MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
6. ULUSLARARASI
ÖĞRENCİ TRİENALİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
6th INTERNATIONAL
STUDENT TRIENNIAL

3 - 7 HAZİRAN 2013
JUNE, 3 - 7, 2013

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

EGE REKLAM BASIM SANATLARI SAN. TİC. LTD. ŞTİ. PRINTING & PRESS
Esat Paşa Mah. Ziya Paşa Cad. No:4 Ege Plaza Ataşehir - İSTANBUL
Tel: (0216) 470 44 70 www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

MAYIS MAY 2013 ISTANBUL

GRAFİK TASARIM GRAPHIC DESIGN
Arş.Gör. Research Asst. Zafer Lehimler

ISBN 978-975-400-355-0

Marmara Üniversitesi Yayın No 811
© Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi 2013
© Marmara University Faculty of Fine Arts 2013

GSF

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

connectingthedots

Noktaları Birleştirelim

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

1997'den Günümüze Trienal

İlk kez 1997 yılında gerçekleşen ve sırasıyla 2000, 2003, 2006 ve 2010 yıllarında tekrar eden Uluslararası Öğrenci Trienali, Türkiye'nin ilk öğrenci trienali olma özelliğini taşımaktadır. Türkiye'deki Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakülteleri'nin yanı sıra, dünyanın dört bir yanından sanat ve tasarım okullarının katılıma açık olarak düzenlenen Trienal, uluslararası sanat ve tasarım ortamına hazırlanan gençlerin yoğun bir haberleşme ve etkileşim ağı kurmasına olanak tanımakta ve dünyada sanat ve tasarım eğitiminin geleceğine ilişkin önemli ipuçları vermektedir.

1997 yılında Dekan Prof. Erol Eti'nin önderliğinde gerçekleşen ilk trienale 11 ülkeden 18 eğitim kurum katılmış ve sergi bugün Milli Saraylar Depo Müzesi olarak kullanılan mekânda gerçeklemiştir. İkinci ve üçüncü trienaller Dekan Prof. Hüsamettin Koçan döneminde gerçekleşmiştir. Katılımcı ülke sayısının artması ile sergiler, kurumun yanı sıra, Mimar Sinan'ın en son eseri olan ve Üsküdar'da yer alan Valide-i Atik Külliyesi'nin anıtsal mekânlarına taşınmıştır. 2006 ve 2010 yıllarındaki trienaller Prof. Nazan Erkmen'in Dekanlığında gerçekleşmiş, 2010 yılında gerçekleşen Beşinci Uluslararası Öğrenci Trienali, İstanbul Kültür Başkenti etkinlikleri ile eşzamanlı olarak yapılmıştır. Bu dönemde katılım 41 ülke ve 82 kuruma ulaşmıştır. Trienalin altıncısı Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın Dekanlığında 2013 yılında gerçekleşecektir. Altıncı Trienal, Haziran ayında gerçekleşecek olan ana etkinliğin öncesinde tüm akademik yıla yayılan workshop programı ile öğrencilerin çok daha etkin ve dinamik katılımına olanak tanıyacaktır.

Dünyanın çeşitli ülkelerinden yüzlerce öğrenciyi bir araya getiren Trienal, sanat ve tasarım eğitimi yöntemlerinin karşılaştırılması açısından önemli bir işleve sahiptir. Trienal, sergiler, workshoplar, sempozyum bildirileri ve film gösterimleri ile üretimin kuramsal olarak tartışılması, katılımcılar arasında karşılıklı paylaşımı, etkileşimi ve sorgulamayı sağlaması, uluslararası ortamda öğrencilerin farklı perspektifleri ve çalışmaları gözlemleyerek kendilerini konumlandırmalarını amaçlamaktadır.

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin 15 yıl önce başlatmış olduğu etkinlik ile uluslararası sanat ve tasarım eğitimi veren kurumlarla iletişim ve dostluğun pekiştirilmesi, geleceğin genç sanatçı ve tasarımcıları için uluslararası bir platformda yer almalarına katkı sağlanması hedeflenmiştir.

Uluslararası Öğrenci Tienali çerçevesi, katılımcı genişliği, gençlerin yeni ve alternatif üretim dillerine platform oluşturması açısından alanında bir ilk özelliği taşımaktadır.

Trienal ile uluslararası sanat ve tasarım okullarından farklı eğitim modelleriyle yetişmiş öğrenciler biraraya gelirken ayrıca, bu kurumların eğitmenleri de trienale katkı sağlamaktadır. Trienal, gençler açısından deneyimlerin paylaşıldığı gerçek bir iletişim ortamına dönüştüren, çağrımıza yanıt veren kurumların katılımı ve işbirliğidir. Çağımızın yoğun iletişim ortamında haberleşme olanakları çok kolaylaşmıştır. Ancak hiç bir iletişim teknolojisi, genç sanatçı ve tasarımcıların yüz yüze gelmeleri, seslerini duyurmaları ve düşüncelerini birbirlerine doğrudan aktarmaları kadar etkin olamamaktadır. Tarih boyunca farklı kültürlere kucak açan İstanbul'da, kültürler arasında evrensel bir dil oluşumuna katkıda bulunan sanatçı ve tasarımcıları 2013'de bir kez daha aynı çatı altında biraraya geleceklerdir.

TRİENAL KAPSAMINDA SEMPOZYUM

Trienale paralel olarak öğrenci, sanatçı, tasarımcı, akademisyen ve araştırmacılara açık sempozyumlar düzenlenmiştir. Sanat ve tasarım eğitimine katkı sağlama amacı taşıyan sempozyumlara ait bildiri kitapları bulunmaktadır.

TRİENAL KAPSAMINDA DÜZENLENEN SEMPOZYUMLAR

- 2. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu,
2000 – "2000'de Sanat Eğitim Ütopyaları"
- 3. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu,
2003 – "Sanal Ortamda Sanat ve Tasarım"
- 4. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu,
2006 - "Küresel Yerel: Küreselleşme Çağında Kültür, Kimlik ve Sanat"
- 5. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu,
2010 - "Batının Doğusu, Doğunun Batısı: Sanat ve Tasarımda Yeni Yaklaşımlar"
- 6. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu,
2013 - "Connecting the Dots / Noktaları Birleştirelim"

Triennials Since 1997

First held in 1997 and subsequently organized in 2000, 2003, 2006, and 2010, the International Student Triennial has the distinction being Turkey's first student triennial. Organized with the participation of faculties of fine arts and design from Turkey, along with many art and design schools from all around the world, the triennial forms an extensive network of interaction for students preparing for the international arts and design stage while providing valuable clues as well.

Organized during the tenure of Dean Prof. Erol Eti in 1997, the first triennial hosted 18 instiitutions from 11 countries and was held in what is currently National Palaces Storage Museum. The second and thrid triennial were held during the tenure of Dean Prof. Hüsamettin Koçan. As the number of participants increased, the events were also epanded to Valide-i Atik complex, which is the final masterpiece of Sinan the Architect. The triennials of 2006 and 2010 were hel during the tenure of Dean Prof. Nazan Erkmen, with 2010 triennial being held in conjunction with 2010 Istanbul World Capital of Culture events. At this stage, participation reached to 82 institutions from 41 countries. The sixth instalment of the trienale will be held during the tenure of Dean Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın, in 2013. Prior to the main event that will be held in June, the triennial consists of an efficient and dynamic workshop that extends throughout the year.

Bringing together hundreds of students from all around the world, the triennial possesses an important in tetms of comparison of methods of art and design education. Triennial aims for students' self-positioning through symposium statements, exhibitions, workshops and films along with mutual sharing, interaction and questioning on an international basis, helping students observe themselves in different perspectives.

With this event that was first initiated by Marmara University Faculty of Fine Arts 15 years ago, the goal is the strenghtening of comunications and friendship amongst international institutions of art and design education and preparing of a platform for the prospective young artists and designers.

The framework of the Triennial has the distinction of being a first in terms creating a platform for creativity towards a wide array of new and alternative languages of production.

While students from various art and design schools with different educational methods converge, educators from these institutions also contribute to the triennial. Triennial is a participatory act of cooperation that transforms individual experiences into true spheres of communication amongst the instituitions who answered our call. However, no communicative technology is as effective as vis-a-vis conveyance of ideas. Artists and designers who contribute to the inception of a universal language between cultures will be meeting once again in 2013, in İstanbul, which has embraced different cultures throughout its history.

SYMPOSIUM WITHIN THE TRIENNIAL

Parallel to the triennial, there have been symposiums for students, artistsi designers, academics and researchers. There are also memorandum books for purposes of contributing to arts and design education.

SYMPOSIUMS DURING TRIENNIAL

- 2nd International Student Triennial Symposium
2000 – "Utopias of Art Education in 2000"
- 3rd International Student Triennial Symposium
2003 – "Art and Design in Virtual Space"
- 4th International Student Triennial Symposium
2006 – "Global Local: Identity and Art in the Age of Globalization"
- 5th International Student Triennial Symposium
2010 – "West of East, East of West: New Approaches in Art and Design"
- 6th International Student Triennial Symposium
2013 – "Connecting the Dots"

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUMU
THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM
NOKTALARI BİRLEŞTİRELİM CONNECTING THE DOTS
4-5-6 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ YÖNETİM KURULU
Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın, Dekan, Trienal Başkanı
Doç. Sevil Saygı, Dekan Yard., Trienal Başkan Yardımcısı
Yrd. Doç. Oktay Çolak, Dekan Yard., Trienal Başkan Yardımcısı
Prof. Meltem Eti Proto, Trienal Yürütme Kurulu Başkanı
Doç. Rüçhan Şahinoğlu, Workshop Yürütme Kurulu Başkanı
Yrd. Doç. Dr. Esra Aliçavuşoğlu, Sempozyum Yürütme Kurulu Başkanı
Yrd. Doç. Devabil Kara, Sergi Yürütme Kurulu Başkanı
Öğr. Gör. Mehmet Ali Müstecaplıoğlu, Grafik Tasarım Yürütme Kurulu Başkanı

THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL ADMINISTRATIVE BOARD
Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın, Dean, Head of Triennial
Assoc. Prof. Sevil Saygı, Vice Dean, Vice Head of Triennial
Assist. Prof. Oktay Çolak, Vice Dean, Vice Head of Triennial
Prof. Meltem Eti Proto, Head of the Triennial
Assoc. Prof. Ruçhan Şahinoğlu, Head of the Workshop Organization Committee
Assist. Prof. Esra Aliçavuşoğlu, Head of the Symposium Executive Committee
Assist. Prof. Devabil Kara, Head of the Exhibition Organization Committee
Lect. Mehmet Ali Müstecaplıoğlu, Head of the Graphics and Web Design Committee

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ YÜRÜTME KURULU
Prof. Meltem Eti Proto, Başkan
Doç. Sevil Saygı, Dekan Yard.
Yrd. Doç.Yeşim Bağrışen
Arş. Gör. Seylan Öztürk
Arş. Gör. Emine Sarsılmaz
Arş. Gör. İlayda Karabatak
Arş. Gör. Seden Odabaşıoğlu
Soner Emanet, Öğrenci
Barış Koca, Öğrenci

THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL EXECUTIVE COMMITTEE
Prof. Meltem Eti Proto, Head
Assoc. Prof. Sevil Saygı, Vice Dean
Assist. Prof. Yeşim Bağrışen
Res. Assist. Seylan Öztürk
Res. Assist. Emine Sarsılmaz
Res. Assist. İlayda Karabatak
Res. Assist. Seden Odabaşıoğlu
Soner Emanet, Student
Barış Koca, Student

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUM BAŞKANI
Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın
Yrd. Doç. Dr. Esra Aliçavuşoğlu

THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM CHAIR
Prof: Dr. İnci Deniz Ilgın
Asst. Prof. Dr. Esra Aliçavuşoğlu

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUM BİLİM DANIŞMA KURULU
Prof. Dr. Ali Akay
Prof. Dr. Henry Hildebrandt
Prof. Dr. Zeynep İnankur
Prof. Dr. Sotirios Papadopulos
Prof. Dr. Uğur Tanyeli
Prof. Dr. Jo Ann Asher Thompson
Prof. Dr. Uşun Tükel
Doç. Dr. Asu Aksoy
Doç. Dr. Ahu Antmen
Doç. Dr. Zeynep Yasa Yaman
Yrd. Doç. Murteza Fidan
Yrd. Doç. Emre Zeytinoğlu

THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM SCIENTIFIC ADVISORY BOARD
Prof. Dr. Ali Akay
Prof. Dr. Henry Hildebrandt
Prof. Dr. Zeynep İnankur
Prof. Dr. Sotirios Papadopulos
Prof. Dr. Uğur Tanyeli
Prof. Dr. Jo Ann Asher Thompson
Prof. Dr. Uşun Tükel
Assoc. Prof. Asu Aksoy
Assoc. Prof. Dr. Ahu Antmen
Assoc. Prof. Dr. Zeynep Yasa Yaman
Asst. Prof. Murteza Fidan
Asst. Prof. Emre Zeytinoğlu

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUM YÜRÜTME KURULU
Yrd. Doç. Dr. Esra Aliçavuşoğlu, Başkan
Yrd. Doç. Nalan Danabaş
Öğr. Gör. Nazlı Pektaş
Arş. Gör. Dilara Okuyucu
Arş. Gör. Zafer Lehimler

THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM EXECUTIVE COMMITEE
Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın, Head
Assist. Prof. Esra Aliçavuşoğlu, Head
Assist. Prof. Nalan Danabaş
Lect. Nazlı Pektaş
Res. Assist. Zafer Lehimler
Res. Assist. Dilara Okuyucu

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

SEMPOZYUM SYMPOSIUM

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

6. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu
Noktaları Birleştirelim

6. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu, Connecting The Dots / Noktaları Birleştirelim başlığıyla farklı disiplinlerden teorisyenleri ve araştırmacıları bir araya getirerek sanat-tasarım eğitimini sorgulamayı, farklı yaklaşımları görünür kılmayı, yerleşik söylemleri ve uygulamaları irdelemeyi amaçlamaktadır. Sempozyum, sanat ve tasarım eğitiminde, kuramsal ve pratik alanda yürütülen geçmiş / bugün / gelecek stratejilerini sorgulayarak alana ilişkin yeniden düşünmeyi ve bu süreçte disiplinlerarası bağlantılar, ilişkiler kurmayı hedeflemektedir.

"Connecting The Dots/ Noktaları Birleştirelim" deyim olarak yaratıcılığın en basit sürecine, bir parçadan diğerine uzanan kısa, net ve önceden belirlenmiş bir düşünceye hizmet ederken, metafor olarak bütüne, birbirine eklemlenmeye ve çok çeşitli etkilenme alanlarına işaret etmektedir. 6. Uluslararası Öğrenci Trienali Sempozyumu'nun başlığını oluşturan bu temel önerme, bütünün oluşması / oluşturulması için gerekli olan "Noktalar"ı bir araya getirip yeni bağlamlar ve kavramlar ortaya koymayı hedeflemektedir.

Sempozyum, günümüz sanat ve tasarım düşüncelerinin ve eğitiminin etkilenme alanları, kullandığı araçlar, yeni ve deneysel olanla ilişkisi gibi pek çok farklı soruyu içermektedir. Küreselleşme olgusuyla birlikte uzağın yakın, farklının benzer kılındığı günümüzde, sanat ve tasarım eğitimi yeni eğitim metodlarının uygulanmasını ve tartışılmasını zorunlu hale getirmektedir. Tüm dünyada uzun süredir model olarak alınan ekoller günümüzde yepyeni ve farklı modellere doğru evrilmekte, bu evrim sanat / tasarım eğitiminde yenilikleri ve farklı algıları da beraberinde getirmektedir. Gündelik ile ütopik arasına sıkışan; kodlar, kanonlar, standartlar ve distopyalarla boğuşan; doğaya karşı gelmekle yanyanalık arasında seçimler yapmak zorunda kalan tasarım teorisi / pratiği ile "sanatın sonundan sonra sanat" tartışmalarının içindeki sanat, bu sempozyumda aynı platformda tüm yönleriyle irdelenecek; yeni dünya düzeni içinde, sanat ve tasarım eğitiminin, nasıl yeniden tasarlanabileceği, farklı kılınabileceği, yeni yaklaşımların nasıl uygulanabileceği gündeme getirilecek ve tartışılacaktır.

Sempozyumun ana temasıyla bağlantılı, Sanat, Tasarım ve Eğitimi odaklı alt başlıklar şu şekilde belirlenmiştir:

- Dün, Bugün, Yarın
- Gelenek / Bellek
- Ekoller, Yeni / Disiplinlerarası Yaklaşımlar
- Çağdaş Kültür / Kültür Endüstrisi
- Sürdürülebilirlik / Süreklilik
- Teori / Pratik
- Özgünlük / Özerklik
- İdeoloji ve Politika
- Pedagoji ve Sosyoloji
- Kültür Kurumları

BAŞKAN

Prof. Dr. İnci Deniz Ilgın | Yrd. Doç. Dr. Esra Aliçavuşoğlu

BİLİM DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Ali Akay | Prof. Dr. Henry Hildebrandt | Prof. Dr. Zeynep İnankur
Prof. Dr. Sotirios Papadopulos | Prof. Dr. Uğur Tanyeli | Prof. Dr. Jo Ann Asher Thompson
Prof. Dr. Uşun Tükel | Doç. Dr. Asu Aksoy | Doç. Dr. Ahu Antmen
Doç. Dr. Zeynep Yasa Yaman | Yrd. Doç. Murteza Fidan | Yrd. Doç. Emre Zeytinoğlu

YÜRÜTME KURULU

Yrd. Doç. Dr. Esra Aliçavuşoğlu, Başkan | Yrd. Doç. Nalan Danabaş
Öğr. Gör. Nazlı Pektaş | Arş. Gör. Zafer Lehimler | Arş. Gör. Dilara Okuyucu

The 6th International Student Triennial Symposium
Connecting The Dots

The 6th International Student Triennial, with the title Connecting the Dots/Noktaları Birleştirelim, aims to rethink art/design and its education, to contemplate on the established discourses, to discuss the future of art/design and it's education, and to highlight different approaches by gathering scholars of various disciplines from around the world at the "Connecting the Dots" symposium. The symposium acknowledges the value of interdisciplinary connections, and therefore, sets a broad scope with a focus on art /design and its education by questioning the past/present/future strategies in theory and practice and education. As an idiom, "Connecting the Dots" refers to a simple process of creativity and the obvious connection between elements. On the other hand, as a metaphor it suggests completeness, connectivity, and interaction of many components.

The symposium will serve in connecting the dots to define or suggest new contexts and concepts. In this respect, the symposium encourages questioning the means and the influence of the contemporary art and design statements and education, and the new and experimental methods adopted throughout the process. Globalization, which brings the far to near and familiarizes the unfamiliar, urges the contemporary art and design education to discuss and apply new methods. The long-acknowledged ecoles adopted throughout the world are now evolving to bring new perspectives and approaches to art and design. The art stands in the middle of the "after the end of art" debates while design is stuck among the ordinary, utopia and dystopia, and struggles with codes, canons and standards. In this respect, this symposium will extensively discuss how the new art and design practices and education could be restructured and the new approaches will be adopted and applied.

The symposium's subtopics with the focus of ART / DESIGN and its EDUCATION are:

- Past, Present, Future
- Tradition / Collective Memory
- Ecoles, New / Interdisciplinary Approaches
- Contemporary Culture/ Culture Industry
- Sustainability / Continuity
- Theory / Practice
- Authenticity / Autonomy
- Ideology and Politics
- Pedagogy and Sociology
- Culture Institutions

CHAIR
Prof: Dr. İnci Deniz Ilgın I Asst. Prof. Dr. Esra Aliçavuşoğlu

SCIENTIFIC ADVISORY BOARD
Prof. Dr. Ali Akay I Prof. Dr. Henry Hildebrandt I Prof. Dr. Zeynep İnankur
Prof. Dr. Sotirios Papadopulos I Prof. Dr. Uğur Tanyeli I Prof. Dr. Jo Ann Asher Thompson
Prof. Dr. Uşun Tükel I Assoc. Prof. Asu Aksoy I Assoc. Prof. Dr. Ahu Antmen
Assoc. Prof. Dr. Zeynep Yasa Yaman I Asst. Prof. Murteza Fidan
Asst. Prof. Emre Zeytinoğlu

EXECUTIVE BOARD
Asst. Prof. Dr. Esra Aliçavuşoğlu, Chair I Asst. Prof. Nalan Danabaş
Lecturer Nazlı Pektaş I Res. Asst. Zafer Lehimler I Res. Asst. Dilara Okuyucu

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUMU
THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM
NOKTALARI BİRLEŞTİRELİM CONNECTING THE DOTS
4-5-6 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

4 HAZİRAN 2013 / 4 JUNE 2013

I. OTURUM / SESSION I

26 JARNO JUHANI PELTONEN
30 SOTIRIOS PAPADOPOULOS
32 KÜRŞAD ÖZDEMİR
34 TUNCAY MURAT ATAL
36 EMEL ERKAN

II. OTURUM / SESSION II

38 BORA FER
40 SEHER UYSAL
42 PELİN ÖZTÜRK GÖÇMEN
44 CESAR TABOADA VARELA

III. OTURUM / SESSION III

46 ANKE COUMANS
48 ARDAN ERGÜVEN
50 YASEMİN ERENGEZGİN KAFKAS
52 EZGİ BAKÇAY ÇOLAK
54 HANNES BRUNNER

5 HAZİRAN 2013 / 5 JUNE 2013

I. OTURUM / SESSION I

58 GÜNGÖR GÜNER
SİNAN ÖDEKAN
60 İLAYDA KARABATAK
OZAN SOYUPAK
62 ALAATTİN KİRAZCI
64 CEM KARA

II. OTURUM / SESSION II

66 SALVO BİTONTİ
68 MURAT ERTÜRK
70 SELVİHAN KILIÇ
72 SEBAHAT DEMİREL AKKAYA
74 GEORGİOS LİAMADİS

III. OTURUM / SESSION III

76 MERYEM YALÇIN
78 DİDEM DAYI TİREK
80 MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU
82 AHMET ALBAYRAK

6 HAZİRAN 2013 / 6 JUNE 2013

I. OTURUM / SESSION I

86 GÜNGÖR GÜNER
88 İZZET UMUT ÇELİK
90 MÜGE GÖKER
92 CEREN BULUT YUMRUKAYA

II. OTURUM / SESSION II

94 TUNA UYSAL
96 ELİF AYŞE DORA ERDİLEK
98 SELMA TUNALI
100 GÜNAY ATALAYER
MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU
KORKUT SÖNMEZ
104 FIRAT ARAPOĞLU

III. OTURUM / SESSION III

106 NYM nature & matter
XEMI ROMANY
JAVIER HERNANDEZ
CARLOS PINAZO
VICENTE CARRASCO

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUMU
THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM
NOKTALARI BİRLEŞTİRELİM CONNECTING THE DOTS
4-5-6 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

4 HAZİRAN 2013 / 4 JUNE 2013

09.30

Açılış Konuşması
Opening Speech

09.45

Keynote Speaker

JARNO JUHANI PELTONEN

Neden ve Nasıl Bir Tasarım Müzesi?
Why a Museum for Design - And Now?

I. OTURUM / SESSION I

(Teorik / Pratik) / (Theory / Practice)

10.00 / 12.00

SOTIRIOS PAPADOPOULOS

Design.Artisign
Design.Artisign

KÜRŞAD ÖZDEMİR

Tempolis: Kent, Algı, Hız
Tempolis: Unveiling the Urban

TUNCAY MURAT ATAL

Dijital Görüntünün Sanatsal İmge Olarak Karşılığı
The Equivalent of Digital Image As an Artistic Image

EMEL ERKAN

Plastik Sanatlarda Gerçeklik Algısının Renk, Biçim ve Mekân Bağlamında İncelenmesi: Olafur Eliasson ve James Turrell Örneği
Investigation of Perception of Reality in Plastic Arts within the Context of Colour, Form and Space: The Example of Olafur Eliasson and James Turrel

ÖĞLE ARASI LUNCH 12.00 / 13.00

II. OTURUM / SESSION II
(Teorik / Pratik) (Sürdürülebilirlik / Süreklilik)
(Theory / Practice) (Sustainability / Continuity)

13.00 / 14.30

BORA FER
İletişim Tasarımı ve Tasarım Pratiği Sorunsalı
Communication Design and Problematics of Design Practice

SEHER UYSAL
Nesnesi Olmayan Bir Düşünce Üretimi ve Tecrübe Biçimi Olarak Sanat
Art as a Transmitting Medium of Thought and a Form of Experience

PELİN ÖZTÜRK GÖÇMEN
Sanat Eğitiminde Suskunluk Sarmalı
Spiral of Silence in Arts Education

CESAR TABOADA

KAHVE ARASI COFFEE BREAK 14.30 / 15.00

III. OTURUM / SESSION III
(Teorik / Pratik) (İdeoloji ve Politika)
(Theory / Practive) (Ideology and Politic)

15.00 / 17.00

ANKE COUMANS
Küresel Bağlamda Fotoğrafik Araştırma Stratejileri
Photographic Research Strategies in a Global Context

ARDAN ERGÜVEN
Opera Afişleri Üzerinden Tasarım ve Sanat Karşılaştırması
Comparison Between Design and Art through Opera Posters

YASEMİN ERENGEZGİN KAFKAS
Tasarım: Yeni Sanat mı?
Design: New Art?

EZGİ BAKÇAY ÇOLAK
Sanat Eğitiminde Toplumsal Eşitsizliğin Yeniden Üretimi
Reproduction of Social Inequality in Art Education

HANNES BRUNNER
¿Hayal – Sürtüşme?
¿ Fiction – Friction ?

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUMU
THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM
NOKTALARI BİRLEŞTİRELİM CONNECTING THE DOTS
4-5-6 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

5 HAZİRAN 2013 / 5 JUNE 2013

I. OTURUM / SESSION I
(Ekoller, Yeni / Disiplinlerarası Yaklaşımlar)
(Ecoles, New / Interdisciplinary Approaches)

10.00 / 12.00

GÜNGÖR GÜNER / SİNAN ÖDEKAN
Çömlekçi Tezgahından CNC Tezgahına
From Potter's Lathe to CNC Lathe

İLAYDA KARABATAK / OZAN SOYUPAK
Özgür, Özgün, Öznel Eğitim: Sanat ve Tasarım
Education of Fredom, Originality, Subjectivity: Art and Design

ALAATTİN KİRAZCI
Ekolojik Farkındalık ve Sürdürülebilir Sanat Eğitimine Doğru
Ecological Awareness and Through Sustainability in Art

CEM KARA
İllüstrasyon Öğreniminde Deneysel Yaklaşımın Önemi ve Öneriler
Importance of Experimentalist Approach in Illustration Learning and Suggestions

ÖĞLE ARASI LUNCH 12.00 / 13.00

II. OTURUM / SESSION II
(Ekoller, Yeni / Disiplinlerarası Yaklaşımlar)
(Ecoles, New / Interdisciplinary Approaches)

13.00 / 14.30

SALVO BİTONTİ
İtalya'da Sanat Alanında Yüksek Öğretim
Higher Level Art Education in Italy

MURAT ERTÜRK
Grafik Sanatlardan İletişim Tasarımına:
Görsel İletişim Tasarımı Bölümleri'nin Durumu
From Graphic Arts to Communication Design:
The State of Visual Communication Design Departments

SELVİHAN KILIÇ
Baskıresimde Deneysel Arayışlar ve Atölye 17
Experimental Pursuit on Printmaking and Atelier 17

SEBAHAT DEMİREL AKKAYA
Grafik Tasarımın Uygulama Alanlarından Biri: Belgesel Filmler
One of The Application Areas For Graphic Design: Document Aries

GEORGİOS LİAMADİS
Öğretimin Farklı Seviye ve Sahalarında Tasarım Pedagojilerini Araştırma:
Tasarım Öğretimi Gündemindeki Yeni İdeoloji
Researching Design Pedagogies in Different Levels and Fields of Education:
Towards a New Ideology in the Agenda of Design Education

KAHVE ARASI COFFEE BREAK 14.30 / 15.00

III. OTURUM / SESSION III
(Ekoller, Yeni / Disiplinlerarası Yaklaşımlar) (Dün, Bugün, Yarın)
(Ecoles, New / Interdisciplinary Approaches) (Past, Present, Future)

15.00 / 17.00

MERYEM YALÇIN
Ardışık Kültürel Değişkenlerin Tasarım Problemi ile İlişkisi: "Tanım" ve "Çözüm"
Consecutive Cultural Variable in Relation of Design Problem:
"Definition" and "Solution"

DİDEM DAYI
Icograda Tasarım Eğitimi Manifestosunun
Düşündürdükleri ve Tasarım Üzerine Yazmak
On the Ideas Provoked by Icograda Design Manifesto and Writing On Design

MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU
Yazım Kuralları, Alışkanlıklar ve Güdüleme
Orthographical Rules, Habits and Manipulations

AHMET ALBAYRAK
Kamusal Alanlarda Veri Kültürü: Video Mapping
Data Culture in The Public Spaces: Video Mapping

6. ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TRİENALİ SEMPOZYUMU
THE 6th INTERNATIONAL STUDENT TRIENNIAL SYMPOSIUM
NOKTALARI BİRLEŞTİRELİM CONNECTING THE DOTS
4-5-6 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

6 HAZİRAN 2013 / 6 JUNE 2013

I. OTURUM / SESSION I
(Gelenek / Bellek)
(Tradition / Collective Memory)

10.00 / 12.00

GÜNGÖR GÜNER
Seramik Olgusu İle Kavramsal Sanat ve Bağlamında Yerleştirme (Installation)
Ama Nasıl ve Ne Zaman?
Installation or Conceptual Art Project With Ceramics Phenomenon,
How and When?

İZZET UMUT ÇELİK
İnanç ve Tasarım
Religion and Design

MÜGE GÖKER
İç Mekan Tasarımında Renk Kavramının Farklı Gelenek ve Kültürlerde Etkisi
Effects of Color Among Different Traditions and Cultures at Interior Space Design

CEREN BULUT YUMRUKAYA
Grafik Tasarımda Yeniden Gelenek
Tradition Again in Graphic Design

ÖĞLE ARASI LUNCH 12.00 / 13.00

II. OTURUM / SESSION II

(Çağdaş Kültür / Kültür Endüstrisi) (Pedagoji ve Sosyoloji)

(Contemporary Culture / Culture Industry) (Pedagogy and Sociology)

13.00 / 14.30

TUNA UYSAL

Dokümanter ile Kurgu Arasındaki Geçişte Tom Hunter Fotoğrafı

In the Transition Between Documentary and Fiction; Tom Hunter Photography

ELİF AYŞE DORA ERDİLEK

Çağdaş Kültür ve Endüstrisi

Contemporary Culture and Culture Industry

SELMA TUNALI

Çağdaş Kültürde Küreselleşme ve Popüler Kültür

Globalization and Populer Culture in The Contemporary Culture

GÜNAY ATALAYER / MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU / KORKUT SÖNMEZ

Yaşamı Yeniden Yapılandırmada Sanatın Rolü Üzerine Bir Örnek: "Sanat Çadır"

An Example on The Role of Art to Re-structure Life "Art Shelter"

FIRAT ARAPOĞLU

Sanat ve Tasarım İlişkisi Bağlamında Fluxus ve Stratejileri

Fluxus and its Strategies in the Context of the Relation Between Art and Design

KAHVE ARASI COFFEE BREAK 14.30 / 15.00

III. OTURUM / SESSION III

15.00 / 17.00

NYM nature & matter

XEMI ROMANY / JAVIER HERNANDEZ / CARLOS PINAZO / VICENTE CARRASCO

Ortamı Döşemek

Furnishing the Habitat

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

4 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

4

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

JARNO JUHANI PELTONEN

Neden ve Nasıl Bir Tasarım Müzesi?

Sanayileşmeyle birlikte seri üretimin ortaya çıktığı 19. yüzyılın ortalarında, tasarım müzelerine olan gereksinim daha da belirginleşti. Londra'da 1851 yılındaki "Büyük Sergi", Victoria & Albert Müzesi'nin kurulmasına yol açtı. Kalitesiz ve anlaşılmaz estetikten kurtulmak adına, sanayiye hizmet eden okullarda el sanatları öğretimi başladı ve bu okullar, öğretim modellerine ihtiyaç duyuyordu. Öğretim ve sanayi için uygun örnekler bulunmalıydı. Sonunda bu okullar uygulamalı sanatlar müzelerinin doğuşuna neden oldu. Bu koleksiyonlar daha geniş halk kitlelerine de açıldı. Amaç, tüketicilere iyi tasarımı takdir edebilmeyi öğretmekti. Büyük sanayi sergileri popüler oldu. Yenilikleri, yeni materyalleri ve teknikleri gösterime açtı. Hatta yeni, ilgi çeken yabancı kültürlerin estetikleri bu müzeler aracılığıyla tanıtıldı. Bu müzelerde, retrospektif sergiler düzenlendi ve çeşitli üsluplar gösterildi. Bu müzeler, uygulamalı sanatlarda eğitimin temelini oluşturmayı mümkün kıldı.

Londra'dan sonra uygulamalı sanat müzeleri Paris, Viyana, Berlin, Philadelphia, Moskova ve hatta Helsinki'de hızla kurulmaya başladı. 1873 yılında Viyana'daki uluslararası sergide 700 yapıtlık bir koleksiyon satın alındı. Bu da 1871 yılında Helsinki'de kurulan El Sanatları Okulu için bir model oluşturdu. Müze 1874'de açıldı ve her ikisini de sürdürmek üzere kurulan dernek bir yıl sonra faaliyete geçti. Finlandiya'daki sanayi – Finlandiya o zamanlar Rusya'nın özerk bir bölgesiydi – hızla büyüdü ve özellikle Rusya'ya yapılan ve gelişen ihracat açısından önem kazandı.

Kaliteyi öne çıkaran ve buna öncülük eden kişi Profesör C. G. Estlander'dı. Sanayi üretiminin şimdisi ve geleceği hakkında bir tartışma ortaya koydu. Sanat, el sanatları ve tasarıma dönük ortak bir kurumun var olmasının önemine değindi. Sonunda, Athenaeum denilen kurum; sanat, el sanatları, görsel ve uygulamalı sanatlar müze koleksiyonu için açıldı (1888). "Concordiae res parvae crescunt".

Dünya sergilerinden toplanan yapıtların ihracat ve iç sanayi için model olması amaçlanmıştı. Fin El Sanatları Dostları (1879) tekstil sanayi için yerli tekstil örneklerini topladı. Bizans sanatına kadar uzanan bir geleneğe bağlı Doğu Finlandiya desenlerini temel alan bir Fin üslubu ortaya çıkarıldı. Bu Fin üslubu sonra hemen değiştirildi. Bu değişiklik 1900 yılında Paris Dünya Fuarı'na yansıtıldı. Bu fuarda, Finlandiya'nın kendi pavyonu vardı. Bu pavyon, en önde gelen sanatçılar (Louis Sparre, Akseli Gallen – Kallela, ressam ve Eliel Saarinen, mimar) tarafından oluşturulmuştu. Bu sanatçılar, yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlayan ulusal romantizm akımının ruhu doğrultusunda sanatsal motifler tasarladı. Gelenek, sonunda, modernizm denen uluslararası hareketle yüzleşmek durumunda kaldı. Bir yüzyıldan öteki yüzyıla geçiş ve değişim,

tasarımda sanatsal girdinin büyümesi ve ulusal geleneğin hâkimiyetinden kurtulma ve liberalleşme demekti.

Müze 1912 yılında okul binasından alınıp başka bir binaya taşındı. Bununla beraber koleksiyonlar etkin bir biçimde öğretim amaçlı olarak kullanıldı. Bunu başaran ise, aynı zamanda müzenin de baş küratörü olan, okulun sanatsal başkanı Arttu Brummer idi. Brummer derslerinde güçlü bir sanat bilgisi vermekteydi. Bu, müthiş öğretim tasarımcıları yarattı. Bu tasarımcılar özellikle 1950'lerde ve 1960'larda Fin tasarımını dünya çapında ön plana çıkardılar.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra müze kapılarını kapamak zorunda kaldı ve 25 yıl boyunca koleksiyon depoda saklandı. 1975 yılında Fin El Sanatları ve Tasarım Derneği 100. yılını kutladığında müze talebi ortaya çıktı ve müze için bir bina tahsis edildi. Sonunda, 1978 yılında, devlet desteği ile günümüzdeki faaliyetler başladı. Eksik koleksiyonu tamamlamak üzere çağdaş ürünlerin alınması önemliydi. Yeni bölümlerin oluşturulması ihtiyacı vardı – örneğin resim arşivi, kütüphane, geçici sergiler, yayınlar, pedagojik faaliyetler ve uluslararası faaliyetler… Müze, tasarım okulu, geniş halk kitleleri ve öğretim arasında bir deneyim merkezi ve ortamı oldu. Çeşitli veritabanları ile müze, tasarımcılara, sanayiye ve tüketicilere bilgi ve iletişim açısından etkin bir merkez olarak hizmet vermektedir.

Helsinki, 2012 Dünya Tasarım Başkenti olarak seçilmiştir. Tasarım her zaman Fin kültüründe özel bir yere sahip olmuştur. Finlandiya başkenti tasarım şehri olarak ilerlemektedir. Bu süreçte tasarım müzesinin kendine has bir misyonu bulunmaktadır.

Uygun yeni bir binaya çıkmak için, tasarım müzesi bir yapı inşa etmek üzere yakınlarda bir proje başlattı. Bu yapı ilk olarak görsel sanatlar, tasarım ve mimarlıkla ilgili müzeleri içine alacaktır.

1936. Tasarım Müzesi Müze Müdürü (emekli). Jarno Peltonen, Helsinki Üniversitesi'nden (Sanat ve Mimarlık Tarihi) mezun oldu; Londra ve Roma'da müzeyle ilgili eğitim aldı. Finlandiya Ulusal Müzesi'nde küratör olarak, Helsinki Şehir Müzesi'nde müdür olarak (1970 –78) ve yeniden kurulan Uygulamalı Sanatlar Müzesi'nde (Tasarım Müzesi) (1978 – 2001) çalıştı. 2001'de emekli oldu. Fin tasarımı üzerine oluşturulan birçok uluslararası serginin küratörlüğünü yaptı ve pek çok üniversitede (Türkiye de dâhil) ders verdi. Yazıları-makaleleri çeşitli yayınlarda ve dergilerde yer aldı. Şu anda Finlandiya'da Didrichsen Sanat Vakfı'nın başkanı ve ICOM (Uluslararası Müzeler Konseyi) üyesidir.

JARNO JUHANI PELTONEN

Why a Museum for Design - And How?

The requirements to create museums for design became obvious by the middle of the 19th century when the industrialization gave birth to the production in bulk. The Great Exhibition 1851 in London lead to establishing the Victoria & Albert Museum. To provide against the increase of bad quality and vague aesthetics in industrial production schools for teaching handicrafts were established and they needed educational models. Proper examples should be collected for education and industry. The schools gave birth to the museums of applied arts. These model collections were open to the great public as well in order to teach consumers to be able to value good design. The great industrial exhibitions were popular. They presented new innovations, new materials, new techniques, they introduced even foreign cultures with new appealing aesthetics. The exhibitions showed various current retrospective styles. They made possibile to form a basis for instruction in the applied arts.

After London, the museums for applied arts were rapidly founded in Paris, Vienna, Berlin, Philadelphia, Moscow and even in Helsinki. In the universal exhibition in Vienna 1873 a collection of 700 objects was bought to serve as model for the School of Handicrafts established 1871 in Helsinki. The museum was opened in 1874, and the society to maintain them both established a year after. The industry in Finland – that time an autonomous part of Russia – grew rapidly and became important for the growing export especially to Russia.

A leading figure in promoting good quality was professor C. G. Estlander who evoked a discussion about the future and present of the industrial production. He regarded important to have a common building – institution- for arts and crafts and design. The result – the building called Athenaeum – opened the doors for the schools of art and handicraft, and for the museum collections for visual arts and applied arts (1888). "Concordiae res parvae crescunt".

The objects collected from the world exhibitions were aimed to serve as models for domestic and export industry. The Friends of the Finnish Handicrafts (1879) collected examples of domestic textiles for the purposes of textile industry. A Finnish style was created on the basis of patterns from the eastern part of Finland with traditions going back to Byzantine art. This Finnish style was soon modified. This was reflected in the Paris World Fair 1900 where Finland had a pavillion of its own created by the most eminent artists (Louis Sparre, Akseli Gallen – Kallela, painter and Eliel Saarinen, architect) who designed artistic patterns in the spirit of awakening national romanticism. The tradition faced the international movement called modernism. The change of the centuries meant the growth of the artistic input in design

and was liberated from the dominance of national tradition.

The museum was moved from the school building to other premises in 1912. The collections were however used effectually for the purposes of the education by the artistic head of the school Arttu Brummer, the chief curator for museum at the same time. He gave a strong artistic input in his teaching. This great education gave a basis for the designers who brought the Finnish design in global footlights, especially in 1950´s and 1960´s.

After the second world war the museum was oblidged to close the doors and store the collection for 25 years. When The Finnish Society of Crafts and Design celebrated its 100th Anniversary 1975, a demand for the museum rose. A building for the museum was obtained and modern activities initiated with state support in 1978. To supply the insufficent collection to cover even contemporary products was important. There was a need of creating new sections – like picture-archives, library, temporary exhibitions, publications, pedagogical activities, and international activities. – The museum has become a medium of experience – between the school of design, great public and education. The museum with its various data basis serves designers, industries and consumers as an effective centre for information and communication.

Helsinki was named World Design Capital 2012. Design has always held a special position in Finnish culture. The capital of Finland moves forward as a design city. In this process the museum for design has the misson of its own.

Recently – to have a proper new building – Designmuseum has launched a project to evoke constructing an establishment, which houses the museums for visual arts, design and architecture – like it was in the beginning.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

1936. Design Museum, Museum Director (ret.). Jarno Peltonen has graduated from Helsinki University (History of Art and Architecture) and completed museological studies in London and Rome. He has worked in the National Museum of Finland as curator, and in The Helsinki City Museum as director (1970-78) and as director of the re-established Museum of Applied Arts (Design Museum) (1978-2001, when retired). He has curated numerous international exhibitions on Finnish design and given lectures in several universities (- both including Turkey). His articles are published in various publications and magazines. Currently he is the president of the Didrichsen Art Foundation in Finland and the member of ICOM (International Council of Museums).

SOTIRIOS PAPADOPOULOS

Design.Artisign

Güzellikler içinde ilerliyorum
Önümde
Arkamda
Üstümde
Etrafımdaki güzellikler içinde yol alıyorum
İşte yine güzellikler…

Yeni bir "Sanatkârlar" neslinin doğuşunu görüyoruz; LINUX bilgisayar programcıları arasında ya da her üniversitenin kimya laboratuarında bulunabilen mutasyona uğramış yeni bir tür.

Kendi özel laboratuarında ya da kendi küçük aile-boyu sanayi atölyesinde çalışan sıradan bir Çinli işçi el becerilerini kullanarak mükemmel bir marangoz kadar iyi işler ortaya çıkarabilir.

Yüksek Kalite ARAYIŞI gerçekten ne demektir?

Bu Kaliteye erişmek için gereken disiplinler nelerdir?

Tasarım alanındaki geleceğimizde "GÜZELLİK"in içsel/derin anlamı nedir?

Yarının tasarım dünyasında duyularla kaplı kısım hangisidir/nedir?

Tasarım "dünyayı gerçekten kurtarabilir mi"?

Üç yılda bir düzenlenen sanat sergisinde delilleriyle beraber tartışmak istediğim konuların bazıları bunlar.

İnsan olarak diğerlerinin negatif tutumlarından sorumlu hissediyorum kendimi – bir tasarımcı ve sanatçı olarak "reaksiyon" göstermeyi ve "çözümler" üretmeyi hissediyorum kendimde – baba olarak da bir gelecek "kurmanın" zorunluluğunu hissediyorum.

Sotirios Papadopoulos, mimar, tasarımcı ve üretim tasarımcısıdır. İtalya Verona'da "Design School in the Academy" (ABAV) (Akademi Tasarım Okulu)'de ders vermekte ve orada koordinatörlük yapmaktadır. 1989 yılında İtalya Venedik'teki I.U.A.V.'den mimar olarak mezun olmuştur. Avrupa'da, İtalya'da Milano ve Verona şehirleri arasındaki çalışmalarından sonra, kısa bir süre seyahat eden ve ABD'de Mimarlık ve Tasarım alanında çalışan Papadopoulos, Mimarlık ve Üretim Tasarımcılığı dalında master derecesini 1990'larda, ABD'deki Los Angeles Güney Kaliforniya Üniversitesi'nden almıştır. Kendisi hâlâ Verona'da oturmakta ve ders vermektedir. Kamu ve özel sektör inşaatlarında, iç tasarım işlerinde, sanayi tasarımında, set tasarımında, iç ve dış aydınlatma projelerinde çalışmaktadır ve "Fragilism" (Kırılganlık) diye adlandırılan yeni bir sanatsal akımın kurucusudur. Fragilism 3 buçuk yıl önce İtalya, Fransa ve Portekiz arasında kurulmuştur. Çeşitli yarışmalarda ödülleri vardır ve dünya çapında değişik dergilerde yazıları yayınlanmıştır. Şu anda Tasarım ve Sanatlar üzerine bir kitap yazmaktadır; kitabın adı ise "sorma – yalnızca değişim Ol"dur.

SOTIRIOS PAPADOPOULOS

Design.Artisign

In beauty I walk
With beauty before me I walk
With beauty behind me I walk
With beauty above me I walk
With beauty around me I walk
It has become beauty again
We are assisting to the birth of a new generation of ARTISANS, a new- mutant species that can be found in the middle of the LINUX computer programmer community, or in the Chemistry Labs of every University.
A Chinese worker can be as good as a brilliant carpenter in using his hand's ability, working in his private lab, or in his small family based industry.
What does SEARCH a Higher Quality really mean?
Which are the necessary disciplines to reach that Quality?
Which is the inner meaning of Beauty in our future in the design field?
And Which is the part occupied by the senses in the design of tomorrow?
Design really can "save the world"?
These are some of the issues I would like to put in evidence during the Triennale.
As human, I feel responsible of other's negative actions - as a designer and artist I feel able to offer "reaction" and "solutions" - as father, I feel obliged to "create" a future.

Sotirios Papadopoulos is an architect, designer, production designer and he teach and coordinates the Design School in the Academy ABAV at Verona - Italy. He graduated in Architecture from I.U.A.V. - Venice Italy in 1989. He got his Master's degree in Architecture and Production Design from University of Southern California - Los Angeles - USA in the 90's and after a short period of traveling and working in the Architecture and Design field in the states, he established in Europe, Italy between Milan and Verona city where he still lives and teaches. He works in private and public constructions, interiors, industrial design, set design, outdoor and interior lighting and he is the founder of a new artistic movement called "Fragilism" founded 3 and a half years ago between Italy, France and Portugal. He was awarded in various competitions and published in various magazines worldwide. Actually he is writing a new book on Design and Arts, called " don't ask - just BE the change".

KÜRŞAT ÖZDEMİR

Tempolis: Kent, Algı, Hız

Metropol yaşamı türlü dinamiklere, mekanizmalara ve hızlara sahip sistemlerin konfor, verim ve ilerleme yönünde örülmesi ile oluşur. Farklı hızlar ve işleyiş biçimleri bir çatı düzen altında toplanır ve örgüye uygun bir orkestrasyonla akar. Kentlerde yaşayan bizler, yaşam biçimimizin gerektirdiği hızlarda kentsel uzayı kullanır, algılar, tararız. Herbirimiz duyusal ve zihinsel hafızalarımız yardımıyla birer haritalama yaparız. Ancak, algıladığımız kentsel yaşam bütününü kolektif olarak inceleyebilmek ve güncel koşullarda yeni keşifler yapabilmek için çok katmanlı-perspektifli taramalara ve sentezlere ihtiyacımız bulunmaktadır.

"Tempolis" başlıklı bu bildirinin amacı, kentsel çevrede cereyan eden yaşam dinamiklerinin ortaya konmasıdır. Bu projeksiyon için önerilen ve araştırılan metod katmanlı haritalama üzerine kurulmuştur. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi 6. Uluslararası Öğrenci Trienali kapsamındaki "Tempolis" çalıştayının üretimi, araştırmanın gövdesini oluşturmaktadır. Bildiri, incelenecek kentsel çevreleri, kullanılan haritalama tekniğini ve ortaya çıkarılan bilgiyi paylaşacaktır.

Mimarlık eğitimini İstanbul Mimar Sinan ve Viyana Teknik Üniversitesi'nde alan Kürşad Özdemir, Viyana'daki doktora öğrenimi dahilinde ESA (Avrupa Uzay Ajansı) tarafından yürütülen projelerde tasarımcı-mimar olarak görev yapmıştır. Doktora sonrası 2009-2011 periyodunda İTÜ, MSGSÜ, İstanbul Kültür ve İstanbul Ticaret Üniversiteleri'nde ders yürütücülüğü yapmıştır. Dr. Özdemir, halen Yeditepe Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde yardımcı doçent olarak yapı teknolojileri, strüktür, tasarım stüdyosu, çevresel kontrol sistemleri ve sürdürülebilirlik konularında lisans ve yüksek lisans düzeyinde dersler vermektedir.

KÜRŞAT ÖZDEMİR

Tempolis:
Unveiling the Urban

The metropolis, as we know it, is a delicate mechanism, hosting different dynamics within an understanding of efficiency, progress and convenience. Flows and structures of various forms are orchestrated in the urban environment, scanned and perceived by us, the inhabitants, through different perspectives. Working on visualizing these layers, this paper, titled "tempolis" aims to unveil and interrelate elements of the larger system of our city. The outcomes of the workshop "tempolis", which is scheduled to take place in the frame of Marmara University Fine Arts Faculty 6. th International Student Triennial forms the body of research in this paper.

Trained as an architect and specialized in space-related research, Özdemir is a designer for extreme environment system concepts. Among his topics of work sustainable design, structural research and urban environment analysis stand out. Currently, he is an academical member of Istanbul Yeditepe University, Department of Architecture, where he is giving courses on sustainability, structural design, environmental analysis and coordinating the architectural design studio IV.

TUNCAY MURAT ATAL

Dijital Görüntünün Sanatsal İmge Olarak Karşılığı

Sanatsal imge yanılsama yaratır. Üç boyutlu olan formu, yüzeye aktarma sürecinde gerçekleştirilen bu yanılsama, izleyici ile buluştuğunda kişinin imgelem dünyasındaki gerçeklik ile birleşerek "sanatçı / sanat ürünü / izleyici"den oluşan aktarım sürecinin tamamlanmasını gerçekleştirmektedir. Günümüzde sanat yapımcısının dijital görüntülü yaşam alanı sanatsal formu etkilemiştir. Yeni bir sanatsal form olarak karşılaşılan dijital görüntü, sadece sanat yapımcısının üretme aşamasındaki yeniliğinde kalmaz, aynı zamanda, izleyiciyle buluştuğu noktada da yenidir. Bu yenilik, yüzyıllardır tanımları yapılmasına rağmen sorular ortaya koyarak süregelen sanat için sınıflandırma ve tanımlama gereksinimleri ortaya çıkarmıştır. Dijital görüntüyü algılamak için nasıl bir dil kullanılmalıdır? Üretim aşamasında sanatçının gereksinimleri ve izleyicilerin yeni algılama boyutları için Jean Baudrillard, Fredric Jameson, Nicolas Bourriaud v.b. düşünürlerin fikirleri doğrultusunda günümüz dijital görüntüsünün sınırları sorgulanmaya çalışılacaktır.

Mersin Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden 2002'de mezun olan Tuncay Murat Atal, 2008 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nden "Günümüz Sanat Formu Olarak Video Art" başlıklı tezi ile yüksek lisans derecesi aldı. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde Sanatta Yeterlik Programın'da öğrenimine devam eden Tuncay Murat Atal aynı kurumda Resim Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır. 2012 yılında Paris'te sergilemiş olduğu "35" adlı yerleştirme eş zamanlı bir şekilde ve fotoğraf olarak Hangar Şehirlerarası Interurban Karma Sergisi kapsamında Ankara'da sergilenmiştir.

TUNCAY MURAT ATAL

The Equivalent of Digital Image As an Artistis Image

Artistic image creates illusion. When this illusion, which is realized during the process of portraying three dimensional forms to surface, comes together with spectators; it ensures the completion of the transmitting process that consists of artist/work of art/spectator by integrating with the reality in the imagery world of the person. Contemporarily, living space of art producer with digital images has influenced the artistic form. The newness of digital image as a new artistic form does not only exist at its production phase but also at the point that it meets with spectator. This condition of newness, has revealed the necessities of classification and identification of ongoing art by manifesting questions, despite they have been defined for centuries. What kind of language should be used to perceive the digital image? The aim of this study is to question the limits of contemporary digital image towards the ideas of philosophers like Jean Baudrillard, Fredric Jameson, Nicolas Bourriaud.

Graduated from Department of Painting of Mersin University Fine Arts Faculty in 2002. Gained his master's degree in 2008 from Dokuz Eylül University Fine Arts Institute with "Video Art as Present Art Form" master thesis. Carrying on his studies in Marmara University Fine Arts Institute, Proficiency in Arts Program. Working as a research assistant in the same university. Exhibited his installation "35" in Paris in 2012 and simultaneously exhibited photographs of the same work in Hangar Interurban Group Exhibition in Ankara.

EMEL ERKAN

Plastik Sanatlarda Gerçeklik Algısının Renk, Biçim ve Mekân Bağlamında İncelenmesi: Olafur Eliasson ve James Turrell Örneği

Renk ve biçim ilişkisinin deneysel bir şekilde ilerleyişine bağlı olarak, öncelikle Soyut Sanat'ın, sonrasında ise Minimalizm'in ortaya çıkışına tanık olmaktayız. Bu süreçte renk algısının psikolojik etkilerinin yanı sıra mekân ile olan dönüştürücü birlikteliği, günümüz sanatı koşullarında, postmodern algılama biçimlerinin de etkisiyle yepyeni düşünce ve gerçeklik alanları ortaya çıkarmıştır. Bu makale kapsamında, Wassily Kandinsky'den başlayıp günümüze kadar gelinecek, özellikle Olafur Eliasson ve James Turrell'e ağırlık verilerek renk, biçim ve mekân algısının ne gibi dönüşümlere uğradığı sanatçılardan örneklerle incelenecektir.

1984 yılında İzmit'de doğdu. 2008 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden, 2011 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Ana Sanat Dalı'ndan mezun oldu. 2012 yılında Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Plastik Sanatlar Sanatta Yeterlik Programı'na başladı. Sanatta yeterlik eğitimine devam etmektedir.

EMEL ERKAN

Investigation of Perception of Reality in Plastic Arts within the Context of Colour, Form and Space: The Example of Olafur Eliasson and James Turrel

We see the emerging of Abstract Art and Minimalism, depending on the progress of the relationship between color and form as an experimental method. In this process, there are new areas emerge in reality and thinking with the results of the psychological effects of color perception as a space converter in association with the conditions of contemporary art and perception of postmodern forms. This article aims to provide information about the perception of colour, form and space transformation from past to present, starting with Wassily Kandinsky and with emphasis on Olafur Eliasson and James Turrell's art works.

She was born in İzmit in 1984. She has graduated from Painting Department in Marmara University Faculty of Fine Arts in 2008. She has graduated from master's degree in Painting Department in Marmara University Institude of Fine Arts in 2011. She has started PhD in Plastic Arts Department in Kocaeli University Institude of Social Sciences in 2012.

BORA FER

İletişim Tasarımı ve Tasarım Pratiği Sorunsalı

Sanat ve tasarım kavramlarının sürekli ilişki halinde olduğu günümüzde, farklı ihtiyaçlara yönelik, farklı ortak alanları paylaşan, farklı disiplinler oluşmaktadır. Bu durum, özellikle iletişim teknolojilerinin hızlı gelişimiyle tetiklenmektedir.

Yeni disiplinlerden biri olan iletişim tasarımı üzerinden doğru işaretlemeler ve çıkarımlarda bulunabilmek için gerekli tanım ve kapsamları belirlemek önemli olacaktır. İletişimin, sanat ve zanaat kavramlarıyla tasarımın kapsamı ve bu alanların ilişkileri irdelendikten sonra, iletişim tasarımı hakkında kapsamlı, tarafsız ve işlevsel bir tanım oluşturmak mümkündür. İletişim tasarımı, bilgi aktarımının amaca yönelik, verimli, yaratıcı, yöntemsel planlanması biçiminde tanımlanarak; fotoğraf, ses, grafik, sinema, sanat, endüstriyel tasarım gibi birçok disiplin ve kavramla ilişki halinde olmayı, bu alanlara hakim olmayı gerektiren, uygulamada ise bunun gerçekleştirilmesinde zorluklarla karşılaşılan, çok yönlü bir disipline dönüşmektedir.

Bu araştırmada, iletişim tasarımının kapsamı ve alanı, diğer disiplinlerle ilişkileri, kullanılan araçlar gibi unsurlar da göz önünde bulundurulmuştur. Bu doğrultuda, Türkiye'deki eğitim ve uygulamada yaşanan sorunlar incelenmiştir. Böylece iletişim tasarımının gündelik yaşantıdaki yeri, toplumun bu yöndeki ihtiyacı ve talebi, bunların günümüzde nasıl karşılandığı ve Türkiye'de iletişim tasarımı eğitimindeki yönelimler tahlil edilmiştir. Bu bağlamda, eğitim ve uygulamada ortak sorunun iletişim aracına hakimiyet olduğu tespit edilmiştir. Tasarım eğitiminin ayrı bir disiplin halinde ele alınması, tespit edilen soruna çözüm önerisi olarak sunulmuştur.

1983, İzmir doğumlu olan Bora Fer, İstanbul Amerikan Robert Lisesi'nden mezun olduktan sonra Yıldız Teknik Üniversitesi İletişim Tasarımı Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. Çeşitli ajanslar, Doğan Online, İKSV gibi kurumlarda, grafik tasarımcı, tasarım uzmanı gibi unvanlarla çalıştı. İstanbul Üniversitesi, İstanbul Araştırmaları Tezli Yüksek Lisans Programı'nda eğitimine devam eden Fer, Bahçeşehir Üniversitesi İletişim Tasarımı Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmakta, çizim, animasyon ve temel tasarım derslerine katkılarıyla çalışmalarını sürdürmektedir.

BORA FER

Communication Design and Problematics of Design Practice

At the present time where the concept of art and design interlace, various disciplines, those need and share common fields, are formed to provide solutions for different needs. This condition is especially being triggered as a result of rapid developments in communication technologies.

Specification of essential definitions and extends, would be crucial to make correct markings and inferences through communication design, as one of the new disciplines. Forming an objective and functional definition would only be possible after studying extends of communication and design with the concepts of art and craft, and the relations of these fields. Communication design, while defined as efficient, creative and methodological planning of transmission of information towards an aim, transforms into a sophisticated discipline, that relates with and demands control over concepts and disciplines such as photography, sound, graphics, cinema, art and industrial design; which creates possible adversities on practice.

In this research the field and scope of communication design, its relations with other disciplines, its tools have been considered and inspected. Adversities lived in education and practice in Turkey, have been examined. Therefore the communication design's role in daily life, the demand and the need of the market and how it is met, the tendencies in Turkey's educational system towards communication design have been analyzed. In this sense, common problem in practice and education has been addressed as control over the communication channel. Considering design education as a separated discipline has been presented as a solution suggestion.

Bora Fer was born in İzmir in 1983, after graduating from İstanbul American Robert College, completed his bachelor's degree in Communication Design in Yildiz Technical University. He worked as graphic designer and design specialist in various agencies and corporations such as Dogan Online and IKSV. Fer, continues his master's degree in İstanbul Studies in İstanbul University, while working as a research assistant in Bahcesehir University, Visual Communication Design Department, contributing to drawing, animation and basic design courses.

SEHER UYSAL

Nesnesi Olmayan Bir Düşünce Üretimi ve Tecrübe Biçimi Olarak Sanat

Gerek Türkiye'de, gerekse dünyanın çeşitli ülkelerinde sanat, uzun yıllar bakılacak bir nesne üzerinden kurgulanmış, düşünce üretimi de bu sanat nesnesinin temsil ettikleri üzerinden yapılmıştır. Bugün Türkiye'de, akademilerde eğitimi verilen sanat daha çok atölyelerde gerçekleştirilir ve sanat yapıtını üretmek için gereken çalışma disiplinini "öğretmek"ten öteye geçmemektedir. Bugünün öğrencileri taşınabilir bilgisayarlar ve akıllı telefonlara sahipler; her an bilgi akışının sağlandığı sosyal ağların parçası durumunda, eskisinden çok daha fazla şeyi görme, duyma ve farkında olma şansı taşıyorlar. Dolayısıyla bugünün sanat eğitimi de neden öğrencinin ve eğitmenin rollerinin değişebildiği, tartışabildiği, düşünceleri ve bir hayat tecrübesini paylaşabildiği bir algı yapısına sahip olmasın?

Yüzyıllardır müzelerde, meydanlarda birikmiş sanat yapıtları büyük bir tarihi mirasın yükünü ve bilincini öğrencilerin omuzlarına yüklerken, her gün yeniden üretilen sayısız sanat nesnesi yığınlar içinde kaybolurken ve sanat algısının kendisi bambaşka hayatlara yön verebilecekken, onu salt nesne üretimi olarak görmek, değerinin tam olarak anlaşılamamasına neden olacaktır. Bu bildirinin amacı, sanatı bir düşünce biçimi olarak algılayan, nesne üretimi yerine düşünce aktarımını tercih eden sanatçılara, diyalog çağrısı yapan misafir sanatçı programlarına, sanat olmak ile olmamak arasında geçirgen bir eşikte bulunan kurgulara ve sanatı bir tecrübe biçimi olarak ele alan kişi, grup ve düşünce yapılarına değinme amacı taşımaktadır. Aynı zamanda, alçakgönüllü bir sanat eğitiminin daha hoşgörülü, açık fikirli, sorgulama ve sormaya eğilimli yeni kuşakların yetişmesine katkısının olup olmayacağı tartışmaya açılacaktır.

1983 yılında İstanbul'da doğdu. Lisans eğitimini Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Sinema Bölümü'nde tamamladı. 2008 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Bölümü'nden yüksek lisans derecesi aldı. Halen Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Plastik Sanatlar dalında sanatta yeterlik programı öğrencisidir. Yurtiçi ve yurtdışında çeşitli karma ve kişisel sergilere katılmış, çeşitli süreli yayınlarda sanat üzerine makaleleri yayımlanmıştır.

SEHER UYSAL

Art as a Transmitting Medium of Thought and a Form of Experience

In Turkey and probably in the rest of the the World, art has been defined with the idea of an object that has to be looked at, observed; the production of ideas, flourishes with the help of things that the object's representation. Today in most of the art schools the art education does not go beyond the concept of producing an artwork in studios and "teaching" the ways to produce it in a very disciplined manner. Today's students have the opportunity to carry laptops, smart phones; they are parts of social networks where there is a constant flow of information and they are very likely to witness, see and hear things, when compared with the previous years. So why not they should have an education system that is based on a rather modest ideal where the roles of the teachers and students can be reversed, discussed and an equal share of experience and thoughts to be shared?

While an idea of cultural heritage and a mass of artworks, collected in museums and squares is burdened upon the shoulders of students, and each art object seems to be disappearing inside those bulks, and the idea of art can have the opportunity to inspire others, perceiving it only as an art object might diminish its power. This paper aims to be an evaluation of people who take the idea of arts to be a form of thinking, who instead of creating new objects, transmit and interpret thoughts; an evaluation of groups, initiatives and artist residency programmes which call out for chances of dialogue, the fictive structures that are somehow found in between art and life, who consider art to be a way of experiencing life. The paper also intends to question whether such a programme of modest thinking might have the chance to raise a more open, tolerant and questioning generations.

Born in Istanbul, in 1983. Seher Uysal, completed her studies in the Faculty of Communication, Marmara University in the Department Radio- Television and Cinema. Gained a master's degree from Marmara University Fine Arts Institute in 2008. Currently still a Ph.D student in Kocaeli University, Institute of Social Sciences, Arts Department, Seher Uysal has participated in exhibitions nationally and internationally, and published articles about art in various periodicals.

PELİN ÖZTÜRK GÖÇMEN

Sanat Eğitiminde Suskunluk Sarmalı

Suskunluk Sarmalı, Elisabeth Noelle-Neumann tarafından ortaya konulan siyaset bilimi ve kitle iletişim kuramıdır. Suskunluk Sarmalı kuramı, düşüncelerin de nasıl dominant hale geldiğini ve azınlıkta kalan görüşlerin de topluluktan dışlanma korkusuyla nasıl söylenemez hale geldiğini açıklamaktadır. Bu araştırma, sanat eğitimi alan öğrencilerin susma davranışları ile üniversitedeki sınıf ortamı algıları ve iletişimsel davranışları arasındaki korelasyonu incelemeyi amaçlamıştır. Bu bildiride, diğer öğrencilerin ya da öğretim elemanlarının farklı görüşlerini deneyimleyen öğrencilerin, suskunluk davranışını gerçekleştirip gerçekleştirmediği de incelenecek, ayrıca sınıftaki öğrenci - öğretim elemanı etkileşimi ve öğrencinin nasıl etkilendiği de araştırılacaktır. Sanatsal dil ve sanat eğitimi içerisinde Suskunluk Sarmalı'nın nasıl işlediğine bakılacaktır. Sanat eğitimi veren üniversitelerdeki sınıflar, kişilerarası ilişkileri, sanatsal, kültürel ve politik bağlamda, Suskunluk Sarmalı kuramı çerçevesinde irdeleyebilmek için gerekli olan ortamı sağlamaktadır.

Pelin Öztürk Göçmen 1980 yılında Ankara'da doğdu. 2002 yılında Başkent Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olduktan sonra 2006 yılında Gazi Üniversitesi Grafik Eğitimi Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimini, 2010 yılında ise aynı bölümde doktora eğitimini tamamladı. Yurt içi ve yurt dışında pek çok kongre ve sempozyuma bildirileri ile katıldı, makaleler yayınladı, karma sergide yer aldı; Eindhoven, Ankara, Salzburg ve İzmir'de dört tane kişisel sergi açtı. 2006 yılından bu yana Gazi Üniversitesi'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

PELİN ÖZTÜRK GÖÇMEN

Spiral of Silence in Arts Education

The Spiral of Silence is a political science and mass communication theory propounded by Elisabeth Noelle-Neumann. Spiral of Silence theory describes the process by which one opinion becomes dominant as those who perceive their opinion to be in the minority do not speak up because they fear isolation from society. This study investigates perceptions of silencing behaviors of arts students as it correlates to perceptions of university classroom climates and communication behaviors. It is also aimed to look at whether students' view of the classroom changes whether they perceive the instructor and other classmates have a different affiliation and, with the instructor and other classmates communicate using silencing behaviors. Student-teacher interactions in the classroom and how the students are influenced by them will also be investigated. This research furthers the Spiral of Silence theory by looking at the perceptions of artistic silencing in university classrooms. This article claims that university classrooms are an adequate places to scrutinize the interpersonal relations in the contexts of culture, media and political communication, within the framework of Spiral of Silence theory.

Pelin Öztürk Göçmen was born in Ankara, Turkey in 1980. After graduating from Başkent University with a degree in Public Relations and Advertising, she decided to pursue a master's degree in graphic design. In 2010, she received her PhD degree in graphic design from Gazi University. She took part in many group exhibitions since 2006. Since 2009, she has participated in four solo exhibitions in Eindhoven, Ankara, Salzburg and İzmir. She has been also attending congresses, symposiums, biennales and triennials with her papers and artworks since 2006.

CESAR TABOADA VARELA

Temel düşünce, sanat ve tasarım öğreniminde çok kültürlülük kavramına yoğunlaşmaktır. Bu bağlamda uygulamalar ve kavramsal çalışmalar yapılabilir. Kültürleri geliştirmek önemlidir ve her ülkede eski kuralları değiştirmek mümkündür. Basılı yayınlarla genişletilmiş bir kültür oluşturmak geçmişte olduğu gibi bugün de mümkündür. Yeni düşünceler ve ilerlemelerle devrime merhaba diyebiliriz. Gerçek bir demokratik ütopya için, herkesin yaşamını iyileştirmek üzere tüm avantajları ve fırsatları değerlendirmek bize düşer. Yaşamımızın her zaman göstergesi olan kültür en büyük sergidir.

Santiago de Compostela'da doğdu (1954). Öğreniminden sonra Tıp Fakültesi'nde çalıştı, ayrıca Güzel Sanatlar ve Tasarım dalında da çalışmalar yaptı. Özellikle İspanya'da eğitmenleri ve öğrencileri sanat mübadelesi konusunda teşvik eden biridir. Cesar Taboada Varela ve öğrencileri Uluslararası Öğrenci Trienali'ne 2000 yılından beri katılmaktadır.

CESAR TABOADA VARELA

The main idea is to concentrate on multicultural concepts in learning Art and Design. In this context practices and conceptual works can be implemented. To develop cultures is important and to change old rules in every country is possible. As it has happened in the past, through printed publications to develop an extended culture is possible today as well. We can say hello to the revolution by way of new ideas and improvements. For a true democratic utopia, to better everyone's life, to not miss any advantages and opportunities are on our shoulders. Culture – representative of our life every time – is the biggest exhibition and demonstration.

He was born in Santiago de Compostela (1954). After his studies worked at the Medical School and got engaged in works in Fine Arts and Design fields. Particularly in Spain he is a promoter of art exchange, he encourages trainers and students to engage in this. Cesar Taboada Varela and his students have participated in all the International Student Triennials since 2000.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

ANKE COUMANS

Küresel Bağlamda Fotoğrafik Araştırma Stratejileri

Birçok sanatsal uygulamada belgesel fotoğrafçılık, dış dünyada gerçek olarak gösterilebilen imgelerin oluşturduğu bir konu olmaktan çok, sosyal yaşamla yeni, samimi ve gerçek ilişkinin yaratıldığı bir faaliyete dönüşüyor. Belgesel fotoğrafçılık ne zaman propaganda aracıdır ve ne zaman içten ve samimi olduğu söylenebilir? Bu çalışmada, fotoğrafın sağladığı yeni olanak çeşitliliğini göstermek bağlamında, Ahmet Polat, Renzo Martens, Roy de Villevoy, Andrea Stultiens ve Lino Hellings gibi Hollandalı sanatçıların, fotoğrafı nasıl kullandıkları gösterilmeye çalışılacaktır. Sanatçıların, yalnızca etrafımızı saran dünya hakkında yeni fikirleri göstermek değil, aynı zamanda tarihle yeni bir ilişkiyi ortaya koymak; Doğu ile Batı ve üçüncü dünya arasındaki karşılaştırmayı nasıl ele aldıkları irdelenecektir. Sanatçılar, fotoğrafın değerlerini ve araştırma sürecindeki kendi pozisyonlarını yansıtmakta; fotoğrafçılığın belirgin bir içeriğe oturtulmasının önemini kavramaktalar. Yani fotoğraflar, fotoğrafçı ile ilişkili olmalı, fotoğrafçının resimdeki gerçeklikle ilişkisine bağlı bulunmalıdır.

Türk asıllı Hollandalı fotoğrafçı Ahmet Polat, kısa bir süre önce, Batı fotoğrafçılığının Türkiye'yi kolonilileştirmesi hakkında bir araştırma yapmaya başladı. Yerel fotoğrafik uygulamaların nasıl geliştirilebileceğini araştırıyor. Hollandalı sanatçı Renzo Martens, gelişmekte olan ülkelerdeki yoksul halkın kendi sefaletlerini fotoğraflandırarak para kazanmanın olanaklarını ve fırsatlarını onlara sunmaya gayret ediyor. Roy de Villovoy, etnografik fotoğrafçılığın gelişmesi için sürekli yeni yollar arıyor. Resimlerde etnografa yer veriyor. Andrea Stultiens, Uganda tarihinin yeniden yazılmasında kullanılacak yerel fotoğrafçılık üzerine çalışmasına yeni başladı. Lino Hellings, şehirler hakkında araştırma yapmak için spesifik metodoloji kullanacak bir fotoğrafçılar platformu oluşturdu.

Tüm bu örnekler, yerel uygulamalarla başlayarak kültürlerarası yeni diyalogların oluşturulmasında fotoğrafçılığın nasıl kullanılabileceğini göstermektedir. Bu konu makalede ayrıntılı olarak irdelenecektir.

Anke Coumans, Hollanda'da Art in Context of Academy Minerva'da profesör olarak görev yapmaktadır. Bundan önce, Utrecht School of the Arts'ta tasarım ve sanat uygulamalarında sosyal araştırma stratejileri modülleri üzerine araştırma koordinatörlüğü ve araştırma eğitmenliği görevinde bulundu. Kamusal alanda diyaloga dayalı iletişim konusunda tez yazdı. Araştırması, tasarımcı ve sanatçıların kamusal alandaki yeni rolleri, stratejileri ve uygulamalarına odaklanmaktadır. Özel ilgi alanı, "çağdaş kültürde fotoğrafçılığın ve fotoğrafın rolü" ve "araştırma uygulaması olarak fotoğrafın sunduğu yeni fırsatlar ve olanaklar"dır.

ANKE COUMANS

Photographic Research Strategies in a Global Context

Within many artistic practices documentary photography is changing from a medium in which images about the outside world can be presented as being true, into an activity which allows them to find a new sincere and authentic relationship with the social world. When is documentary photography a means of propaganda and when can it be considered as sincere? In my paper I will show how Dutch artists like Ahmet Polat, Renzo Martens, Roy de Villevoy, Andrea Stultiens and Lino Hellings are using photography to find new insights into the possibilities of photography itself, not only to present new ideas about the surrounding world, but also to present a new relationship with history and to make comparisons between the east and the west, the first world and the third world. In the research they undertake they reflect on the values of photography and on their own position in the research process. They understand the importance of anchoring photography in a clear context in which photos are linked to the photographer and to the relationship the photographer has to the reality in the picture.

Ahmet Polat is a Dutch Turkish photographer who has recently started his research into the way in which western photography is colonising Turkey. He is looking for ways to develop local photographic practices. Renzo Martens is a Dutch artist who offers poor people in developing countries the possibility to earn a living by photographing their own misery. Roy de Villovoy is always looking for ways to unmask ethnographic photography by implementing the ethnographer in the picture. Andrea Stultiens just started her research on the way local photography can be used to rewrite Uganda's history. Lino Hellings has initiated a platform of photographers using a specific methodology to do research on cities.

All these examples show how photography can be used to open up new intercultural dialogues by starting with local practices. This will be further elaborated upon in the paper.

Anke Coumans is recently installed as Professor of the research domain Art in Context of Academy Minerva The Netherlands. Until that moment she was research coordinator and research tutor at the Utrecht School of the Arts on modules concerning social research strategies in art and design practices. She wrote her thesis on the subject of dialogical communication in public space. Her research domain focuses on new roles, strategies and practices of artists and designers in the public domain. Her speciality is the role of photography in contemporary culture, and the new possibilities of photography as a research practice.

ARDAN ERGÜVEN

Opera Afişleri Üzerinden Tasarım ve Sanat Karşılaştırması

Tasarım rasyonel çözüme odaklanır. Sanat ise kişisel yoruma dayanır. Her iki alanın eğitimine ilişkin yöntemler bu açıdan birbirinden farklıdır. Ancak grafik tasarım ve görsel sanatların birbiriyle kesiştiği pek çok nokta vardır. Bu olgu özellikle afiş tasarımında daha iyi gözlenebilmektedir.

Opera afişleri bu kapsamda bir karşılaştırma yapmak için ideal bir platformdur. Bu konuda bilinçli hareket eden kurumların afişleri ayrıntılı bir analiz yapmamıza olanak sağlar. 1990 yılında Münih Devlet Operası ile çalışmaya başlayan Pierre Mendell, grafik tasarım tarihi içindeki en verimli üretimlerden birinin gerçekleşmesini sağlamış ve bu kuruma tutarlı bir görsel kimlik kazandırmıştır. Mendell bu afişlerde grafik tasarımın görsel işaret dilini kullanmış ve sahnelenen operaların konusunu kestirme yollardan aktarabilmeyi başarmıştır. Bu anlamda en ünlü yapıtlarından biri Don Giovanni operası için tasarladığı afiş olmuştur.

Mendell'den sonra görevi devralan Fons Hickmann, dikkat çekici örnekler üretmeye devam etmiştir. 2006-2007 sezonu için tasarladığı afişlerde grafik tasarımın alışılagelen görsel tekniklerini kullanan Hickmann, 2009-2010 sezonunda bambaşka bir yöne gitmiş ve afişlerin tümünde yalnızca Hollandalı fotoğrafçı Hendrik Kerstens'ın kızının fotoğrafını kullanmıştır. Pierre Mendell ve Fons Hickmann'ın, Don Giovanni operası için tasarladıkları afişleri yanyana getirdiğimizde, tasarımcıların aynı konuyu çok farklı açılardan ele alabildiği görülebilmektedir. Viyana Uygulamalı Sanatlar Üniversitesi'nde ders veren Hickmann'ın yaklaşımı, grafik tasarımın görsel sanatlarla kurduğu ilişkiyi sorgulamamıza neden olur. Tasarım ve sanat arasındaki bağlantı, söz konusu iki örnek üzerinden ele alınmaktadır. Bu çalışmanın amacı, her iki tasarımcının üretimlerinden yola çıkarak grafik tasarım yöntemlerini analiz etmek ve görsel sanatların bu alandaki rolünü deşifre etmektir.

1978 yılında İzmir'de doğan Ardan Ergüven, ilk ve orta öğrenimini aynı şehirde tamamladıktan sonra 2001 yılında Bilkent Üniversitesi, Grafik Tasarım Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul'da çeşitli reklam ajanslarında sanat yönetmeni olarak çalıştı ve Türkiye'nin önemli markaları için kampanyalar tasarladı. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde Grafik Tasarım alanında lisansüstü ve doktora eğitimini tamamlayan Ardan Ergüven, aynı kurumdaki çalışmalarıyla birlikte görsel iletişim alanında danışmanlık yapmaya devam etmektedir. Ergüven'in ulusal ve uluslararası tasarım yarışmalarında ödülleri bulunmakta, çeşitli dergi ve gazetelerde makaleleri yayımlanmaktadır.

ARDAN ERGÜVEN

Comparison Between Design and Art through Opera Posters

Design focuses on rational solutions, while art depends on personal interpretation. The methods used in the education of these two fields are different from each other, in this respect. But, graphic design and visual arts have many points in common. This matter of fact can be observed more clearly in poster design. So, opera posters constitute an ideal platform for making such a comparison within this scope. The posters of the establishments, which act consciously in this regard, make us carry out detailed analyses. Pierre Mendell who started working with State Opera of Munich in 1990, actualized one of the most fruitful productions in design history and made this institution gain a consistent visual identity. In these posters, Mendell used the visual sign language of graphic design and succeeded in transferring the themes of the performed operas via shortcuts. In this sense, one of the most famous works of him was the poster which he designed for Don Giovanni Opera.

Fons Hickmann, who took over the mission after Mendell, continued to produce spectacular examples. Hickmann, who used the ordinary visual techniques of graphic design in the posters which he designed for the season of 2006-2007, was directed towards an utterly different way in the season of 2009-2010 and used the photograph of the daughter of Hendrik Kerstens, a Dutch photographer, in all the posters.

When we bring the posters of Pierre Mendell and Fons Hickmann designed for Don Giovanni Opera together, we can see that the designers can consider the same subject from various aspects. The approach of Hickmann, who is a lecturer in University of Applied Arts Vienna, makes us question the relation that graphic design established with visual arts. The connection between design and art, are being considered in terms of the above mentioned two examples. The purpose of this study is to analyze the graphic design methods, based on the productions of these two designers and to unveil the role of visual arts in this field.

Ardan Ergüven was born in İzmir in 1978. He was graduated from Bilkent University, Department of Graphic Design. He worked in several advertising agencies in Turkey as an art director. Ergüven who completed Master and Ph.D. programmes in Marmara University, Institute of Fine Arts, works in the same university and serves as a visual communication consultant. He was awarded in national and international design competitions and his articles are published in various magazines and newspapers in Turkey.

YASEMİN ERENGEZGİN KAFKAS

Tasarım: Yeni Sanat mı?

Sanatın sonuna dair tartışmalar dünyada uzunca zamandır sürüp gidiyor. Sanatın gerekliliği ve geleceği belki de tüm tarihi boyunca hiç bu denli sorgulanmamıştı.

Diğer yandan hayatın her alanında tasarım artık çok önemli bir yer tutuyor. Bir zamanlar sadece ayrıcalıklı zümreler özel tasarım ürünlerine sahip olabiliyorken, artık her gelir seviyesi ve zevke yönelik tasarımlar yapılmaktadır. Teknolojik ürünler değişik firmalar tarafından aşağı-yukarı benzer özelliklere sahip olarak piyasa sürülüyor. Görsel tasarımları, onları birbirinden farklılaştıran ve tercih sebebi haline getiren özelliklerinden biri haline geldi.

Günümüzde tasarım ürünlerinin çok etkileyici bir görsellikle sunulduğunu kabul etmemiz gerekir. Bu durum zaman zaman onlara birer sanat objesi gibi davranılmasına dahi yol açmaktadır. Peki, gündelik kullanıma yönelik, işlevsel bir tasarım ürününün estetik açıdan etkileyiciliği onu bir sanat nesnesi haline getirmeye yeterli midir?

Görsel sanatlar arenasında ise işlerin çoğunlukla reklam estetiğinde, grafiksel anlatımın ağırlıkta olduğu bir dille seyirciye sunulduğunu görüyoruz.
Bu durumda sanat hâlâ "sanat" sayılabilir mi?

Bu bildiride, sanat ve tasarım arasındaki bulanıklaşan sınırlar irdelenerek, çağdaş sanatla tasarımın (ya da sanatçıyla tasarımcının) hangi noktalarda buluştuğu ya da ayrıştığı, sanatın ve insanlığın sanata duyduğu ihtiyacın varlığını sürdürüp sürdürmediği incelenecektir.

Tarih boyunca sanatın motivasyonları ve içeriği kısaca açıklandıktan sonra, "sanatın sonundan sonra" sanatın geldiği nokta ve çağımızda tasarım alanlarının sanatın yerini alıp alamayacağı sorularına yanıt aranacaktır.

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden 1998'de mezun olan Yasemin Erengezgin Kafkas, 2002 yılında, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Anasanat Dalı'nda yüksek lisansını tamamlayarak yine aynı kurumdan 2006 yılında sanatta yeterlik derecesini aldı. 1998 yılında 19. Günümüz Sanatçıları Sergisi'ne katıldığı çalışmasıyla ödül alan Kafkas, bir grup sanatçıyla beraber grup İSKELE adı altında sergilere katılmıştır. Sanatçı, bireysel ve grup çalışmalarını sürdürmekte ve Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. İstanbul, Kadıköy'de yaşamakta ve Yeldeğirmeni'ndeki atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

YASEMİN ERENGEZGİN KAFKAS

Design: New Art?

Discussions about the end of art is going on for quite some time around the world. Throughout its history, the necessity and the future of art probably have never been questioned so much.

On the other hand, design has become very important in all areas of life. Once, only privileged people could have access to custom design products; today, designs can be found for all levels of income and tastes. Different companies launch technological products with more or less similar features. Visual design distinguishes them from each other, and became one of the features that make them preferable.

Nowadays, we need to recognize that design products are introduced with quite impressive visuals. This situation sometimes even leads them to being treated as objects of art. But, is the aesthetical impact of a functional design made for daily use, enough to turn it to an art object?

Meanwhile in the arena of visual arts, works are mostly presented in advertising aesthetics using a graphical way of expression. In this case, can art still be regarded as "art"?

This paper will examine these blurring boundaries between contemporary art and design (or the artist and the designer); their meeting and seperating points and if the need for art and its existence still persist.

After briefly explaining the motivations and content of art throughout the history, paper will seek answers to questions like : "Which point has art reached 'after the end of art?' " and "can in present time fields of design replace art ?"

Graduated from Marmara University Faculty of Fine Arts, Department of Painting in 1998. Recieved her master's degree from Marmara University F.A.I. Painting Department in 2002, PhD degree in 2006. Won first prize for attending 19. Contemporary Artists Exhibition in 1998. Founded a group with other artists and held exhibitions under the name of grup ISKELE. Works both individually and collaboratively. She is a faculty member at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts. Currently lives in Istanbul, Kadikoy and her studio is in Yeldegirmeni.

EZGİ BAKÇAY ÇOLAK

Sanat Eğitiminde Toplumsal Eşitsizliğin Yeniden Üretimi

Pierre Bourdieu sanat alanının doksası karşısında durur ve sorar: *"Peki ama yaratıcıları kim yarattı?"* Bu soru sosyal bilimler alanında Bourdieu sosyolojisini ayrıcalıklı bir konuma taşır. Bu bildiri, "yaratıcıların yaratılma" sürecinde eğitim kurumlarının rolüne odaklanmakta, Türkiye'de sanat alanı bağlamında, güzel sanatlar fakültelerinin işleyişini, Bourdieu'nün kavramları ve yöntemleriyle ile ele almayı denemektedir. *Habitus, alan, sermaye* gibi temel kavramsal araçların yanı sıra, *yeniden üretim (reproduction) ve ayrım (distinction)* kavramları da çalışmanın omurgasını oluşturmaktadır.

Bu bildirinin amacı, sanat alanının eyleyicilerini, parçası oldukları, yeniden ürettikleri ve değiştirme potansiyeli taşıdıkları "oyun alanını" nesneleştirmeye davet etmek; "sanat okulda öğrenilir mi?", "sanatçı kimdir?", "neden hiç büyük kadın sanatçı yok?" gibi bir takım temel sorulara, sosyal bilimler alanından cevaplar üretebilmek ve nihayet sanat eğitiminin demokratikleştirilmesine katkı sağlayacak yöntemleri tartışmaya açmaktır.

1980'de İstanbul'da doğdu. 1999 - 2004 Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema Televizyon Bölümü. 2005 - 2007 Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Heykel Bölümü Tezli Yüksek Lisans Programı. 2009-… Mimar Sinan Güzel Sanatla Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü Doktora Programı.

EZGİ BAKÇAY ÇOLAK

Reproduction of Social Inequality in Art Education

Pierre Bourdieu challenge the doxa of the field of art and asks: "But who created the creators?" The sociology of Bourdieu embraces a privileged position in the social sciences through this question. This work focuses on the role of educational institutions in the process of "the creators of creation" and tries to understand the function of schools of fine art in Turkey, by using Bourdieu's concepts and methods. Habitus, field and capital, as well as the basic conceptual tools, reproduction and distinction is the backbone of the concepts in the study.

The aim of this work is to invite the actors of the field of art to objectify the "playing field" that they are a part of, that they reproduce and they carry the potential to change. This work aims also to produce answers to some basic questions in the field of social sciences, such as "art can be learned in school?", "who is the artist?", "why does no great women artists?", and finally to contribute to the discussions of the democratization of art education methods.

Born: 1980 – Istanbul. Galatasaray University, Istanbul (1999 – 2004) Faculty of Communication, Cinema TV. Marmara University, Istanbul (2005 – 2007) Faculty of Fine Arts, Sculpture. Master. Mimar Sinan Fine Arts University (2011-…) Faculty of Science and Letters, Sociology. PhD.

HANNES BRUNNER

¿Hayal – Sürtüşme?

Birçok sanat yerleştirmesinin gelip geçici, kısa ömürlü malzemeleri tercih ettikleri görülüyor. Bunlar, dijital iletişimden gerçek fiziksel ortamlara kadar değişen sosyal süreci de içeren farklı mecraların kombinasyonu olarak karşımıza çıkıyor. Bir olay oluyor ve arkasından belirli bir düşünce yerleşiyor, bir çeşit sabit fikir oluşuyor. Aslında durum her zaman böyle olmayabiliyor ve gerçeği yansıtmayabiliyor.

Düşünce bizim temel yapımız, iskeletimiz. Özellikle sanat yoluyla güvenli bir yerde ayakta durmamıza yardım ediyor. Birbirimizin ve başkalarının dikkatini çekmenin ve bu dikkati kaybetmemenin önem kazandığı bir dünyada yaşıyoruz ve her türlü ilişki bizim varoluşumuzun merkezi haline geliyor. Descartes'in "düşünüyorum, o halde varım" ve hümanist psikologun "katılıyorum, o halde varım" önermeleri yeni bir söz ile yer değiştirdi: "İlişkiliyim, o halde varım". Tahmin edildiği gibi, "tek boyutlu benlik" anlamını ortaya koyan ve eski bir fikir olan "benimkine karşı seninki" düşüncesi, kapsayıcı olma ve "çok boyutlu benlik" gibi yeni düşünceler ile yer değiştirdi. (Jeremy Rifkin'in "The Empathic Civilization"ından).

Dil, düşüncelerimizin aktığı bir yoldur. Bununla beraber dilin, yaratmanın, aktif sanatsal yaratımın kaynağı olup olmadığını sorgulayabiliriz.

Bazı yöntemsel gariplikler ile karşılaşabiliriz. Örneğin psikokinezi. Yani birisi sadece düşünce ile bir maddeyi kımıldatabilir mi? Yaygın bir yöntem, günlük hayatta mantıksal bir algoritma oluşturmak olabilir. Böyle oluşturulmuş algoritmalara bağımlılık gün geçtikçe büyük hasarlara yol açmaktadır. Bir algoritma ile doğrulanır doğrulanmaz, gerçekler inanılması gereken şeyler olarak sunulmaktadır.

"…Geçtiğimiz yıllarda birçok sanat çalışmasında görülen göndergeselliği ele alırsak, öyle görülüyor ki şunları vurgulamamız önem kazanıyor: "İçe doğma-içine doğma" veya "öznellik" gibi terimler "rastgele" veya "özensiz, titiz olmayan" terimleriyle karıştırılmamalıdır: Çünkü göndergesellik bir biçimde bilgi göstergesidir. Bu bilgi, kavramsal ve bu yüzden dil ile ilgili olmayabilir fakat yapma-bizzat yaratma yoluyla elde edilen bilgi ile ortaya çıkar." (Patrizia Dander, "Sculptural Acts").

Zaman yolculuğu yapan biri bilinmeyen bir yere geldiğinde nasıl olur da bu geldiği yerden etkilenmez? — Bu da başka bir soru.

Hannes Brunner'in yerleştirmeleri ve heykelleri gelip geçici, gündelik ve kısa ömürlü malzemeleri içermektedir. Bağlamsal sanat projeleri, sosyal süreci ve farklı ortamları içine almaktadır. Bunlar, dijital iletişimden tutun gerçek fiziksel mekânlara kadar uzanır. Projeleri uluslararası çağdaş sanat mekânlarında gösterimdedir; "Sürücü'nün Yorumu" ve diğerleri, İsviçre 2011; "arama motorunun cevabı", Dubai; "Banliyö Varlığı", ABD, Almanya, İsviçre, 2003-05; "Belediye başkanının hediyesi", 2001. Hannes Brunner, Berlin Weissensee Sanat Akademisi heykel bölümünde profesör olarak görev yapmaktadır. 2008 yılına kadar New York NYIT'de ve Birleşik Arap Emirlikleri Abu Dabi'de Güzel Sanatlar Hareketli Grafik Programı'nın başkanlığı görevini üstlenmiştir. Bunlardan önce, Almanya Kiel'de Muthesius Mimarlık, Güzel Sanatlar ve Tasarım Akademisi Sanat Projeleri Bölümü'nde profesör olarak çalışmış ve Sanal Kampüs www.ArtKnowledge.net'in kuruculuğunu üstlenmiştir. Zürih ETH Mimarlık Bölümü mezunudur ve Almanya Kassel'deki Sanat Akademisi Fotoğrafçılık Bölümü'nden güzel sanatlar lisansüstü derecesi almıştır.

HANNES BRUNNER

¿ fiction – friction ?

Several art installations are presented favoring ephemeral materials in combination with different medias including social process from digital communication into real physical spaces. An event happens and comes across a certain stability of thought. But might be that is - some times - not the case.

The thought is our scaffolding, and it helps being on a safe ground, especially through the arts. We live in a world in which getting and holding one another's attention becomes paramount, and relationships of all kinds become central to our existence. Descartes's dictum "I think, therefore I am" and the humanist psychologist dictum "I participate, therefore I am" have been replaced by a new dictum, "I am connected, therefore I exist." The old idea of "mine versus thine", which fostered the sense of a predictably "one-dimensional self", is giving way to the new idea of inclusivity and a "multidimensional self." (Jeremy Rifkin in "The Empathic Civilization")

The language is a gutter for our thoughts. However one might question, whether language is the origin of the doing, the active artistic doing?

Some methodological oddities might cross our ways, for instance, psychokinese', which means something like, how much one can move material just through the thought about moving it. A rather common method would be the logical process of constructing an algorithm in daily life. The dependency on such constructions is becoming increasingly devastating. Facts are being delivered as things to believe in, as soon as it is proven by any algorithm.

"...In consideration of the referentiality, found in several artworks in recent years, it seems important to emphasize that terms such as "intuition" or "subjectivity" should not be confused with "random" or "imprecise" rather it indicates a form of knowledge, which is not necessarily conceptual and thereby linguistic, but is generated by gaining knowledge through making. (Patrizia Dander in "Sculptural Acts")

How can the time traveller reach an unknown spot, letting the spot just stand still without being affected? - That is another question.

Hannes Brunner's art installations and sculptures favor ephemeral materials. His contextual art projects include social process and different media from digital communication into real physical spaces. Projects are shown internationally in contemporary art spaces; a.o. "Driver's Comment", Switzerland 2011; "search engine's bodily reply", Dubai; "Suburban Entity", USA, Germany, Switzerland, 2003-05; "Gift of the mayor", 2001. He is currently a Professor of the sculpture department at Weissensee Academy of Art Berlin. Till 2008 he was Chairman of a Fine Arts Motion Graphic program at NYIT, New York Institute of Technology, in Abu Dhabi, UAE; before that he was Professor of the Art Project Department at Muthesius Academy of Architecture, Fine Art and Design in Kiel, Germany, and initiator of the Virtual Campus www.ArtKnowledge.net. He has a degree in Architecture from ETH Zürich and an MFA in Photography from the Art Academy in Kassel, Germany.

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

5 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA
5
MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

GÜNGÖR GÜNER / SİNAN ÖDEKAN

Çömlekçi Tezgahından CNC Tezgahına

Kültür tarihinin en eski tezgâhlarından birisi olan Çömlekçi tezgâhıyla CNC tezgâhının ortak bir nüvesi vardır : "Dönen bir aks"! Bu durumda CNC tezgâhının ilk tohumu MÖ. 3500 yıllarında atılmış olduğu söylenebilir.

Ben, yıllanmış bir seramikçi olarak çömlekçi tezgâhına büyük bir sevecenlikle yaklaştım ve onun olanaklarından yararlanarak çok sayıda seramik yapıtı ve tasarımı gerçekleştirdim. Bu tasarımlardan bazılarını İTÜ Mimarlık Fakültesi Endüstriyel Tasarım Bölümü Arş. Gör. Sinan Ödekan'ın katkılarıyla, CNC ortamında gerçekleştirmeyi deneyimledik.

Yer küremiz dijital çağa inanılmaz bir hızla girmiş, ülkemiz de dijital ortama adaptasyon için matbaada olduğu gibi bu kez 300 yıl beklememiştir! Bu durum sağladığı sayısız avantajın yanı sıra, çok sayıda alışkanlığı silip süpürmüş, ancak, çömlekçi tezgâhıyla CNC halen, belki de yukarıda değindiğim ortak nüvesi nedeniyle aynı çatı altında bulunabilmektedir. Genç kuşaklar bu dijital ortamın içine doğmuş mevcut durumu veri olarak algılamıştır. Biz yaşlı kuşağa ise gençlerle iletişim kurmak ve çağı kavrayabilmek için bu yeni dili öğrenme sorumluluğu ortaya çıkmıştır.

Güngör Güner 1941'de İstanbul'da doğdu. 1958-62- Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'ndan mezun olduktan sonra Milli Eğitim Bakanlığı'nın bursu ile yurt dışında da seramik sanatı ve mühendisliği eğitimi aldı. 1972-2008-DTGSO ve Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde asistan, doçent, profesör ve bölüm başkanı olarak görev yaptı, emekli oldu. 2009-2013- Halen, İTÜ Güzel Sanatlar Bölümü'nde konuk öğretim üyesi olarak ders vermektedir. 1962-2013- Altısı yurt dışında olmak üzere 15 kişisel seramik sergisi açtı. Yurt içinde ve dışında birçok karma sergiye katıldı, bazılarında ödüllendirildi. Yurt dışında birkaç tasarımı seri üretim için satın alındı. Yayınlanmış çok sayıda bildirisi, makalesi ve "Anadolu'da Yaşamakta Olan İlkel Çömlekçilik" konulu basılı bir kitabı vardır.

Sinan Ödekan 1974 doğumlu Sinan Ödekan, liseyi Sankt Georg Avusturya Erkek Lisesi'nde tamamladı. Lisans eğitimini Boğaziçi Üniversitesi Makina Mühendisliği Bölümü'nde, yüksek lisans eğitimini ise İTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nde tamamlamasının ardından halen bu bölümde doktora çalışmasını yürütmekte ve araştırma görevlisi olarak görev yapmaktadır.

GÜNGÖR GÜNER / SİNAN ÖDEKAN

From Potter's Lathe to CNC Lathe

Pottery lathe is one of the oldest lathes of the cultural history and it shares the same core as CNC lathe: "A rotating axle"! Therefore, it is possible to say that CNC lathe dates back to 3500 BC.

I, as an experienced ceramicist, have shown a great fancy towards the potter's wheel and used it to design and produce many of my ceramic articles. Now, we experienced producing some of my former designs by using CNC lathe with the valuable contribution of Sinan Odekan, research assistant at Industrial Design Department of ITU Architecture Faculty. Our world has entered the Digital Age with an amazing speed and our country did not wait for 300 hundred years to adopt this digital age unlike the case for printing press!

This new age introduced many advantages to our lives while sweeping out numerous habits. But, it is still possible to use both pottery lathe and CNC lathe under the same roof probably thanks to the above mentioned core they share! The new generation was born into a digital world and perceived the situation as a data. And it has become a necessity and responsibility for us, the older generation, to learn this new language in order to communicate with youth and understand the digital age.

Güngör Güner 1941Born in Istanbul. 1958- 62 - She is studied in the State College of Applied Art in Istanbul (DTGSYO). She went to Germany on the Ministry of Education Scholarship to study ceramics and ceramics engineering. 1972-2008- She served as an assistant, associate professor, professor ship and head of the Ceramic Department at DTGSYO and later at Fine Arts Faculty of Marmara University Istanbul and she is retired. 2009-2013- Currently, she is guest lecturer at the Fine Arts Department (GSB) of Istanbul Technical University. 1962-2013- She has fifteen solo ceramics exhibitions, six of them out of country. She participated in group exhibitions, in and out of country and won some awards. Some of her designs were sold in abroad for mass production. She has numerous published articles and papers in and out of country and a printed book titled "Primitive Pottery of Anatolia".

Sinan Ödekan 1974 born in Istanbul. He finished high school in Sankt Georg Austrian High School for Boys. After graduation he studied at the Department of Mechanical Engineering at Bogazici University. Since 2003 he is a research assistant in Istanbul Technical University, Department of Industrial Design. After completing his master's degree there, he is currently studying about his doctorate thesis.

İLAYDA KARABATAK / OZAN SOYUPAK

Özgür, Özgün, Öznel Eğitim: Sanat ve Tasarım

Günümüze kadar pek çok kez tanımlanan sanat ve tasarım kavramları, sanat ve tasarım sürecinin olağan işleyişi içerisinde, daha önce olduğu gibi, bugün de, önceki tanımlarının taşıdığı anlamlara sığamamakta, günümüz dünyasında var olanları kapsayan yeni ve tek bir sanat ve tasarım kavramı aranmaktadır. Bu nedenle süregelen sanat ve tasarım eğitimi yöntemleri de çeşitlilikleri sürekli sorgulanan ögeler olmaktadır. Bu çalışma, günümüz farklı sanat ve tasarım eğitimlerinin incelemesini içermekte; bu incelemeler sonucunda kapsayıcı değil birleştirici bir sanat ve tasarım kavramı arayışının gerekliliğini vurgulamaktadır. Sanat ve tasarım; bir düşüncenin zihinde oluşmasıyla başlayan genel adıyla ürünün, özel adıyla fikir ürünü, sanat ürünü, tasarım ürününün ortaya çıkartılması sürecinde yapılan çalışmaların bütünüdür. Herhangi bir uygulamaya bağlı olmadan var olan soyut bilginin, düşünsel sürecinin ardından algı aşamasına taşınabilmesi için yapılan arayıştan oluşan bu bütünde, arayış aşamasında başvurulabilecek yol ve yöntemlerin diğer bireylere aktarılması sanat ve tasarım eğitiminin temelini oluşturmaktadır. Bu yol ve yöntemleri aktaran kişilerin de farklı sanatçı ve tasarımcılar olmaları nedeni ile bu eğitim süreci de bir sanat ve tasarım ürünü haline gelmekte, bunun sonucu olarak özgün ve öznel izler taşımaktadır. Bu bağlamda, ilgili eğitimler birbirleri ile kıyaslanarak tek bir doğru yola ve yönteme ulaşılma çabası; özgür, özgün, öznel olarak nitelediğimiz sanat ve tasarımın doğasına aykırıdır.

İlayda Karabatak Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nden 2010'da mezun olan İlayda Karabatak, 2012'de Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü İç Mimarlık Ana Sanat Dalı Yüksek Lisans programına katıldı. Halen aynı eğitim kurumunda yüksek lisans eğitimini sürdürmektedir. ÖYP kapsamında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İç Mimarlık Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır. Tasarım ve kültür ilişkisini İstanbul penceresinden gözlemlemektedir.

Ozan Soyupak Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nden 2010'da mezun olan Ozan Soyupak, aynı yıl Marmara Üniversitesi'nde İşletme Yüksek Lisansı programına başladı. İşletme yüksek lisansına devam ederken, 2012'de Arel Üniversitesi Mimarlık Yüksek Lisans programına katıldı. Her iki kurumda da yüksek lisans programını sürdüren Soyupak, ÖYP kapsamında Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Mimarlık Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmakta, kent, ürün ve tasarım ilişkisini farklı açılardan incelemektedir.

İLAYDA KARABATAK / OZAN SOYUPAK

Education of Fredom, Originality, Subjectivity: Art and Design

As it was before, today, the notion "art and design", which has been defined plenty of times can not fit into the meaning which has been carried with its previous definitions and so it is searched for single and new definition of "art and design" notion. In that context, ongoing different art and design education methods becomes the questioned elements of the process. This paper, includes the analysis of current different art and design education methods and emphasizes the need for a connective definition instead of an inclusive one. "Art and design" is the total of all the actions which has been taken in the process of introducing product - in its broad sense- and thinking product, art product, design product- in its narrow sense-which begins with formation of the idea in mind. With regard to this total, which includes the search forpracticing the fiction of this abstract idea that have not been linked to any reality yet, basis of the art and design education consists of transferring the possible methods and paths which can be used in the searching stage to other people. As the transmitter itself here is called as artist or designer, educational process becomes an art and design product, for that reason it carries indiviualistic and subjective marks. In that context, the effort of reaching a single true method by comparing existing educational methods is against to the nature of art and design which we called it as free, original and subjective.

İlayda Karabatak She graduated from METU, Faculty of Architecture, Department of Industrial Design, in 2010. She joined Marmara University, Interior Architecture Master Programme in 2012. She still works as research assistant in Marmara University. She examines relationship between design and culture within the Istanbul perspective.

Ozan Soyupak He graduated from METU, Faculty of Architecture, Department of Industrial Design, in 2010. He joined Marmara University, Management Master Programme in 2010. He also joined Arel University, Architecture Master Programme in 2012. He works as research assistant in Osmaniye Korkut Ata University. He examines architecture, object and design relations in different perspectives.

ALAATTİN KİRAZCI

Ekolojik Farkındalık ve Sürdürülebilir Sanat Eğitimine Doğru

Bir an 1960'lara ve daha sonrasına, Artur C. Danto'nun deyimiyle, "sanatta bir üslup" patlamasının gerçekleştiği yıllara gidelim. O yıllarda gerçekleştirilen sanat örneklerini, eğilimleri, toprak çalışmalarını, performansları, video örneklerini düşündüğümüzde sanatta pek çok alanın son bulduğunu görüyoruz. Aslında sanatın son yüzyılı sayısız sonlara ve dönüşümlere sahne oldu ve bu dönüşüm şaşırtıcı bir hızla devam ediyor. Yaşadığımız yüzyılda sanat kendi ihtiyaçlarını yeniden tanımlamakta... Daha sosyal içerikli, farkındalık ve bilinç oluşturma kaygısı içeren sanatsal eylemlere sıklıkla tanıklık ediyoruz. Bu tarz alanlardan biri de ekolojik sanat (Ecoart) ve sürdürülebilirlik anlayışı. Daha çok 1970'lerden sonra kendini gösteren ekolojik sanat ve sürdürülebilirlik anlayışı, vahşi kapitalizmin gölgesinde, modern insanın yüzleşmesi gereken çevresel sorunlara değiniyor.

Peki, bu sonsuz değişimin ışığında durum sanat eğitimi için nedir? Sanatçılar, sanat ve tasarım eğitimi veren eğitimciler ve sınırlı sayıda da olsa bazı sanat okulları çevresel sorunlarla içeriden bir mücadeleye kendilerini adamış gözüküyor. Bu bağlamda, sözü geçen kurumların ve sanatçıların çabaları yaşadığımız yüzyılın ihtiyaçlarına cevap vermeye yetecek midir? Bunun devamlılığı olacak mıdır?

Bu bildiri, ekolojik sanat programları bulunan eğitim kurumları bağlamında ekolojik sanatı ve sürdürülebilirlik anlayışını ele almaktadır. Ayrıca ekolojik farkındalık ve sürdürülebilirlik kavramları çerçevesinde sanat eğitimi konusuna odaklanmaktadır.

1993 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nü bitiren Alaattin Kirazcı, MEB bursunu kazanarak 1996 – 2007 yıllarında İngiltere'de Yüksek Lisans ve Sanatta Doktora eğitimini tamamladı. 2004 yılından beri İstanbul'da, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışan Kirazcı'nın heykel sanatının yerleştirme ve performatif eğilimleri gibi çok yönlü alanlarında çalışmaları bulunmaktadır. Son yıllardaki sanatsal ve teorik araştırmaları ise ekolojik sanat üzerine yoğunlaşmaktadır.

ALAATTİN KİRAZCI

Ecological Awareness and Through Sustainability in Art

For a moment, let's go back to the time of 60's of the explosion of "styles in art" as Arthur Danto stated. When we think of the art works and the movements of those years; earth works, land art, performances, video examples, we see the end of many art areas. Actually, the last century of the art witnessed many ends and transformations, and this transformation rapidly continues. The art in our century which we live redefine its own needs… We often witness more socially concerned art projects and awareness-raising artistic actions. One of these kinds of art is ecological art, and the concept of sustainability. Ecologic art and the concept of sustainability, which emerged after the 1970s concerns modern men's environmental problems, faced in the shadow of wild capitalism.

Well, in the light of eternal change what is the case for art education? Artists, art and design educators, and though a limited number of schools have dedicated themselves to fight against environmental problems as an insider. In this regard, will the efforts of the said institutions and artists be sufficient to enough meet the needs of our century? What will be the sustainability of this?

This paper discusses the concept of ecologic art and sustainability in the context of educational institutions which have ecologic art in their programs. It also focuses on arts education within the framework of ecological awareness and sustainability concepts.

Alaattin Kirazcı completed his BA degree in the Sculpture Department, Fine Arts Faculty, Hacettepe University in 1993. He won the scholarship of the Ministry of National Education of Turkey to do MA and PhD degrees in England and completed these degrees between in 1996 - 2007. Since 2004, he works as a research assistant in the Sculpture Department, Fine Art Faculty, Marmara University. Alaattin Kirazcı works with various aspects of sculpture as installation and performative art. His recent researches and practices focus on ecologic art.

CEM KARA

İllüstrasyon Öğreniminde Deneysel Yaklaşımın Önemi ve Öneriler

İllüstrasyon, günümüzde metni somutlaştırarak anlaşılır hale getirmekle birlikte, anlamını genişleterek ona artı bir değer kazandırmak için de kullanılır. İllüstratörden sadece, salt betimleyici ve var olanı olduğu gibi tespit edici bir anlayış beklenmez. Konuyu yenilikçi bir yaklaşımla tekrar nasıl ele aldığı da aynı derecede önemlidir. Bu doğrultuda özgün bir anlatım dili (stil) geliştirebilmek, çağdaş anlayış için aranan başkalaştırıcı / ayırtedici bir niteliktir. Stil gelişimini ve bu süreci en çok tetikleyen ve yararlı kılan unsur ise kişinin sıradanı takip etmesinin ötesinde, içerik ve üretim açısından farklılık arayışında olması, daha da önemlisi deneysel bakış açısını benimsemesidir. Deneyselden kasıt; hazır veya kısa edinilen bilgilerle yetinmek ve sonucu hedeflemekten çok, sürecin kendisini önemseme, araştırmacı olma, yeniyi deneme / uygulama cesareti gösterme ve yeniden üretme sabrını gösterebilmektir. Bu nedenle, hızlı geçeceğinin bilincinde olarak, öğrenim süreci yeterli deneysellik içinde geçirilmesi gereken önemli bir zaman dilimidir. Elbette ki, deneysel yaklaşım, profesyonel yaşam içinde de yeni anlatım dilini oluşturmaya yönelik değil ama kazanılmış olana katkı sağlamak için devam edecektir. İllüstrasyon eğitimi içinde deneysel bakışın önemini vurgulamayı, deneysel yaklaşımın edinilmesine dair temel yöntemleri maddeler halinde bir araya getirmeyi ve eğitim süreci içinde daha bilinçli kullanılmasını sağlamak bu bildirinin temel hedefleri arasındadır. Bu hedef kapsamında yaratıcılık ve sanat eğitimi alanlarının tanım ve özellik ile ilgili temel bilgi derlemelerinden yola çıkıp deneyselliğin önemi vurgulanacak, illüstrasyon alanındaki yeri ile ilgili bağlantılar kurulmasını sağlayarak önerilerin oluşturulması sağlanacaktır. Öneriler, illüstrasyon öğrenimi içinde deneysel yaklaşımı hazırlayacak unsurları, deneysel bakış açısını, uygulamaya ve alana ait çağdaşlık ilkelerini destekleyecek deneyselliği, özetle; konuya ait yapılması beklenen davranışları içerecektir.

2000 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Sanatlar Bölümü'nden mezun olan Cem Kara, 2004 yılında aynı kurumda "Günümüz İllüstrasyon Sanatı" başlıklı tez çalışması ile yüksek lisans eğitimini tamamladı. 2011 yıllında da "Gören, Az Gören ve Görme Engelli Çocuklar İçin (bakılabilen ve dokunulabilen, illüstrasyonlu) Bir Kitap Tasarımı Önerisi" başlıklı eser çalışması ile Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Grafik Tasarım Programı'nda Sanatta Yeterlik derecesi aldı. 2008 yılından bu yana Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

CEM KARA

Importance of Experimentalist Approach in Illustration Learning and Suggestions

Today, illustration is used for making the text understandable by concreting it, as well as giving a positive value by expanding the meaning of it. We can't expect only descriptive and detector understanding as it is existing from illustrator. To takes how to handle the topic again with an innovative approach is also important. In this direction to develop an original expression language (style) is an altering / distinguishing feature for the requirements of contemporary understanding. The element makes useful and trigger the best in a development style is looking differences for content and production beyond to follow ordinary. More important is adopting the point of experimentalist view. Here, experimentalist means caring about the process itself, being the researcher, trying / applying the new demonstrating the patience of producing again and again, instead of settling for information which is ready or obtained in a short time. For this reason, the learning process is important time period that should be enough time period in experimentation by knowing that is pass quickly. Of course experimental approach will not to discover a new style but will continue to contribute to the previously earned, in a professional life, too. In illustration education, emphasizing the importance of experimentalist look to bring together the basic methods about the acquisition of experimentalist approach and ensure using of a more consciously in the training process are among the main objectives of this paper. Within the scope of this target, starting from the basic collections of information about the description and the characteristics of areas of creativity and art education, importance of experimentation will be emphasized the creation of proposals will be presented by providing connections about its place in the illustration area. Proposals will include the elements, which prepare the approach of experimentalist, experimentalist perspective, the principles of modernity of the field, which support the experimentalism; in summary, it will include behaviors of the subject expected to be held.

He graduated from Marmara University Faculty of Fine Arts, Department of Graphic Arts in 2000. He has completed a master's degree with a thesis titled; "Illustration Art Today" in 2004 at the same school. He received Ph.D. degree with the project titled; "The Book Proposal (with tactile and visible illustration) For Sight, Partially Sight and Blind Children" in Mimar Sinan Fine Arts University, Institute of Social Sciences, Graphic Design Program in 2011. He has been working as a lecturer in Marmara University Faculty of Fine Arts, Department of Graphic since 2008.

SALVO BITONTI

İtalya'da Sanat Alanında Yüksek Öğretim

İtalya'da Güzel Sanatlar Akademileri'nin amacı, öğrencileri sanat dallarında uygulamalı çalışma yapmaları için hazırlamaktır. Akademiler, İtalya'nın en yüksek düzeyde sanat öğrenimini veren kuruluşlarıdır. Sanat sektöründe yüksek öğrenim, uzmanlaşma ve araştırmanın birincil olanaklarını sunan yerlerdir ve ilişkili üretim faaliyetlerini de üstlenirler. Yasal statüleri vardır ve yasalara dayalıdır; akademiler, eğitim-öğretim, bilimsel ve malî açıdan özerktir. Uzmanlık programlarından geçmiş ve de kabul edilmek için gereken sınava girmiş orta öğretim diploması olanlar için ders programları sunar ve başlatırlar. Yüksek öğretim kurumları özgün "ilk ve ikinci seviye" akademik diploma verir. Ayrıca, sanat dallarında uzmanlık ve araştırma eğitimi diplomaları da verilmektedir. Akademilerce verilen diplomalar, orta öğretim kurumlarında ders vermeye kabul edilmek, kamuya açık yarışmalara girmek ve kamu hizmetinde idari görev almak için gereken yeterliliği sağlar. Accademia Albertina'da aşağıdaki dersler verilmektedir: Üç yıllık ders programı ve deneysel iki-yıllık ders programı (3+2) (üniversite fakültelerinde olduğu gibi) (yeni sisteme göre). Sırasıyla isimleri şöyledir: Birinci Seviye Yüksek Öğretim (üç yıl) ve Uzmanlık (iki yıl). İki yıllık lisansüstü ders programları sınırlıdır. Mezunlar, sanat ve tasarım dallarında ders vermek yeterliliği (formasyonu) elde eder. Her bir uzmanlık öğretim programı, temel formatif (geliştirici) faaliyetleri (laboratuar), uzmanlık laboratuar faaliyetleri, kuramsal-bilimsel formatif faaliyetleri ve ek formatif faaliyetleri içermektedir. Bunlar her akademik yılda toplam 60 kredi değerindedir. Canlı çizim dersi de verilmektedir. Katılım zorunlu değildir ve öğrencilere diploma verilmez.

Salvo Bitonti, Seraküza'da (Sicilya) doğdu. Yönetmen, oyun yazarı ve Torino Albertina Güzel Sanatlar Akademisi'nde Tiyatro ve Film Yönetmenliği profesörüdür. Yunan Drama sanatı modern yorumu dalında Bolonya Üniversitesi'nden mezun olmuştur. İtalya'daki en önemli tiyatrolarda (Piccolo Teatro di Milano, Teatro Quirino, Roma), ulusal festivallerde (Todi Festivali, Taranto Magna Grecia Festivali, Cenova Barok Sanat Festivali) ve uluslararası festivallerde (Tunus, Fransa, İspanya, Mısır) Euripides, Racine, Moliere, Goethe, Pirandello, Anouilh, Woolf, Celine, Durenmatt, Strindberg ve Ritsos gibi önemli oyun yazarlarına ait kırkın üstünde oyun yönetmiştir. Deneysel yönetmen olarak sinema ve tiyatro arasındaki ilişkiye dönük olarak çalışmaktadır. Sahnede, mültimedyanın kullanımı ile karakterize edilen performanslar yaratmaktadır. Klasik dramanın çağdaş yorumu üzerine de çalışmaktadır. Özellikle Yunan trajedisi ve şiirsel tiyatro ile ilgilidir. Seraküza'daki Ulusal Yunan Drama Enstitüsü ile ortak çalışma yürütmektedir. Aldığı önemli ödüller: en iyi yönetmen olarak Fiuggi Platea Ödülü; tüm kariyeri için yaşam boyu hizmet ödülü olarak Seraküza Şehri Tiyatro Ödülü; Festival dello Stretto Ödülü, Foggia Bağımsız Filmler Festivali. Dioniso & Pirandello'nun yazarıdır - Roma 1999. Primafila ve Parol gibi önemli İtalyan dergilerinde sinema ve tiyatro hakkında yazıları vardır. Kısa filmi Phaedra birçok uluslararası festivalde gösterime girmiştir ve 2007 Sicilya Film Festivali'nde en iyi kısa film ödülünü almıştır. 2008 yılı Ocak ayında Miami'de Sicilya Film Festivali Sanat Yönetmeni olmuştur. En son kısa filmi Helen'dir. Mita Medici ve Franco Nero başrollerdedir. 1 Kasım 2013 itibarıyla Torino'daki Albertina Güzel Sanatlar Akademisi Dekanı olacaktır.

SALVO BITONTI

Hinger Level Art Education in Italy

The purpose of the Academies of Fine Arts in Italy is to prepare students to practise the arts. The Academies provide Italy's highest level of art instruction. The Academies are primary seats of advanced education, specialisation and research in the artistic sector, also undertaking related production activities. They have legal status and enjoy statutory, didactic, scientific, administrative, financial and accounting autonomy. They establish and activate course programs for holders of the Secondary School Diploma who have taken an admission examination, as well as specialisation programs. These institutions award specific first- and second-level academic diplomas, as well as diplomas for specialisation and research training in artistic fields. Diplomas granted by the Accademia are valid qualifications for admission to teaching positions in institutes of secondary instruction, for admission to public competitions, and for access to administrative functions in public service. Accademia Albertina offers the following courses: a three-year course and an experimental two-year course (3+2) as in university faculties (under the new system). These are termed, respectively, First Level Higher Education (three years) and Specialisation (two years). Places on the postgraduate two-year courses are limited. Graduates will be qualified to teach the disciplines of Art and Design. Study programs provide, for each specialisation, basic formative activities (laboratories), specialised laboratory activities, theoretical-scientific formative activities, and supplementary formative activities for a total of 60 credits per academic year. A life drawing course has also been introduced, in which attendance is not compulsory and students will not receive a diploma.

Salvo Bitonti was born in Siracuse (Sicily). He is director, playwright and professor of Theatre and Film Direction at Turin Academy of Fine Arts Albertina. He was graduate in modern interpretations of Greek Drama at Bologna University. He has directed over forty plays in the most important theatre in Italy (Piccolo Teatro di Milano, Teatro Quirino, Roma) such as national (Todi Festival, Magna Grecia Festival Taranto, Baroque Arts Fest, Genova) and international festivals (Tunisie, France, Spain, Egipt) by great play writers such Euripides, Racine, Moliere, Goethe, Pirandello, Anouilh, Woolf, Celine, Durenmatt, Strindberg, Ritsos. As experimental director, he works about the relationship between cinema and theatre, creating performances characterized by the use of multimediality on stage. He works also about a contemporary interpretation of classical drama, especially Greek tragedy and poetical theatre. He collaborates with National Institute of Greek Drama, in Siracuse. Most important awards are: Fiuggi Platea Award, as best director; City of Siracuse Theatre Award for his career, Festival dello Stretto Award, Foggia Independent Film Fest. Author of Dioniso & Pirandello, Rome, 1999, he is writer of articles on theatre and cinema in important Italian reviews such as Primafila and Parol. His short film Phaedra, was screened in many international festivals and at Sicilian Film Festival 2007 won the award as best short film. In 2008 January, he became Artistic Director of Sicilian Film Festival in Miami. His last short film is Helen, starring Mita Medici and Franco Nero. From 2013 November, 1th, he will serve as Dean at Albertina Academy of Fine Arts in Turin.

MURAT ERTÜRK

Grafik Sanatlardan İletişim Tasarımına: Görsel İletişim Tasarımı Bölümleri'nin Durumu

Türkiye'de kısa bir geçmişe sahip olan Görsel İletişim Tasarımı Bölümleri'nin ardı ardına açılması, dünyada gelişen teknoloji ile birlikte grafik tasarımın sınırlarının genişlediği, gelecekteki rolünün ne olacağı üzerine düşünüldüğü bir zamana denk gelmektedir. Başta vakıf üniversitelerinde ve daha sonra devlet üniversitelerinde de açılan Görsel İletişim Tasarımı Bölümleri'nde, grafik tasarımın yanı sıra fotoğraf, film/video tasarımı, etkileşimli arayüz tasarımı, üç boyutlu modelleme ve animasyon dersleri de yer almaktadır. Bölümlerin lisans programı çerçevesinde her biri ayrı bir uzmanlık gerektiren bu tasarım alanları arasında nasıl bir denge kurulacağı, yetiştirilmesi gereken öğrenci profiline uygun olarak ders programının nasıl yapılandırılması gerektiğine ilişkin sorunlar ön plana çıkmaktadır.

Bu bildiride, "grafik sanatlar" kavramının "iletişim tasarımı" kavramına dönüşüm sürecinde yaşanan kavram karmaşasına değinilmekte, Türkiye'den örneklere yer verilerek ilgili bölümler için yapısal öneriler getirilmeye çalışılmaktadır.

Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Grafik Anasanat Dalı'nda sanatta yeterlik öğrencisi olup, Sakarya Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Dijital sanatların doğasını yansıtmaya çabaladığı çalışmaları ile ikisi uluslararası toplam beş ödülü bulunmaktadır. Ulusal ve uluslararası kişisel ve karma sanat etkinliklerine katılmıştır.

MURAT ERTÜRK

From Graphic Arts to Communication Design: The State of Visual Communication Design Departments

The openings in succession of visual communication design departments, which have a short history in Turkey, overlaps a time when the borders of the graphic design expands along with the developing technology, and when what its future role will be is being discussed globally. Initially in foundation universities and later on in state universities, the opened visual communication departments have photography, film/video design, interactive interface design, 3D modelling and animation courses beside the graphic design. Come to the forefront are the issues of how the balance will be established among those designing fields, which need separate expertises in the framework of undergraduate programme of the departments, and how the syllabus will be structured in accordance with the student profiles who will be educated.

Within this study, the incomprehensibility that has been seen during the transition period of the term "graphic arts" to the term "communication design" is mentioned, and some structural proposals are sought for the respective departments with the help of given examples from Turkey.

Works as an instructor at Sakarya University, Faculty of Fine Arts, Department of Graphic Design and continues his education in Proficiency in Arts at Department of Graphic Design, Instutie of Fine Arts, Hacettepe University. Awarded five times, two of which were international, for his works in which he tried to reflect the nature of the digital arts. Participated in solo and group exhibitions at home and abroad.

SELVİHAN KILIÇ

Baskıresimde Deneysel Arayışlar ve Atölye 17

Her yeniliğin yeni bir arayış sonucu ortaya çıktığı bir gerçektir. Sanatçıyı da, sanatsal üretim sürecinde yeni-deneysel arayışlara iten bu anlayıştır. Toplumların yapılarını şekillendiren deneyler, keşifler ve buluşların yanı sıra günümüz sanatının oluşumunda baş etmenlerden biri teknolojidir. Teknoloji, malzemeyi ve kullanılan araçları farklılaştırmış, bakış açılarını başkalaştırarak sonuca giden yolda belirleyici olmuştur.

Eski ve yeni teknolojileri bir araya getirerek geleneksel ve çağdaşın buluşmasına olanak veren sanatsal üretim yöntemlerinden biri olan baskıresim, deneysel arayışlara fazlasıyla yatkındır. Bu arayışların mimarlarından İngiliz sanatçı S. William Hayter, deneysel uygulamalara olanak veren Atölye 17'nin kurucusudur. Sanatçıların farklı arayışlara teşvik edildiği Atölye 17, düşüncenin varlığının hissedildiği bir yer olarak, günümüz deneysel baskıresim anlayışının şekillenmesinde önemli bir role sahiptir.

Bu bildiride, günümüz baskıresim sanatı değerlendirildiğinde katkısı yadsınamayacak olan Atölye17'nin önemi ve merakla şekillenen, yeniyi arayan, hızla değişen, değişime rağmen değişmeyen yeni arayışların dünyası ele alınmaktadır.

1982 yılında Adapazarı'nda doğdu. 2004 yılında Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-İş Öğretmenliği Bölümü'nden mezun oldu. 2007 yılında Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Baskı Sanatları Anasanat Dalı'nda yüksek lisans eğitimini tamamladı. Halen, Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Baskı Sanatları Anasanat Dalı'nda sanatta yeterlik eğitimine devam etmekte ve Balıkesir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Baskı Sanatları Bölümü'nde Öğretim Görevlisi olarak görev yapmaktadır.

SELVİHAN KILIÇ

Experimental Pursuit on Printmaking and Atelier 17

It is a fact that every innovation has emerged through a new quest. This is also the one, forcing artists to follow new experimental pursuits in the process of art production. Technology is the one of the major factors in the development of today's art as well as experiments, discoveries and inventions by which natures of societies have been formed. It has differentiated the means of materials and techniques used and has been determinative on the results by metamorphosing perspectives.

Printmaking, as one of the ways of artistic production allowing the junction of the traditional and the contemporary by combining both old and new technologies, is eminently amenable to an experimental search. British artist S. William Hayter, one of the pioneers of this search, is the founder of Atelier 17 in which experimental practices have been enabled. Atelier 17 in which artists have been encouraged to distinctive pursuits has an important role in forming the search of experimental printmaking today as a place where the presence of thought has been felt and perceived.

In this paper, the importance of Atelier 17 having so many contributions that is incontrovertible when considering the art of printmaking today, and the realm of new quests that have always remained unchanged despite the changes taking shape with curiosity, looking for the new and shifting rapidly are discussed.

She was born in Adapazarı, in 1982. She graduated from Anadolu University, Faculty of Education Art Teaching Department in 2004 and from Social Sciences Institute, Printmaking Department MA Programme in 2007. She is currently a student of Proficiency in Arts programme at Anadolu University Institute of Fine Arts, Department Of Printmaking. She works as a Lecturer at Balıkesir University, Fine Arts Faculty, Department of Printmaking.

SEBAHAT DEMİREL AKKAYA

Grafik Tasarımın Uygulama Alanlarından Biri: Belgesel Filmler

Gelişen ve değişen modern dünyada grafik tasarım hayatımızın her alanına girmiş ve nitelikli tasarımlarla dikkatimizi çekerken aynı zamanda beğeni düzeylerimizi de yükseltmiştir. Gelişen teknoloji, grafik tasarımın alanını genişleterek farklı disiplinlerle ortak çalışmalar yürütmesine olanak vermektedir. Ortak çalışma oluşturma alanlarından bir olan sinemanın tarihine ve gelişimine bakıldığında grafik tasarımın, yazı, biçim/şekil, doku ve fotoğraf gibi öğelerle ilk zamanlardan itibaren sinemada kullanıldığı görülmektedir. İlk zamanlarda izleyiciyi bilgilendirmek için kullanılan grafikler, bilgisayar ve yapım teknolojisinin gelişmesiyle birlikte sinemada bir anlatım dili olmuş ve zamanla belgesel filmin de anlatımına katkıda bulunan bir yapıya bürünmüştür. Gerçek konuları işlemesi ile anlatım farklılığı olan belgesel film, sinemanın diğer türlerinden farklılık gösterirken, sinemanın diğer türlerinde kullanılan grafik tasarımın olumlu etkisi belgesel film izleyicisini de etkilemiş ve böylece izleyen, okuyan, gelişen ve değişen izleyicinin beklentilerini karşılayan belgesel filmlerin yapılmasına neden olmuştur. Belgesel filmde grafik tasarım, sadece jenerik bölümünde değil filmin akışı içinde de sıkça başvurulan, ihtiyaç duyulan bir alan olmuştur. Bu bildiride, grafik tasarımı ile belgesel filmin ilişkisine değinilirken, aynı zamanda, etkili ve doğru iletişim kurabilen görsellerin hazırlanmasında dikkat edilmesi gereken konulara da odaklanılmıştır. Ayrıca, grafik ile görsel iletişim eğitimi alan gençlerin çağın ihtiyaçlarına göre farklı çalışma prensiplerini benimsemeleri ve eğitim kurumlarının da bu yönde değişimler yapmaları gerektiği üzerinde durulmuştur.

1973 Malatya doğumlu. 1999'da Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden mezun oldu. 2003'te Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Grafik Anasanat Dalı'nda yüksek lisans, 2008'de Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Grafik Anasanat Dalı'nda sanatta yeterliğini tamamladı. 2009'da Cumhuriyet Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'ne Yardımcı Doçent olarak atandı. Birçok ulusal ve uluslararası karma sergiye katılmış, halen aynı kurumda sanatsal ve akademik çalışmalarına devam etmektedir.

SEBAHAT DEMİREL AKKAYA

One of The Application Areas For Graphic Design: Document Aries

In ever-changing and developing modern world, graphic design has spread out in every areas of our lives and at the same time raised our levels of appreciation. The developing technology has increased the number of activity fields for graphic design and enabled it to cooperate with different disciplines. Looking at the history and development of the cinema, which is one of cooperative working areas for graphic design, it is seen that graphic design with some elements such as writings, forms/shapes, textures and photographs has been used in cinema since its birth. Graphic elements that was initially used to inform audience has been an expressive language in cinema with developing of computer and production technology and in the course of time has gained a position to contribute to the expression of documentaries. Although there are certain differences between documentaries and other movie genres and documentaries has differentiated themselves from other genres, positive effects of graphic design which is used on other movie genres has attracted audience and so caused producing documentaries that meet expectations of audience who reads, improves and changes. In documentaries, the graphic design has been an effective tool that has not only been used in generic part of the film, but also often applied and needed throughout the film. In this paper, while the relationship between graphic design and documentaries is mentioned, on the other hand it is touched upon the subjects that need to be taken into account in producing images for right and effective communication, and it is emphasized that youth, who studies graphic and visual communication, must adopt different working principles and related educational institutions must make necessary changes accordingly.

In 1973 she was born in Malatya, Turkey. She obtained her bachelor of arts degree of Graphic Design in 1999 from Hacettepe University, Faculty of Fine Arts. Again in Hacettepe University, first she received her master of arts degree in 2003, and later, in 2008, she got her proficiency in arts from Graduate School of Social Science, Department of Graphic Design. In 2009 she was appointed as an assistant professor for Department of Painting into Cumhuriyet University, Faculty of Fine Arts. She is now serving as chair of this department. Up to now she has participated in various national and international group exhibitions and academic events and yet continues her artistic and academic efforts in the same institution.

GEORGIOS LIAMADIS

Öğretimin Farklı Seviye ve Sahalarında Tasarım Pedagojilerini Araştırmak: Tasarım Öğretimi Gündemindeki Yeni İdeoloji

Lewis Mumford'a göre (1952), bir uygarlığın gelişiminin üst basamakları, sanat ve tekniğin, sembol ve araçların dengeli gelişimi ile karakterize edilir. Yaşadığı zaman diliminin endüstriyel tasarımında Mumford bu iki özelliği kabul etmeye hazır olmasa bile, günümüzde tasarımın, bilim ve anlamı tek bir öğe olarak gördüğü (Guellerin, 2011) kabul edilmektedir. Bununla beraber, öğretimin başlangıç aşamalarında STEM (BTMM) konuları (Bilim, Teknoloji, Mühendislik, Matematik) ve sanatlar arasındaki ayrım (Polaine, 2011), sezgisel vicdan/bilinç ve bilimsel arka planın yararlı birlikteliğini tehdit etmektedir. Bu ayrım, uluslararası problemlere göğüs germek ve daha iyi bir gelecek sunmak üzere tasarımcının potansiyel rolünü gündeme getirmektedir. Bu makale, ilkokul öğrencileriyle ilgili "Tasarım Laboratuarı Örnek Durum Çalışması"nı incelemektedir. Makedonya Çağdaş Sanat Müzesi'ndeki öğretim programının bir parçası olarak yazarın gözetiminde yapılmıştır. 9–11 yaşındaki öğrencilerin her gün kullanılan objelerin tasarımına aktif katılımı, öğretilen konuların gerekliliğini ortaya koymaktadır. Aktif katılım, etraflarındaki objeler hakkında fikir yürütme yetilerinin gelişimini sağlamaktadır ve bilgili tüketici olmalarına yardımcı olmaktadır: Tasarım Düşüncesini ilk ve orta öğretimin gündemine getirmek için güvenilirlik koşulları... Öğretimin bu kritik aşamasında tasarım pedagojilerini araştırmak, STEM (BTMM)/Sanatlar ayrımından önce; Görsel ve Uygulamalı Sanatlar Fakültesi'nde, Mimarlık Fakültesi'nde ve Mühendislik Fakültesi'nde benzer ya da aynı projelerde çalışan yüksek öğretim öğrencileriyle yapılan karşılaştırmaya dayalı sonuçları analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu makalenin amacı, STEM (BTMM)'in IDEA (STDS) – Sezgi, Tasarım, Duygu, Sanat (Maeda, 2010) ile dengelendiği "tasarım dersleri programında" nelerin arada kaybolduğunu belirlemek, anlamak ve ortaya çıkarmaktır: Beceriler tasarım için çok önemlidir ve ayrıca herkes için vazgeçilmez bir öğedir. Öğretimin farklı seviye ve sahaları arasındaki yalnızca noktaları birleştirerek ve bilim ve dışındakilerin (bilinç, vicdan, bilimin dışında kalan konular vs.) ideolojik sınırlarının ötesine bakarak tasarımı bir "birlik" olarak yeniden tanımlayabiliriz ve Tasarım Öğretimi Gündeminde yeni bir ideolojiye doğru adım atabiliriz.

Georgios Liamadis Selanik Aristo Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Görsel ve Uygulamalı Sanatlar Bölümü'nde Endüstriyel Tasarım Laboratuarı Başkanı ve öğretim üyesidir. Mimarlık bölümü mezunudur, otomotiv tasarımda lisansüstü derecesi ve endüstriyel tasarımda doktorası vardır. Selanik Aristo Üniversitesi Araştırma Komitesi ve Devlet Burs Vakfı (IKY) tarafından verilen doktora araştırma bursuyla onurlandırılmıştır. Otomotiv ve endüstriyel tasarım sahalarında baş tasarımcı olarak çok geniş profesyonel deneyimi bulunmaktadır.. Ulaşım/taşımacılık üzerine sergilerin bilimsel küratörü ve Makedonya Çağdaş Sanatlar Müzesi (M.M.C.A.) Tasarım Öğretim Programları'nın bilimsel koordinatörü olmuştur. Ayrıca 2000 yılından bu yana Selanik Aristo Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde ve Yunanistan Uluslararası Üniversitesi'nde (Hellenic International University) Stratejik Ürün Tasarımı'nda ders vermektedir. Hellenic Semiotics Society (Yunanistan Gösterge Bilim Derneği) ve Yunanistan Teknik Oda (Technical Chamber of Greece) üyesidir. Geniş araştırma çalışmaları, bilimsel dergilerde ve konferanslarda yayınları vardır. Dr. Liamadis Selanik Aristo Üniversitesi Araştırma Komitesi'nden 2010 – 2011 yılları akademik başarıları için Mükemmeliyet Ödülü almıştır.

GEORGIOS LIAMADIS

Researching Design Pedagogies in Different Levels and Fields of Education: Towards a New Ideology in the Agenda of Design Education

According to Lewis Mumford (1952), higher stages of development of a civilization are characterized by a balanced development of the symbol and tool, the art and technics. And even if Mumford was not ready to recognize both these qualities in industrial design of his times, it is now accepted that design considers science and meaning as one (Guellerin, 2011). However, division between the STEM subjects (Science, Technology, Engineering, Mathematics) and the arts in the early stages of Education (Polaine, 2011) threatens this advantageous unity of scientific background and intuitive conscience and brings the potential role of the designer to meet universal challenges and provide solutions for a better future into question. This paper examines the case study of a Design Lab for primary school pupils, supervised by the author as part of the educational programmes within the Macedonian Museum of Contemporary Art. Active involvement of 9-11 year-old pupils in the design of everyday objects justifies the necessity of the subjects they are taught, promote their ability to judge the objects around them and build well-informed consumers: credibility conditions to bring Design Thinking into the agenda of primary and secondary education. Researching design pedagogies in this critical stage of education, prior to the STEM/Arts division, and analysing results in comparison with Higher Education students undertaking similar or identical projects in the School of Visual and Applied Arts, the School of Architecture and the School of Engineering, this paper aims to identify, understand and retrieve what is lost in between to inform a design curriculum where STEM is balanced by IDEA - Intuition, Design, Emotion, Art (Maeda, 2010): skills so central to design, as also crucial for everyone. Only by connecting the dots between different levels and fields of Education and by looking beyond the ideological boundaries of science and con-science, we may re-define Design as a unity and move towards a new ideology in the Agenda of Design Education.

Georgios Liamadis is a lecturer, Head of the lab of Industrial Design in the School of Visual and Applied Arts, Faculty of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki. He holds a first degree in Architecture, a PgD/MA and a PhD in Automotive and Industrial Design respectively. He has been honored scholarships for doctoral research by the State Scholarships Foundation (IKY) and the Research Committee of the A.U.Th.. He has extensive professional experience in the automotive and industrial design field as a chief designer, scientific curator of exhibitions on Transport and scientific coordinator of Design Educational Programmes of the Macedonian Museum of Contemporary Art (M.M.C.A.). He has also been teaching in the School of Architecture of the A.U.Th. since 2000 and in the MA in Strategic Product Design of the Hellenic International University. Member of the Hellenic Semiotics Society and the Technical Chamber of Greece, he has extensive research work, and a series of publications in Scientific Journals and conference proceedings. Dr. Liamadis has been honored the Excellence Award for the academic achievements of the year 2010-11 from the Research Committee of the Aristotle University of Thessaloniki.

MERYEM YALÇIN

Ardışık Kültürel Değişkenlerin Tasarım Problemi ile İlişkisi: "Tanım" ve "Çözüm"

Rapoport (2003) çevre tasarımının "serbest" artistik bir aktivite olmak dışında sorunlara çözüm üreten bir bilim dalı olduğunu ve tasarımcıların problem "tanımı" ve "çözümü" konusundaki süreçte gelmesi gereken son nokta olduğunu savunur. Bu kapsamda kültürel değişkenler spesifik kullanıcı grupları, (fiziksel-sosyal) durumları ve çevrelerinin anlaşılmasında oldukça önemlidir. Ona göre, kültür-çevre etkileşimi; (1) mekân, zaman, anlam ve iletişim düzeni; (2) kurgusal sistemleri (3) kültürel oluşumu; ve (4) çevre tasarımının kültürel içeriğinin sabit, yarı-sabit ve hareketli elemanlarının anlaşılması sayesinde olmaktadır. Bu çalışma, kültür ve çevre hakkında mevcut çalışmaların limitlerini çeşitli yönlerin yanında bu konudaki yeni olanaklar ve kapsamla TOBB ETU, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde "Mekân Kültürü" dersinde iki dönem incelenmiştir. Öğrenciler, farklı mekânsal üretim, kültürlerarası bir platformda karşılaştırmalı analitik bir çalışma yürüterek, dönüşüm, çağrışım, çok yönlü antropolojik görsel dili ve diğer yukarıda bahsedilen ilgili alanlarını keşfettiler. Bu kapsamda, çalışma, öğrenciler tarafından "uygulanmış örnek projeler" üzerinden yaptığı çıkarımlar, karşılaştırmalar, açıklamalar ve kültürel belirleyicilerin sentezi ve/veya çeşitli destekleyici gözlemleri sunmaktadır.

Meryem Yalçın 1977'de Beypazarı'nda doğdu. Lisans eğitimini 2003 yılında Bilkent Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde; yüksek lisans (2008) ve sanatta yeterlik eğitimini (2011) ise Hacettepe Üniversitesi İç Mimari ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde tamamladı. 2004-2011 yılları arasında Gazi Üniversite'nde okutman olarak görev yaptı. 2011 Ekim ayından itibaren ise TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

MERYEM YALÇIN

Consecutive Cultural Variable in Relation of Design Problem: "Definition" and "Solution"

Rapoport (2003) argues that environmental design is not a "free" artistic activity but a science-based profession that is concerned with problem solving. An "extreme" formulation of the consequences of this position is that designers satisfaction should come from problem identification and solving. In this respect, cultural variables are extreme in comprehending specific user groups, situations, and environments. For him Cultural-Environment interaction can be understood as (1) the organization of space, time, meaning, and communication; (2) a system of settings; (3) the cultural landscape; and (4) the fixed, semi-fixed, and non fixed elements with the cultural context of environmental design. This study explores a multilayered analysis of culture and environment that identifies the limitations of current research, while offering new possibilities and directions for the field of environmental design assessed with two semesters in the course of "Spatial Culture" at the Interior Architecture and Environmental Design. Student did an analytic cross-cultural study on various spatial settings and have discovered transformation, references and visual language, multi-layered anthropology and other relevant fields considering stated above. In this context, this study presents applied samples and outcomes of course works of comparison instruction and its description and identification development to be applied as medium synthesizing and/or supporting with various observations.

Meryem Yalçın was born on the 27th February 1977, in Beypazarı. She graduated from the Department of Interior Architecture and Environmental Design, Bilkent University in 2003 and completed her master education in 2008 and her PhD in Art education in 2011 at the Department of Interior Architecture and Environmental Design in Hacettepe University. She worked as an instructor at the Gazi University between 2004-2011 and she has been working at the of Department of Interior Architecture and Environmental Design, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, TOBB Economy and Technology as a lecturer since October, 2011.

DİDEM DAYI TİREK

Icograda Tasarım Eğitimi Manifestosunun Düşündürdükleri ve Tasarım Üzerine Yazmak

2011 yılında ICOGRADA (International Council of Graphic Design Associations) Uluslararası Grafik Tasarım Dernekleri Konseyi bir tasarım eğitimi manifestosu yayımladı. 2000 yılında yayımladığı yine aynı konulu manifestonun üzerinden 11 yıl geçtikten sonra günümüz tasarım tanımı ve eğitimi üzerine yoğunlaşan bu yeni metin önemli başlıklar içermektedir. Manifestonun ardından yayınlanan ilgili diğer metinler manifestonun kapsamını hem genişletmiş, hem de bir anlamda eksiklerini kapatmıştır.

Yine AIGA Amerikan Grafik Tasarım Enstitüsü'nün yayınladığı tarihten bugüne kadar sürekli güncellenen "Öğretim Standartları"nda, (Professional Standarts of Teaching) tasarım eğitimi alanına dair önemli başlıklar belirlemiştir. Tasarım eğitimcilerinin öğrencilere, akademik kurumlara, diğer eğitimcilere, mesleğe, halka, topluma ve çevreye karşı sorumluluklarının altını çizerek belli kriterler ortaya koymuştur. Tüm bu metinlerin arasında önemli ve üzerinde çalışılması gereken ortak bir ifade bulunmaktadır. Tasarım eğitiminin önemli dinamiklerinden birisinin "…görsel iletişim aracılığıyla çoğaltılabilecek tasarım veya görüntüleri yaratabilmek için gerekli entelektüel duyarlılık"a sahip öğrenciler yetiştirmek olduğu ve Viktor Margolin'in değindiği gibi "… hedef kitle ile iletişim konusundaki semantik sorunlar yerine taslak ve tipografi gibi biçimsel özelliklere odaklandığı" bir dönem sonrasında tasarım eğitiminin kültürel ve eleştirel bir yeterlilik sağlayacak programlara odaklanmasının gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Günümüzde büyük oranda tasarım üretiminin kültürel ve entelektüel bir etkinlik olduğu, bu nedenle öğrencilerin bu donanımı sağlayabilmesi için tasarım alanına ait metinleri çözümleyebilmesi, yorumlayabilmesi ve metin üretebilir hale gelmesinin gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu çerçevede, eğitim programlarının nasıl düzenlenebileceği üzerine tartışmak metnin ana eksenini oluşturmaktadır.

1973 İstanbul doğumlu Didem Dayı, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Grafik Bölümü'nden 1998'de mezun oldu. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden 2011 yılında Sanatta Yeterliliğini alan Dayı, aynı bölümde Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır. Tasarımcı olarak pek çok sanat ve tasarım sergisine katılan Didem Dayı, çağdaş toplumda imajların ve tasarımın yeni rollerini ve stratejilerini araştırmakta, İstanbul'da yaşamaya ve çalışmaya devam etmektedir.

DİDEM DAYI TİREK

On the Ideas Provoked by Icograda Design Manifesto and Writing On Design

In 2011, Icograda (International Council of Graphic Design Associations) has published a Design Education Manifesto. After the publication of its last manifesto eleven years ago in 2000, this latest text, which consists of various focal topics concerning the definition and education of design. Texts published following the manifesto have served to expand its reach and fill in the shortcomings.

Having been constantly updated since it was published by AIGA, "Professional Standard of Teaching" has pointed out important issues concerning the field of design instruction. It has emphasised the responsibilities of design educators towards students, to academic institutions, to other educators, to the profession, to society and to the environment and subsequently determined various criteria. There's a shared and noteworthy statement amongst these texts. Following a period where the one of the key dynamics of design education is "cultivating students with necessary intellectual sensibility to create designs or images to be disseminated through visual communication" and as Victor Margolin pointed out, where "planning and typography outweigh semantic problems in communication with the target audience", there would be a need to focus on programmes that'd provide a cultural and critical sufficiency in design education.

Today, it appears that design is largely a cultural and intellectual activity and that students need to be able to analyse and interpret subtexts, along with being able to create texts. In this framework, discussions concerning the organisation of educational programmes form the basis of this paper.

Didem Dayı was born in İstanbul in 1973. She graduated from Mimar Sinan University Fine Arts Faculty Graphic Design Department in 1998. She finished Marmara University Fine Arts Faculty Graphic Design Postgraduate Program in 2011. The designer has participated in many art and design exhibitions and she has been teaching Graphic Design at Marmara University Fine Arts Faculty. She has research about the new roles and strategies of images and design in contemporary society. She is living and working in İstanbul.

MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU

Yazım Kuralları
Alışkanlıklar ve Güdüleme

Bu metin, 2010 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde hazırlanan "Kitap Tasarımı ve Tipografi'de Okunaklılık" isimli yüksek lisans tezinin önermelerini ve Enstitü'nün oluşturduğu "Tez Yazım Kuralları" arasında oluşan çelişkili durumun düşündürdükleri üzerine hazırlanmıştır. Aslında bu durum uzun yıllardır tartışıla gelmektedir. Bu, özellikle, Yüksek Öğretim Kurumu'na bağlı üniversiteler ve çeşitli kurumların gerçekleştirdiği sempozyum, bienal gibi etkinlikler için düzenlenen "bildiri", "tez" çalışmalarını hazırlayan akademisyen, araştırmacılar açısından sorun oluşturmaktadır.

Bu bildiri çeşitli kurumların koşul olarak belirlediği makale, araştırma ve tez yazım kurallarından "word" programı ile metin oluşturma, "Times New Roman" karakteri ve 12 punto yazı büyüklüğü kullanma gibi değişmez görünen kuralları sorgulayarak, bu tür bir manüpülasyonun, hazırlanan çalışmanın özüne katkısı olup olmadığını ve özellikle yaratıcılığa dayalı çalışmalara getirdiği kısıtlamaları analiz edecektir.

Araştırma bu konuda yurtiçi ve yurt dışında hazırlanan "Yazım Kuralları" üzerinden örnekleme yöntemi ile oluşturulmuştur.

Sonuç olarak, bir toplumun gelişmesi açısından üniversitelerin ve bu üniversitelerde yapılan araştırmaların, güdümlemelerden uzak, özgün, bağımsız olması son derece önemlidir. Bu metin, bir tezin şekilsel açıdan kontrol altına alınmaya çalışılması, öte yandan içerik açısından aynı düzeyde bir kontrole ihtiyaç duyulmamasını, çoğu zaman özgürlük olarak algılansa bile, bilimsel metin oluşturmada yarattığı sorunlar bağlamında inceleyecek ve özellikle güzel sanatlar fakültelerinde yazımsal tasarım (Tipografi) üzerine hazırlanan tezler özelinde oluşturduğu sorunları ele alacaktır.

Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'ndan 1982'de mezun oldu. Kadın, erkek, sanat ve tasarım esaslı süreli yayınlarda çalıştı. 1996'da Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden yüksek lisans derecesi aldı. Halen sanatta yeterlik programına devam etmekte ve aynı bölümde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Grafik Bölümü'nde "Yazımsal Tasarım 4", "Süreli Yayın Grafiği 3", "Gösterge Bilim 2", Endüstri Tasarımı Bölümü'nde "Grafik Anlatım", İç Mimarlık Bölümü'nde ise "Seçmeli Grafik" derslerini vermektedir. Çalışmaları, 2000- 2009 yılları arasında "Aşk Mektupları" Yazımsal Tasarım Sergisi'nde, 2002 yılında Ortaköy'de Birmot Sanat Galerisi'nde, Teşvikiye Sanat Galerisi'nde ve 4 ve 5. Uluslararası Öğrenci Trienali'nde sergilenmiştir. Çağdaş Sanat Fuarı, Sanat Fuarı gibi oluşumlara katılmış, yönetici ve danışman olarak görev almıştır. Genç Sanat dergisine her ay yazılar hazırlamakta ve İstanbul'da yaşamaktadır.

MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU

Orthographical Rules, Habits and Manipulations

This text was prepared upon the contradictory state occurred in 2010 when the writer came across with "Thesis Writing Regulations" prepared by the Fine Arts Institution while preparing the thesis entitled "Book Design and Legibility in Typography". In fact, this has been an ongoing debate through the years. Specifically, it has been an issue for academicians and researchers who have been affiliated with Higher Education Council and worked on paper and thesis utilizing writing regulations as reference.

In this paper, the rules that shape formation of a text utilizing "Word", "Times New Roman" and 12 punto characters are questioned. The paper specifically examines whether such manipulative rules might have some influence in the essence of text. Furthermore it interrogates the boundaries that such rules bring to creative studies.

The study refers to paradigms of "Writing Directions" prepared by various national and international sources. In brief, for any society to grow independently, research conducted in universities should be away from any manipulative actions.

This paper examines the problems that become obvious in the case the control of an orthographical formation of the text surpasses the control of meaning. The problem gets bigger when creating scientific text specifically in the Fine Arts and Design Field, where typographical content is the focus of the thesis.

Graduated from the State Applied Fine Arts School (Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu) in 1982. Received master's degree from Marmara University Faculty of Fine Arts, Graphic Art and Design Department. Currently, works as a lecturer at Marmara University Faculty of Fine Arts, Graphic Art and Design Department where he also pursues Doctoral Studies. Teaches "Orthographique Design 4", "Periodicals Graphic Design 3", "Semiotics 3" in Graphic Art and Design Department and "Visual Representation Techniques" in Ceramics and Glass Department and "Elective Graphic Design" in Interior Architecture Department. His exhibitions includes "Love Letters" Orthographique Design Exhibition between the years 2000 and 2009, and an exhibition in Birmot Gallery in Ortakoy in 2002. He recently, continues to live and work in Istanbul.

AHMET ALBAYRAK

Kamusal Alanlarda Veri Kültürü: Video Mapping

Dijital ortam, bugün, sanatçının mutfağında yer alan özgün bir ortam olarak önemli araçlar bütünlüğü sunuyor. Dijital ortamda bir kod yazma ustası haline gelen, yazılım kullanan sanatçılar, dünyanın yeni gerçekliğini ve sanatın anlamlarını yeniden kodluyor. Bugün her ne olursa olsun dijital sanatın bile bazen konservatif, alışıldık makul yapıya ulaştığı herkes tarafından bilinen bir olgudur. Dolayısıyla artık dijital olma durumu ve kent yaşamı alışılmadık platformlar yaratma eğiliminde. İzleyici ve alımlayıcı, dijital kültüre hiç olmadığı kadar aşina durumdadır.

Dijitalliği ve benzer siber olguları ekolojinin ve kamusal alanların varoluş çizgisine odaklayan video mapping gibi ileri düzey çalışmalar ise adı konulamayan bir deneyim estetiği yaratmakta ve yeni ufuklar ortaya çıkartmaktadır. Video mapping bir tür olarak kamusal alanları dijital ekolojik bir sistemin içinde deneyim kavramı ile birlikte sentezliyor. Yapıları, dış dünyayı, metropolü kullanan video mapping pratikleri aynı zamanda sanat üretim aracı olarak "yazılım"ın kent, mekân ve birey arasındaki perspektifte nasıl çağdaş bir sanatsal yöntem olarak işlemesi gerektiğinin altını çizmiş oluyor. Video mapping çalışmaları, sanatın sergi salonundan, çerçevesinden çıktığını ve hayatın içinde olduğunu da bize tekrar hatırlatıyor.

1982 Kayseri doğumlu. Yurt içi ve yurt dışında pek çok yapıtı sergilenen ve ödüller alan sanatçı, 2003 yılında Erciyes Üniversitesi Resim Bölümü'nü bitirdi. Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterliğini Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Ana Sanat Dalı'nda tamamladı. 2012 yılında doçent oldu. 2006-2008 yılları arasında Marmara Üniversitesi'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışan sanatçı, 2009 yılından bu yana Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik ve sanatsal çalışmalarına devam etmektedir.

AHMET ALBAYRAK

Data Culture in The Public Spaces: Video Mapping

Today, digital media is offering an integrity of important tools as an original environment in the artist's production environment. The artists who have become a master of coding and using softwares in their works are recording the new reality of the world and the meaning of art. Today, in any case, even the digital art sometimes reaches a well-known structure, of the usual conservative. The situation of being digital and the city life tends to create unusual platforms. Audience is as familiar with the case of digital culture as they have never been before. Artlover is as familiar with the case of digital culture as they have never been before.

Digitality and similar studies focusing on the theme of cyber-existence of the facts of ecology and public spaces like video mapping is creating an undefined aesthetics experience and revealing new horizons on track. Video mapping is synthesizing public spaces in digital ecological system with the experience concept as a style. Video mapping praxis that use structures, outer world, and the metropolis are also highlighting the software and its method of processing in the perspective between. The city, the space and the individual as an art production tool. Video mapping studies remind us that the art exists in real life and it is coming out of its framework and the exhibition halls.

1982 Born in Kayseri. His artworks had been exhibited in various national and international exhibitions and he was awarded by various art contests. He graduated from Erciyes University Faculty of Fine Arts-Painting Program. After he graduted Marmara University Fine Art Institute/Painting Program (Master of Arts) in 2005. Then later he graduated from completed doctorate of fine arts (DFA) at the same university in the year 2008. He became an associate professor in 2012. He worked as research assistant at Marmara University Faculty of Fine Arts in between 2006-2008. Currently he is working at the Erciyes University Faculty of Fine Arts Painting Program since 2009.

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

6

6 HAZİRAN JUNE 2013 SALT GALATA

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

GÜNGÖR GÜNER

Seramik Olgusu İle Kavramsal Sanat ve Bağlamında "Yerleştirme" Ama Nasıl ve Ne Zaman?

Seramik, insanoğlunun ilk önce acil ihtiyaçları, daha sonraları ise değişik ritüelleri ve sanatsal gereksinimleri için topraktan var ettiği, oluşum tarihinin binlerce yıl gerilere dayandığı bir olgudur. Seramiğin, ister ilkel, isterse gelişmiş olsun gerçekleştirilebilmesi için enerji ve teknolojiye gereksinimi vardır! Ve seramik, bir kez oluşturulmuş olmaya görsün bin yıllar onu yok edemez! Bu nedenle seramiği oluştururken çok seçici olmamız gerekir! Biz, seramik sanatçıları istesek de, istemesek de bin yılların oluşturduğu geleneğin nefesini her zaman için ensemizde hissederiz. Bu arada çağdaş sanat akımları bir biri ardına arzı endam eder, bir süre sonra sahneden çekilirler. "Seramik sanat mıdır, zanaat mıdır?" tartışmaları hep gündeme gelir. Akademik ortamda çağdaş sanat eğitimi alarak yetişmiş seramikçiler, geleneğin baskınlığından ve bu tartışmalardan sıkılarak güncel sanat akımlarına ayak uydurmak eğilimi içinde olabilir. Bu sanat akımlarından Kavramsal Sanat (Conceptual Art) ve onun bağlamındaki Yerleştirme (Installation) son yılların en uzun ömürlüsü olarak halen güncelliğini sürdürmektedir.

Kavramsal sanatta önemli olan kavramdır! Tüm var olan ya da var edilecek olan malzeme ya da bitmiş ürünler sanatçı düşüncesinin ifade aracı olabilir. Burada hiçbir kısıtlama söz konusu değildir. Ancak seramik sanatçısının seramiği çok iyi tanıması ona büyük farklılık yaratma olanağı sağlayabilir. Dolayısı ile seramik sanatçısı mümkün olduğunca seramik bağlamında farklılığının altını çizebilecek fikirler üretmenin endişesi içinde olmalıdır diye düşünüyorum. Yapıtta kullanılan seramik nesnenin yerini başka hiçbir nesne alamıyorsa, onu kaldırdığınızda kavram sekteye uğruyorsa seramik kullanmak daha bir anlam kazanacaktır. Seramik nesne şöyle bir meydan okuma içinde olmalıdır: "Sadece ben burada olduğum için bu kavram ifade edilebilmektedir!." Seramik sanatçısının bu bağlamda yaratıcılığını zorlaması onu sıradan bir kavramsal sanat ya da yerleştirme öykünmeciliğinden alıkoyacağı gibi ciddi bir farklılık yaratarak kavramsal sanata da çeşitlilik katacaktır! Tabii bu durum daha güçlü bir beyin jimnastiğini gerektirmektedir. Ama ancak o zaman seramik ve seramik sanatçısı misyonunu yerine getirilmiş ve farklılığının altını çizilmiş olacaktır.

1941'de İstanbul'da doğdu. 1958-62- Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'ndan mezun olduktan sonra Milli Eğitim Bakanlığı'nın bursu ile yurt dışında da seramik sanatı ve mühendisliği eğitimi aldı. 1972-2008-DTGSO ve Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde asistan, doçent, profesör ve bölüm başkanı olarak görev yaptı, emekli oldu. 2009-2013- Halen, İTÜ Güzel Sanatlar Bölümü'nde konuk öğretim üyesi olarak ders vermektedir. 1962-2013- Altısı yurt dışında olmak üzere 15 kişisel seramik sergisi açtı. Yurt içinde ve dışında birçok karma sergiye katıldı, bazılarında ödüllendirildi. Yurt dışında birkaç tasarımı seri üretim için satın alındı. Yayınlanmış çok sayıda bildirisi, makalesi ve "Anadolu'da Yaşamakta Olan İlkel Çömlekçilik" konulu basılı bir kitabı vardır.

GÜNGÖR GÜNER

Installation or Conceptual Art Project With Ceramics Phenomenon, How and When?

With its formation, going back to thousands of years ago, ceramic is a material fact that the human beings obtain from earth at first for their emergency needs and later for their different rituals and artistic requirements. Whether it is primitive or developed, ceramic formation requires energy and technology! And once ceramic is obtained it resists time for thousands of years! Therefore, we have to be very selective when we are making ceramics! As ceramic artists, we always feel the breath of the tradition of thousands of years on our necks even if we want it or not. Contemporary art trends show up one after another and disappear after a while. Meanwhile, "Is ceramic an art or a craft?" discussions are brought to agenda. Ceramic artists with a contemporary art education background may tend to keep up with the contemporary art trends because of the pressure caused by these discussions and the dominance of tradition. Among these art movements, Conceptual Art and Installation within the context of the former still maintain their currency as longest lasting ones in recent years.

Concept is the most important part of the Conceptual Art Project! All materials or finished products that are created or will be created can be an expression tool for the artists. There is no limit here. However, knowing ceramic material well can provide the ceramic artist with a chance to differentiate. For this reason, I believe that the ceramic artist's concern should be creating ideas that underline being different in the context of ceramic. Using ceramics will be more meaningful if the ceramic object used in the artwork cannot be replaced by another object and if the concept changes when the ceramic object is replaced... Ceramic object should challenge as follows: "This concept can be expressed only if I am used here!" Forcing ceramic artist to be more creative will prevent the artist from imitation of an ordinary concept art or installation and will add variety to concept art by creating remarkable difference. Surely, this requires a more powerful mind exercise. However, this is the only way ceramic and ceramic artist can accomplish their mission and underline the difference.

1941Born in Istanbul. 1958- 62 - She is studied in the State College of Applied Art in Istanbul (DTGSYO). She went to Germany on the ministry of Education Scholarship to study ceramics and ceramics engineering. 1972-2008- She served as an assistant, associate professor, professor ship and head of the Ceramic Department at DTGSYO and later at Fine Arts Faculty of Marmara University Istanbul and she is retired. 2009-2013- Currently, she is guest lecturer at the Fine Arts Department (GSB) of Istanbul Technical University. 1962-2013- She has fifteen solo ceramics exhibitions, six of them out of country. She participated in group exhibitions, in and out of country and won some awards. Some of her designs were sold in abroad for mass production. She has numerous published articles and papers in and out of country and a printed book titled "Primitive Pottery of Anatolia".

İZZET UMUT ÇELİK

İnanç ve Tasarım

İnsan semboller üreten bir varlık olarak bilinir. Semboller, dolaylı göstergeler olarak, sosyal ve kültürel değerlere göndermelerde bulunabilir. Sembolizmde somut bir işaret ile soyut bir anlam arasında ilişki vardır. Arapça bir kelime olan ve yapmak, üretmek mastarından türeyen "Sanat" eyleminin şekillenmesinde önemli etkenlerden birisidir inanç ve ritüelleri. İnsan bu ritüellerde şekillendirdiği ve günümüz sanat tarihi disiplini içerisinde değerlendirilen nesneleri kullanmıştır. İnanç, bu anlamda yüzyıllardır insanın yaşamsal tercihlerindeki en önemli etkenlerden biri olarak karşımızda durmaktadır. İnsan yüzyıllardır ürettiği nesneye, kullanım alanının dışında bir ikincil temsil anlamı yüklemiştir. Bu kutsal olana bir gönderme ya da kutsal olandan bir parçayı, tılsım ya da muska gibi, üzerinde bulundurmak olarak da değerlendirilebilir. Kullanım amacının yanında temsil edilen anlamın özellikle Doğu kültürlerinde önemli bir yer teşkil ettiği bir başka gerçektir. Bu durumda nesnelerle kurulan duygusal ve tarihsel bağdan söz edilebilmektedir.

Tasarım olarak tanımladığımız kavram aslında nesnel çevrenin insan toplumunun fiziksel ve ruhsal gereksinimleri ile uyarlanma sürecidir. Bu uyarlanma neticesinde nesneler şekillenmiştir. Avcı-toplayıcı hayat ile birlikte varlık sorununun insanın kafasını meşgul ettiği somutlaşmıştır. Bu anlamda Urfa-Göbeklitepe kazıları önemli veriler sunmaktadır. Bu çalışmada tek tanrılı inanç sistemleri esas alınacaktır. Yahudilik-Hıristiyanlık ve İslamiyet inancı dâhilinde seçilen altı nesne sanat, tasarım, sembolizm ve inanç bağlamında incelenecektir. Seçilen nesnelerin sürekliliği vardır ve günümüz dünyasında da kullanılmaktadır. Bu seçilen nesnelerin 21.yy tasarım dünyasında kullanım alanları bu çalışmada değerlendirilecek bir diğer başlık olacaktır.

2002 yılında İstanbul Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümü'nden mezun oldu. Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Müzecilik Yüksek Lisans programında eğitime başladı. Bir diğer eğitim sürecini Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Seramik-Cam Bölümü'nde tamamladı. Cam sanatı ve tarihi üzerine ulusal ve uluslararası bir çok makalesi yayımlandı. Halen Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik-Cam Bölümü'nde ve Şişli Meslek Yüksek Okulu Mimari Restorasyon Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak ders vermektedir.

İZZET UMUT ÇELİK

Religion and Design

Man is known as a being creating symbols. Symbols, as indirect indicators, might make references to social and cultural values. There is a relation between a concrete sign and an abstract meaning in symbolism. Belief and its rituals are some of the important factors in shaping the action of "Art" which is an Arabic word and derives from the infinitive of "make, produce". People have been using the objects shaped in these rituals and considered within the discipline of today's art history. The concept that we describe as design is actually the adaptation process of objective environment with human society's physical and spiritual requirements. As a result of this adaptation, objects have been shaped. Belief, exactly at this point, stands in front of us as one of the most important factors in man's vital choices for thousands of years. For many years, man attributes a secondary representational meaning to the object that she/he produces outside of its area of usage. This can also be considered as a reference to holy one or carrying a piece of holy one such as talisman or amulet. It is another fact that representational meaning beside the object's purpose of usage takes an important place especially in eastern cultures. At this point, it can be mentioned that there is an emotional and historical relation established with objects.

With the beginning of hunter-gatherer life it has become concrete that trouble of existence engages man's attention. In this regard, Urfa-Göbeklitepe excavations present significant data. In this work, monotheistic belief systems will be discussed. Six objects chosen within Judaism, Christianism and Islamism will be examined in the context of design, symbolism and belief. Chosen objects have sustainability and are used in today's world. These chosen objects' usage areas in 21th century world of design will be another topic to be analyzed in this work.

İzzet Umut Çelik has graduated from Department of History of Arts, Istanbul University in 2002. Thereafter he got started his post graduate education on Museology of Arts and Design Faculty, Yıldız Technical University. Herewith, he completed Glass and Ceramics education in Institute of Fine Arts, Marmara University with a post graduate degree. In addition to national articles, his international articles are published on both History of Glass and Art of Glass. Izzet Umut Çelik is still a part of Glass and Ceramics Department, Faculty of Fine Arts, Marmara University as a part time instructor although he is a full time instructor in Architectural Restoration Program of Şişli Vocational School.

MÜGE GÖKER

İç Mekân Tasarımında Renk Kavramının Farklı Gelenek ve Kültürlerde Etkisi

Renk; ışığın meydana getirdiği fiziksel-psikolojik bir olgudur ve nesnelere çarpıp yansıyarak göze ulaşan ışığın, beyinde uyandırdığı duygu olarak tanımlanmaktadır. Işık ile oluşan ve bir enerji türü olan renk; insan bedeninin fonksiyonlarını etkilediği gibi beyin ve duyguları da doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle, insan-nesne-çevre uyumu açısından iç mimari-tasarımda önemli bir yere sahiptir. Renk seçiminde cinsiyet, yaş, kültür, içinde bulunulan bölgenin tarihi ve coğrafi konum özellikleri belirleyici olmaktadır. Renklere farklı toplumlarda farklı anlamlar yüklendiği, bağlı bulunduğu kültürün ve etkisinin kişisel tercihleri şekillendirdiği açıkça görülmektedir. Gelenekselleşerek nesiller boyu aktarılan ve bellekte oluşan birikimler gelecekteki seçimlerimizi belirlemektedir. Bu bildiride; renk oluşumunun farklı kültürlerdeki geleneksel etkisi incelenerek, konunun farklı coğrafi koşullar ile ilişkisi kurularak belirlenen bölgelerden seçilen resimler üzerinden iç mimari-tasarım alanında mekânların algılanmasındaki önemi örneklerle açıklanacaktır.

İstanbul'da doğdu. Sanatta Yeterlik eğitimini 2006 yılında, Mimar Sinan Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İçmimarlık Ana Sanat-Ana Bilim Dalı'nda "Mimari Yapılarda Saydamlık ve Mekân Tasarımında Işık Kontrolü" adlı tezi ile; yüksek lisans eğitimini 2002 yılında, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü İçmimarlık Programı'nda "İçmimarlık-Tasarımda Aydınlatma: İlke-Sistem-Tasarım Bağıntısı" adlı tezi ile, lisans eğitimini ise 1999 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İçmimarlık Bölümü'nde tamamladı. 2000-2007 tarihleri arasında MÜGSF'de Araştırma Görevlisi, 2007-2010 tarihleri arasında Öğretim Görevlisi olarak görev yaptı. 2010 tarihinden itibaren Yardımcı Doçent olarak görevini sürdürmektedir. Ayrıca serbest tasarım çalışmaları da yapmaktadır.

MÜGE GÖKER

Effects of Color Among Different Traditions and Cultures at Interior Space Design

Color is a physical and psychological fact, turned out by light. It is also identified as sense spark off brain after banging against materials and reflected light come to eyes. It is also defined as a sense spark of the brain caused by the light, reflected by/on the materials/surfaces, entering the eye. Color is a type of energy formed by light and directly effects the functions of human body, brain and senses. Thus, in terms of human-material-space mesh it has a major role. Qualifications of gender, age, culture, history of belonging area, geographical position is all distinctive marks while choosing colors. It can be easily seen that in different cultures color takes different meanings, also appertains to culture and its effect develop individual choices. Knowledge, which has been formed in our memory and has been conveyed to generations as traditions sets our future preferences. In this paper, formation of color in traditional process will be examined and associated with various geographical positions and will be presented with photographs selected from specific areas on importance of perceiving spaces within the context of interior design-design.

She was born in Istanbul. Graduated from Marmara University Faculty of Fine Arts, Interior Design Department in 1999. Her degrees are as follows: Bachelor (BFa), Marmara University/Masters Degree in 2002, Institute of Fine Arts with thesis: "Illumination at Interior Design; Relationship between Principle-System-Design", Mimar Sinan Fine Arts University Proficiency in Art (PIA) in 2006, Department of Interior Architecture, Institute of Science and Technology with Thesis: "Transparency in Architectural Constructions and Controlling the Illumination at Space Design" respectively. She has been working at Marmara University as a research assistant between 2000-2007, as a lecturer between 2007-2011, and assistant professor from 2011 onwards. Also she has been continuing her free design activities.

CEREN BULUT YUMRUKAYA

Grafik Tasarımda Yeniden Gelecek

Küresel dünyada kentlere toplanan nüfus, boğucu bir hayat rutininde ve buna paralel olarak sürdürdüğü sanal yaşamıyla, fiziksel ve ruhsal yokluklarla başa çıkmaya çalışmaktadır. Yerkürede doğanın dengesi bozulmakta ve insan cinsinin yaşantısını tehdit eden kimi değişiklikler meydana gelmektedir. Küresel ekonominin dayattığı tüketim döngüsünde kimi zaman paralel yaşamımızda, kimi zaman fiziksel yaşamımızda doğa ile olan dengemizi bulmaya ve kendi fiziksel varlığımızı hatırlamaya çalışıyoruz. Sanatsal üretimler de tam bu nedenden dolayı ve sadece trend olarak değil, doğaya ve doğal üretim yollarına yönelmiş durumdadır. Sanayinin ayrıştırdığı sanatsal üretim ve tasarım, bu noktada birbirine yaklaşmaktadır.

Bu çalışmada, son dönemde gerek sanat, gerekse tasarım alanında zanaat ve el üretimine olan yönelme, grafik tasarım alanındaki bireysel üretim biçimi olarak tercih edilen baskı teknikleri üzerinden tartışılmaktadır. Günümüz küresel dünyasında üretimin dijital olanakları karşısında var olmayı sürdüren geleneksel yöntemlerin tercih sebebinin ne olduğu üzerinde durulmaktadır. Yöntem olarak, üretimi gerçekleştiren sanatçı ve tasarımcıların bireysel söylemleri ele alınmıştır. Ayrıca bu üretimi destekleyen ekonomik, sosyal, kültürel yapılar incelenerek; üretimin teorik kanalları ortaya konmaya çalışılmıştır.

1981'de Ankara'da doğdu. 2003 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden mezun oldu. Yüksek lisansını "Grafik Tasarımda Çokkültürlülük" başlıklı teziyle 2006 yılında; sanatta yeterliğini ise "Küreselleşme Sürecinde Geleneksel Grafik Baskı Teknikleri" başlıklı teziyle 2012 yılında DEÜ Güzel Sanatlar Enstitüsü Grafik Anasanat Dalı'nda tamamladı. Aynı üniversitede görevini sürdürmekte ve baskı çalışmalarına devam etmektedir.

CEREN BULUT YUMRUKAYA

Tradition Again in Graphic Design

The population stuck in cities, try to fulfill its physical and spiritual emptiness caused by the routine and boredom of everyday and parallel virtual lives. While the balance of nature is changing, it is obvious that there are upcoming threads for existence of human kind. We are trying to remember our physical existence and trying to refind our balance with nature in our everyday or virtual life within the cycle of consumption that is dictated by global economy. Art and design production, not only as a trend but because of this process tends to have a direction towards nature and natural process. Art and design, which are separated by industry, are now merging at this point.

In this work, the tendency to crafts and handmade is argued on the usage of printmaking as a personal expression form in the field of graphic design. The reasons beyond the existence of the choice of traditional methods opponent to digital production in the age of globalized world today. The personal statements of the artists and designers who use this kind of production were used as a research tool. Economic, social and cultural structures that feed this production were analyzed in order to present the theoretical background.

Born in Ankara, 1981. Graduated from Dokuz Eylül Üniversity Faculty of Fine Arts Graphic Department in 2003. Finished her master's degree with the thesis "Multiculturalism in Graphic Design" at DEÜ Institute of Fine Arts, Graphic Department in 2006 and completed her Proficiency in Arts at the same institute in 2012 with the thesis titled "Traditional Printmaking Techniques in the Age of Globalization". Works at the same university and continues her works on printmaking.

TUNA UYSAL

Dokümanter ile Kurgu Arasındaki Geçişte Tom Hunter Fotoğrafı

Postmodernizmin çağdaş fotoğraf sanatına en önemli katkılarından biri, gündelik hayatta karşılaşılan imgelerin bir düşünce anlatma peşinde tekrar kurgulanabilmesidir. Tom Hunter, Vermeer'in yapıtlarında kullandığı plastik yaklaşım ile, Nan Goldin ve Larry Clark'in fotoğraflarındaki samimiyeti birleştirerek hikayelerini kurmuştur. Sanatçı, gündelik hayatı hikaye edinen fotoğraflarında kendi içinde bulunduğu yaşamı ve çevresini kurgusal biçimde belgelemiştir. İçinde bulunduğu hayatın ötekileştirdiği, yabancılaştırdığı insanların hikayelerini modern anlamda yeniden yazmıştır. Sanatçı, Rönesans ile başlayan "dünyevileşme" olgusunu ileri bir noktaya taşır. Fotoğraf ile oluşturduğu hikayelerine konu olan özneyi ve onun içinde bulunduğu durumu tanımlamaya çalışır. Bir anlamda postmodern bir yazar olan sanatçı, konusunu ele aldığı biçimiyle sadece onun kaydını yapmamış, aynı zamanda ona kavramsal bir boyut katarak anlatmaya çalışmıştır. Sanatçının işlerindeki kurgusal yaklaşım hikayelerinin samimiyetini bozmazken, aksine kendisinin de çoğunlukla içinde bulunduğu durumlar hakkında, nesnel ve daha içten yorumlar yapmasını sağlamıştır. Rönesans döneminde sanat, insanı merkeze almış, konularını onunla ilgili olaylardan seçmiştir. Olayları ve olguları anlatmak için tasarlanan bu görüntülerde yapılan sembolik anlatım ile beraber işin kavramsal boyutu aktarılmıştır. Hunter aynı şekilde, bir Rönesans ressamı hassasiyeti ile bakışlarını günlük olaylara çevirmiş, ancak görüntülerini kurgusal biçimde oluşturarak anlamı kavramsal boyutta daha etkili bir biçimde aktarmayı başarmıştır.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü'nden 2004'te mezun oldu. 2007'de Yüksek Lisans derecesi aldı; halen Sanatta Yeterlik programında öğrenimine devam etmektedir. Aynı bölümde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır. "Graffiti" isimli fotoğraf serisi, 2008'de "iZ" fotoğraf dergisinde yer almıştır. İnsanoğlunun kentsel yaşamdan kaynaklanan sorunlarına dikkat çekmeyi hedeflediği projelerinde, kurgu ve editoryal yaklaşım arasında bir çizgi belirlemiştir. İstanbul'da yaşamaya ve fotoğraf üretmeye devam etmektedir.

TUNA UYSAL

In the Transition Between Documentary and Fiction; Tom Hunter Photography

Postmodernism contributed to contemporary art photography by making it possible to re-animate daily scenes to narrate a story. Tom Hunter constructed his stories on Vermeer's plastic sensitivity while using the sincerity of Nan Goldin and Larry Clark photography which they used to practice to create their own stories. While the artist depicts everyday life scenes, he takes his own life and his surroundings, as his subject. He conveys the story of other and alienated people in a modern sense, and he also takes the notion of "secularization" to a further point, which emerged in Renaissance. While he conveys the story of his subject he also explains the situation they are living in. In a sense, as a postmodern writer, artist not only documented of his subject but also created a conceptual dimension for explaining it. The fictional approach in Hunter's photographs does not restrain sincerity they own, on the contrary it strengthens the feeling of objective interpretation which they have, while the artist is involved most of the stories he tell. In renaissance, art centered on the human being and take him as a the main subject. With this innovation, all the situations and phenomenon were conveyed by symbolic narration in a conceptual way. In the same way with a renaissance painter, Hunter observes daily life happenings and re-animates these scenes in a fictional way to gain them a conceptual dimension.

Studied photography, received his MA degree in 2007, still pursuing for PhD. Working as a research assistant in photography department of MSFAU. His "Graffiti" project was published at "iZ" photography magazine, Issue 11, 2008. All of his projects stands between editorial and fictional, aiming to call attention on problems of human being originating from urban life. He is still living and producing photography in Istanbul.

ELİF AYŞE DORA ERDİLEK

Çağdaş Kültür ve Endüstrisi

Seçilen bir bölgenin ya da toplumun dünya görüşünü anlamaya çalışmak, bir anlamda, kültürel özelliklerini öğrenmektir. Kültür, toplumların ya da bireylerin gündelik yaşamları ile doğrudan ilişkilidir. Tasarım geliştirmek için gerekli olan veriler arasında geçmişten günümüze yaşam biçimlerini ve görüşlerini bilmek kadar, endüstri üretim olanaklarını ve teknolojiye bakışlarını da bilmek önemlidir.

Ateşin, dumanın, sesin farklı kullanım biçimleri eski dönemler için teknoloji sayılabilirdi, uzun zaman sonra telefon, telsiz, bilgisayar gibi teknolojik buluşlar iletişimde çığır açmıştır. İletişim biçimleri değişirken, birbirlerinden uzak coğrafyalarda yaşayan insanlar, farklı kültür ve özellikleri tanıma olanağı ve kolaylığına sahip olmuştur. Teknolojinin iletişimde kullanılması kültürün gelişmesinde çok önemli bir bağlaçtır, ancak teknoloji ile kültürü birbiriyle karıştırmamak gerekir. Gelişmiş tasarım ürünlerinin varlığı, yükseklik ve formlarıyla dikkat çeken yapılar, teknolojik ürünler, kültür gelişimi değil, gelişmeye ortam sağlayan malzemelerdir. Toplumlararası farklılıklara rağmen, iletişimin kolaylaşması tasarım ve sanat alanlarındaki ortak buluşma noktalarını çoğaltmıştır. Bu gerçekten yola çıkılarak hazırlanan çalışmanın amacı, güncel teknolojik iletişim araçları sayesinde izlenen örneklerin aynılarının ya da benzerlerinin uygulanmasıdır.

İletişim ile tasarım geliştirme ve el becerileri alanındaki deneysel çalışma ortamları arasındaki ilişki incelenmiştir. Günümüzde iletişimin sadece haber ulaştırma değil, insanların davranışlarını, konuşma şekillerini, giysilerini, müzik çeşitlerini, mimari yapılarını, mekân düzenlemelerini, etkilediği saptanmıştır. Bu çalışma kapsamında Avrupa'da düzenlenmiş fuar alanlarında halka açık deneysel çalışmalar gözlemlenmiştir.

Eğitimin ritmi toplumu ve teknolojiyi etkilerken, teknoloji de kültürü geliştirmektedir. Bu nedenle iç mekân tasarımlarına doğru yorumu getirebilmek için, asıl öğenin birey ve yaşamı olduğu, doğru yönlendirmenin de kültürel gelişme ile gerçekleşeceği vurgulanmıştır. Eğitim-Öğretim günümüz kültür ve endüstrisinin temel öğesidir. Üniversitelerde sanat, tasarım ve bilim öğretileri, tasarlamanın yollarını belirler. Öğretimlerin doğruları ile düşünmek, tasarlamak ve sonuç yapıtlarını yaşama katmak, kültürü ve onun endüstrisini sağlamaktır.

İstanbul'da doğdu. 1994'de Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi İçmimarlık Bölümü'nden mezun oldu. 1995'de Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İçmimarlık Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak göreve başlamış, doktorasını tamamladıktan sonra yardımcı doçent ünvanı ile kadrolu öğretim üyesi olarak atanmıştır. Fuar Pavyonu yarışması birincilik ödülü; Uluslararası Mimarlık Yarışması'nda sergilenmeye değer görülen iki adet projesi vardır. 1992-2012 yılları arasında Sahne Tasarımı ve İçmimarlık alanlarında Prof. R. Dora, H. Velidedeoğlu, H.Mingü, Alarko Hillside Beach Club Fethiye, Z. Fadıllıoğlu ve birçok tasarımcı ile birlikte çalışmıştır. Sanat Panayırı, Öğretim Elemanları Sergileri, Prof. M. E. Proto yönetiminde Tasarım Bienali sergilerine katılmıştır.

ELİF AYŞE DORA ERDİLEK

Contemporary Culture and Culture Industry

Understanding philosophy of a selected area or a society is to learn their cultural characteristics in some way. Culture is directly related to the daily lives of societies and individuals. It is important to know life styles and philosophy from past to now as well as knowing their industrial production capacities and their view of technology among the data necessary to develop design.

Different methods of us before fire, smoke and sound could be considered as technology in the earlier periods, and after a long period, different technologies such as telephone, radio and computer broke new grounds in communication field. As the methods of communication changed, people living in far geographies away from each other achieved the ease and option of knowing different cultures and characteristics. Use of technology in communication is an important instrument for development of cultur, however, culture and technology should not be confused with each other. Presence of advanced design products, structures standing out with their heights and forms, technological products are not cultural developments but instruments allowing grounds for development.

Ease of communication even with the inter-society differences increased the common meeting points for design and art fields. The purpose of the study prepared based on this concept is the application of same or similar models observed by means of current technological communication instruments.

The relation between communication and workshops, manual skills in design has been assessed. It is determined that the communication today does not only allow information distribution but also effect people's behaviors, speeches, clothes, music types, architectural structures and interior designs. Society rhythm develops technology whereas technology develops culture. Thus, in order to interpret interior designs correctly, it is emphasized that the main element is individual and their lives, and correct orientation shall be achieved by cultural development.

She was born in İstanbul. She graduated from Mimar Sinan University Faculty of Architecture, Department of Interior Design. In 1995, began working as a research assistant in the Marmara University Faculty of Fine Arts, Department of Interior Design. Completing Ph.D and she is still working an assistant professor at the same University. The first prize in competition is about Exhibition Pavilion. In International Architecture Competition, two projects are considered worthy of being displayed. She has worked on Stage Design and Interior Design areas between 1992-2012, and worked with designers Prof. R. Dora, Mingü, Velidedeoğlu, Alarko Hillside Beach Club in Fethiye, Fadıllıoğlu. Art Fair, Exhibitions Instructors, in Prof. M.E. Proto management participated in the İstanbul Design Biennial exhibitions.

SELMA TUNALI

Çağdaş Kültürde Küreselleşme ve Popüler Kültür

Küreselleşme; son yıllarda pek çok alanda kullanılan bir tanım olarak karşımıza çıkmaktadır. Evrenselleşme, uluslararasılaşma, Batılılaşma gibi sözcüklerle anlamlandırılmaya çalışılsa da; küreselleşmeyi baskın bir kültürün diğer kültürler üzerindeki etkisi gibi açıklamak mümkündür. Bu tanım ışığında küreselleşmeyi çok boyutlu bir kavram olarak irdelemek gerekir.

Bağımlı kılma politikası her geçen gün dünyanın farklı bölgelerini etkisi altına almaya devam etmekte ve bu sayede küreselleşme kendi yapısını biçimlendirmektedir. Özellikle 1980'li yıllar ülkemizin; sosyo kültürel, sosyo ekonomik ve sosyo politik dengelerinin değişim sürecine girdiği yıllardır. Bu dönemden itibaren yabancı sermayenin ülkeye girişi, köyden kente göçün hızlanması, tüketim biçimlerinin değişmesi ve çeşitlenmesi gibi etmenler, başka bir deyişle; uluslararası sermayenin eliyle farklı tüketim şekillerinin topluma sunulması küreselleşmenin temel amacı olarak karşımıza çıkmaktadır. Sosyolojik olarak toplumların evrimleşmesi ve değişmesi sınıflar arası mücadele üzerinden şekillenmektedir. Üretim ilişkilerinin toplumda meydana getirdiği eşitsizlik, egemen kültürün toplumsal sınıflar üzerindeki baskısını artırarak; onu yönlendiren ve örgütleyen bir güç haline gelmektedir.

Kar etme amacı güden uluslararası sermaye (Mc Donalds, Pizza Hut, Burger King gibi) kolay tüketme pratiği üzerinden; bilimi, sanatı ve tüm insani değerleri alıcı bekleyen birer metaya dönüştürmektedir. Egemen kültürün kendini meşrulaştırma süreci dolaylı olarak popüler kültürü dayatmaktadır. Bilinçli ve örgütlü olan uluslararası sermaye; bilinçsiz ve örgütsüz bağımlı topluma dayattığı, hızlı geçiş formları ile günceli yakalama endişesini tetiklemekte ve toplumu bir tüketim nesnesi haline dönüştürmektedir. Bu durum az gelişmiş ülke toplumlarında en azından, bir kimlik karmaşası yaratmaktadır.

Sonuç olarak; küreselleşmenin pek çok alandaki yaptırımları kendini, popüler kültürün var oluşunda da göstermektedir. Her ikisinin de kültürel kimlik açısından toplumumuzda yarattığı dar boğazlar çalışmada örneklerle incelenecektir.

Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İçmimarlık Bölümü'nden 2002 yılında mezun oldu. Aynı yıl Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde yüksek lisansa başladı. 2004 yılında yüksek lisansını tamamladı. 2006 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde Sanatta Yeterliğe girdi. 2011 yılında sanatta yeterlikten mezun oldu. 2006 - 2011 yılları arasında Doğuş Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi İçmimarlık Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Halen aynı üniversitede öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

SELMA TUNALI

Globalization and Populer Culture in The Contemporary Culture

Globalization, is a definition, which we have been encountering for the last years, used in numerous fields . Despite the attempts to interpret it with such concepts as universalization, internationalization, westernization, etc., it is also possible to interpret globalization as the effect of a dominant culture over the other cultures. In light of this definition, globalization should be dealt with as a multi-dimensional concept.

Subordination policy has been ever-shaping the various regions throughout the world each day, and globalization thereby shapes its own structure. 1980's in particular were the years, during which the socio-cultural/economical/political balances of our country went through a process of changes. Globalization's fundamental aim appeared thereafter in the forms of such factors as the entry of foreign capital in the country, acceleration of the immigrations from the villages to the cities, variation and diversification of the forms of consumption, in other words in the form of the introduction of various forms of consumption into the society. Sociological evolution and change of societies shape over the basis of interclass struggles. The inequality being arisen by the modes of production within the society increases the pressure of the dominant culture on the social classes, and further turns into a power which directs and organizes them.

Profit-oriented international capital (in the names of Mc Donalds, Pizza Hut, Burger King, etc.), by way of the practice of easy consumption, has been turning the science, arts, and all humanitarian values into goods awaiting for their buyers. Self-legitimization process of the dominant culture indirectly insists on the popular culture.

While the conscious and organized international capital triggers the anxiety to catch up with the actuality by means of the rapid shifts, it imposes to the unconscious and disorganized society; it thereby turns the society into an object of consumption. Such a situation gives rise to no less than identity confusion in the societies of underdeveloped countries.

In conclusion; enforcements of globalization in so many fields reveal themselves also in the existence of the popular culture. The bottlenecks being culturally created in our society by both will be examined with examples in the study.

She has completed her elementary and high school education in İstanbul, than graduated from the Interior Architecture branch of Fine Arts Academy of the Kocaeli University in 2002. She continued her career in the Marmara University Fine Arts Institute's Master Programme and graduated in 2004. In 2006, started to work as a Research Asistant in Dogus University's Art and Design Faculty and started Proficency in Arts programme in Marmara University at the same time. In 2011 she completed the programme and has been working as an associate professor in Dogus University.

GÜNAY ATALAYER / MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU / KORKUT SÖNMEZ

Yaşamı Yeniden Yapılandırmada Sanatın Rolü Üzerine Bir Örnek: "Sanat Çadır"

Sanat hiçbir dönem toplumun ortak konularına uzak duramamış, sosyal yaşamın dışında olmamıştır. Sanatsal yaratıcılık, toplumsal olayların içinde yaşamsal problemlere çözüm üretiminde bulunan bir güç olmuştur.

Bu bildirinin konusunu; sanatın ve sanat eğitiminin sosyal problemlerdeki sağaltım etkisi ve sanat eğitimi alan gençliğin bu etkideki rolü, yaşayarak uygulamalı olarak gözlemlediğimiz "bir sosyal sorumluluk projesi" oluşturmaktadır.

Deprem kuşağında bulunan ülkemizde, kalıcı olan ve süreklilik sağlayan deneyimlere gereksinim vardır. Bu nedenle; fakültemizde yaşanan bu özgün örneğin, ortak deneyimin bilgi olarak topluma kazandırılması gerekmektedir.

Bildiri kapsamında, "Sanat Çadır"dan bize kalanların görsel bir sunumu yapılacaktır. Bu görsel sunum, "afet yönetiminde gençlik ve gönüllülük bilinci" üzerine farkındalık oluşturmamıza hizmet edecektir. Ayrıca, "afet yönetimi, sanat ve gönüllülük bilinci" ilişkisini irdelememizi sağlayacaktır. Bu kavramların birbiri ile bağını ve bu kavramlara ilişkin eğitimdeki önermeleri gündeme getirecektir. Deprem kuşağında yer alan ve genç bir nüfusa sahip olan ülkemizde üniversite gençliğinin, özellikle de sanatçı gençliğin, "afet yönetimi-sanat-gönüllülük" üçgeninde sanatın işlevini ve sanatın toplum için her durumda olmazsa olmaz bir olgu olduğunu, bir kez daha bilince çıkaracaktır.

Sanat Çadır projesi, 160 güzel sanatlar öğrencisi ve 50 öğretim elemanından oluşan gönüllü bir gurubun 750 ile başlayıp,1500 kişilik nüfusa ulaşan, Mehmetçik 1 Çadır kentindeki Çocuk Sanat Evi'nde, 9 eylül 1999 ile 15 haziran 2000 arasında ortaya koyduğu, oyun eksenli resim ve beceri çalışmalarından oluşmuştur. M.Ü.G.S.F. gönüllüleri bu sürede 7-18 yaş arasındaki Çadırkentli 575 çocuk ve gence hizmet vermiştir. Bu projede, yürütücüler ve katılımcılar yaratıcılıklarını, kişisel girişimleri ile toplumsal bir konuda değerlendirmek ve sanatın sosyal gücünü gözlemlemek fırsatını bulmuşlardır.

GÜNAY ATALAYER / MEHMET ALİ MÜSTECAPLIOĞLU / KORKUT SÖNMEZ

An Example on The Role of Art to Re-structure Life "Art Shelter"

Art has never been distant from common issues of the society and has never been out of social life. Artistic creativity has been a power in social events to solve vital problems. In this context the paper's topic is a social responsibility project in which we live and observe art and art education's therapeutic effect on social problems and the the role of youth who takes art education in this matter.

There is a need for permanent and sustainable experiences in our country which is located in the earthquake zone. For this reason we have the opinion that this original example which has been realized in our faculty, and this common experience must be brought in to the community as knowledge.

Within the scope of this paper, respectively a visual presentation on what is remained of "Art Shelter" will be given. It will serve to create an awareness on "youth and voluntarism consciousness in disaster management.". "The disaster management" will help us to examine the relationship of "Art" and "Voluntarism Consciousness". It will revive the interconnections among these three notions and the proposals in education concerning these notions. In our country, which is in earthquake zone and has a young population, the university students and especially young artists will be made conscious of the function of art and art being an essential phenomenon within this triplet of "Disaster Management- Art- Voluntariness".

The purpose is the reflection of realized contributions of fine arts students with their artistic sensibility in severe disaster times into future periods and its transfer to education as knowledge. It is therefore aimed to raise awareness by a presentation of the experience gained by this project and the accumulation of voluntariness given by a participant who took place in the project right from the beginning.

Basically Art Shelter Project consists of painting and skill trainings that are play oriented and realized by a volunteers' group of 160 Fine Arts Students and 50 fine arts instructors that started to work at "Children's Art House" in Mehmetçik-1 tent area with a population of initially 750 and then of 1500, from September 9th, 1999 till June 15th, 2000. In this time M.Ü.G.S.F. volunteers served 575 children and teenagers between the ages of 7 and 18. In this Project instructors and participants had a chance to evaluate their creativity and observe social power of art by their personal efforts.

Günay Atalayer (Aykaç) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tekstil Anasanat Dalı Dokuma Sanat Dalı Öğretim Üyesi'dir. 1969/73- D.T.G.S.Y.O. lisans eğitimini tamamladı, 1973/75- Osman Kermen ve Ort. AŞ.'de dokuma tasarımcısı olarak çalıştı. 1975- DTGSYO asistan oldu. 1978-81- "Buldan Dokumaları" adlı tez çalışmasını bitirdi; 1983- Güzel Sanatlar Fakültesi'ne dönüşme sürecinde sanatta yeterlik diploması aldı. 1986'da yardımcı doçent, 1996'da doçent, 2001'de profesör oldu. 5 kişisel, 9 grup sergisi açtı. Yurtiçi ve yurtdışı birçok karma sergiye katıldı. Dokuma baskı tasarımı ve serbest tekstil sanatları, desen, hatıra eşya tasarımı alanlarında çalışmaları bulunmaktadır. 1973'de Turizm Tanıtma Bakanlığı El Sanatları Yarışması II.lik Ödülü;1976'da Yapı Kredi Bankası Desen Yarışması III.lük Ödülü; 1977'de Turizm Tanıtma Bakanlığı Hatıra Eşya Proje Yarışması II.lik Ödülü; 1979 III. İzmir Fuarı El Sanatları Sergisi Başarı Belgesi; 1988'de Vakko Döşemelik Perdelik Desen Yarışması I.lik Ödülü; 1993'de Uluslararası 30. Troya Festivali Onur Belgesi; 1995'de ise Tur-Art 95 Büyük Ödülü'nü almıştır. "Bütün Zamanların Kumaşı, Anadolu'da Bir Bezin Öyküsü", "İpek Yolundan Günümüz Tasarımına ' Kutnu'", "Anadoluda Dokumacılığın Dünü Bügünü", "Tekstil Sanatları Eğitiminde Bauhaus'un İzleri Üzerine", "Bardakçı Köyünde, Özgün Bir Cicim Örneği Üzerine" adlı makaleleri başta olmak üzere elliye yakın yayını bulunmaktadır.

Mehmet Ali Müstecaplıoğlu Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'ndan 1982'de mezun oldu. Kadın, erkek, sanat ve tasarım esaslı süreli yayınlarda çalıştı. 1996'da Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nden yüksek lisans derecesi aldı. Halen sanatta yeterlik programına devam etmekte ve aynı bölümde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Grafik Bölümü'nde "Yazımsal Tasarım 4", "Süreli Yayın Grafiği 3", "Gösterge Bilim 2", Endüstri Tasarımı Bölümü'nde "Grafik Anlatım", İç Mimarlık Bölümü'nde ise "Seçmeli Grafik" derslerini vermektedir. Çalışmaları, 2000- 2009 yılları arasında "Aşk Mektupları" Yazımsal Tasarım Sergisi'nde, 2002 yılında Ortaköy'de Birmot Sanat Galerisi'nde, Teşvikiye Sanat Galerisi'nde ve 4 ve 5. Uluslararası Öğrenci Trienali'nde sergilenmiştir. Çağdaş Sanat Fuarı, Sanat Fuarı gibi oluşumlara katılmış, yönetici ve danışman olarak görev almıştır. Genç Sanat dergisine her ay yazılar hazırlamakta ve İstanbul'da yaşamaktadır.

Korkut Sönmez 1977'de Datça'da doğdu. 1997'de Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik-Cam Bölümü'ne girdi, 2003-2004 öğretim yılında Tankut Öktem Atölyesi'nden mezun oldu. 2 kişisel sergisi oldu. 17 karma sergi ve 3 sempozyuma katıldı. 2007'de Ütopya Sanat Merkezi yaz çalışmalarına, Datça Palamutbükü'nde Bedya Sanat Evi olarak ev sahipliği yaptı ve aynı yıl içinde Terakota Sanat Gurubu'nun kuruculuğunu üstlendi. 2006-2010 yılları arasında İstanbul'da seramik ve heykel dersleri verdi.

Günay Atalayer (Aykaç) She is an instructor at Marmara University, Faculty of Fine Arts, Weaving Art of Textile Arts Depertmant. In 1969/73 she graduated from D.T.G.S.Y.O., in 1973/75 she worked at Osman Kermen ve Ort. AŞ. as a designer, 1975 she became an assistant in D.T.G.S.Y.O. In 1978-81 she completed her thesis titled "Buldan Weavings". In 1983 she received the degree on "Proficiency in Arts" at the process of transformation into Fine Arts Faculty. In 1986 she became assistant professor, in 1996 associate professor and in 2001 professor. She participated in 5 personal and 9 group exhibitions on both national and international levels. Her works concentrate on weaving textile printing design and free textile arts, pattern and souvenir designs. In 1973 took the 2nd place award from Ministry of Tourism Handcrafts Competition, in 1976 she received 3rd place award from Yapı Kredi Bank Pattern Competition. 1977 took the 2nd place award from Ministry of Tourism Souvenir Project Competition. In 1979 received a certificate of achievement of handcrafts exhibition in 3rd İzmir International Fair. In 1988 took the award 1st place award of Vakko drapery and upholstery design competition. In 1993 received the certificate of honor at 30th International Troya Festival and in 1995 took the grand prize of Tur-Art. She has nearly fifty published articles some of which are titled as follows: "The Fabric of All Times, Story of a Fabric in Anatolia", " Kutnu; From Silk Road to Today's Designing", "Past and Present of Anatolian Weaving", " Impression of Bauhaus on Textile Arts Education", " An Original Sample of Cicim in Bardakçı Village".

Mehmet Ali Müstecaplıoğlu Graduated from the State Applied Fine Arts School (Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu) in 1982. Received master's degree from Marmara University Faculty of Fine Arts, Graphic Art and Design Department. Currently, works as a lecturer at Marmara University Faculty of Fine Arts, Graphic Art and Design Department where he also pursues Doctoral Studies. Teaches "Orthographique Design 4", "Periodicals Graphic Design 3", "Semiotics 3" in Graphic Art and Design Department and "Visual Representation Techniques" in Ceramics and Glass Department and "Elective Graphic Design" in Interior Architecture Department. His exhibitions includes "Love Letters" Orthographique Design Exhibition between the years 2000 and 2009, and an exhibition in Birmot Gallery in Ortakoy in 2002. He recently, continues to live and work in Istanbul.

Korkut Sönmez Born in Datça in 1977. Enrolled to Ceramics – Glass Department of Marmara University Fine Arts School in 1997.Graduated from Tankut Öktem. Workshop at the end of 2003-2004 academic year. Held 2 individual exhibitions. Participated in 17 joint exhibitions and 3 symposiums. On behalf of Bedya Sanat Evi (Bedya Art House) he hosted the Ütopya Sanat Merkezi (Ütopya Art Center) Summer Workshops in Datça Palamutbükü in July 2007 and he undertook the role of founding Terakota Sanat Grubu (Art Group) in the same year. Between 2006 and 2010 he taught ceramics and sculpture in Istanbul.

FIRAT ARAPOĞLU

Sanat ve Tasarım İlişkisi Bağlamında Fluxus ve Stratejileri

1961'de ilk olarak ABD'de bir dergi adı olarak düşünülen "Fluxus", 1962'den itibaren sanatta yeni anlatım biçimleri arayışında olan sanatçıların aynı ad altında bir arada performanslar geliştirdikleri ve yayıncılık edimlerine giriştikleri bir sanat hareketinin adı olmuştur. Sonraki yıllarda Avrupa'da çeşitli konserler ve festivaller organize eden grup, grubun öncüsü Maciunas'ın önderliğinde performanslar, yayınlar ve çoğaltılmış nesneler (multiples) üretmiş, grubun eylemleri 1970'lerden itibaren azalmaya başlamıştır.

1960'larda ve 1970'lerde sanat tarihi araştırmalarının ilgisini çekmeyen grubun bu niteliği 1980'lerde derece derece değişmeye başlamıştır. Ama asıl Fluxus'a karşı yükselen ilgi 1990'lardan itibaren başlamıştır. Bugün post-modernizmin arkeolojik temellerini Fluxus'ta arıyor gibi görünmektedir.

Fluxus kullanılmış nesne ve potansiyel yeteneği, endüstriyel tasarım, yayıncılık, mimari, endüstri, mühendislik, grafik ve baskı gibi alanlara kanalize ederek, derece derece güzel sanatları tasfiye etmek arzusundaydı. Bu bildiride, Fluxus'un sanat ve tasarım ilişkisi bağlamında düşünsel öncüllerini oluşturan Fütürizm, Dadaizm, Sürrealizm, Marcel Duchamp ve John Cage'in gruba bu bağlamda etkileri kısaca ortaya konulacak ve ardından Fluxus'un sanat ve tasarım alanındaki stratejileri kapsamlı olarak ele alınacaktır.

Sanat tarihçisi (MA)/sanat eleştirmeni ve bağımsız küratör, İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır. 2002 yılında İstanbul Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümü'nden mezun oldu. Yüksek lisans tezi "Sosyal Süreçleriyle Fluxus ve Ötesi" başlığını taşımaktadır. Arapoğlu, İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Ulusal ve uluslararası birçok dergide sayısız makale yayınladı. Michael Baxandall'ın "Patterns of Intension" gibi önemli bazı makaleleri Türkçe'ye çevirmiştir ve ayrıca ulusal ve uluslararası sempozyumlar için sanat ve sanat eğitimi üzerine bildiriler kaleme almıştır. Arapoğlu, AICA, Türkiye üyesidir.

FIRAT ARAPOĞLU

Fluxus and its Strategies in the Contextof the Relation Between Art and Design

While the name "Fluxus" firstly thought as a title of a magazine in 1961, from 1962 it became a name of an art group under the name Fluxus in which some artists sought new expression styles. Afterwards this group organized some concerts and festivals in Europe; under the leadership of George Maciunas this group produced performances, publications and multiples and its activities started to fall from 1970's.

During the 1960's and 1970's art historical researches did not pay attention to this group, but in 1980's this fact started to change gradually. But actually, the real interest in Fluxus started during the 1990's. Today it seems like post-modernism has been finding its archeological basis on Fluxus.

Fluxus has had a desire to liquidate the fine arts gradually canalizing the found-object and potential ability into industrial design, publishing, architecture, industry, engineering, graphic design and print. In this proceeding, it will be display Futurism, Dadaism, Surrealism, Marcel Duchamp and John Cage's effects to Fluxus in the context of the relation between art and design and after this, Fluxus's strategies on the field of art and design will be taken on extensively.

Fırat Arapoğlu is an art historian (MA)/art critic & freelance curator; lives and works in İstanbul. He graduated from Department of Art History, İstanbul University in 2002. His master dissertation was about Fluxus entitled "Fluxus and Beyond with its Social Process". He has been working in the Fine Arts and Design Faculty, İstanbul Kemerburgaz University. He has written numerous articles in national and international art magazines. He translated some important articles such as Michael Baxandall's "Patterns of Intention" into Turkish. He also wrote national and international symposium proceedings about art and art education. Arapoğlu is member of AICA, Turkey.

NYM Nature & Matter

XEMI ROMANY / JAVIER HERNANDEZ / CARLOS PINAZO / VICENTE CARRASCO

Ortamı Döşemek

Bu tanıtım, bir sergi tasarımını ortaya koymaktadır.
AIDIMA tarafından yaptırılmaktadır. Valencia Teknolojik Ahşap Enstitüsü. İspanya.
Serginin amacı, projenin tüm sürecini ve serginin bilgi verici kavramsal yanını göstermektir.

GENEL KAVRAMLAR

Sergi üç temel kavram üzerine kuruludur:

1- İnsanlığın evriminde ve gelişiminde malzeme olarak kullanılan ahşap

2- Malzemelerin geleceği

3- Eşya ve döşeme sektörünün önemi ve insanların yaşam ortamı.

ETKİ KAVRAMI

İnsan-doğa birlikteliği çevriminde gezinti:

1- Sürdürülebilir ormanlık alanlar

2- Kereste türevleri

3- Eşya ve yaşam ortamı.

NYM nature & matter Çalışma ortamları, oturma ve reklam yeri, tasarım yönetimi ve iletişime odaklanmış projelerle ilgilenen bir grup tasarımcıyız. Xemi ve Javier EASD'de, Valencia Sanat ve Tasarım Okulu'nda profesör olarak çalışmaktadır. Carlos ve Vicente serbest iç mimardır ve Espacioideo.com'da yer almaktadır. Vicente, Valencia Politeknik Üniversitesi ile "Manzara (pitoresk) ve Reklam Alanları Derslerinde" beraber çalışmaktadır. Uzun süredir toplumların kültürel gelişimi ile ilgilenmektedir, birçok araştırma ve yayım projesini yönetmiştir. 2010 yılında NYM'nin (Doğa ve Materyaller Birliği) kuruluş aşamasında yer almıştır. Birliğin amacı, kültürlerin, yaşam alanında tasarımın, sürdürülebilirlik ve çevresel kriterlerin çalışılması ve öne çıkarılmasıdır.
www.naturalezaymateria.es

NYM Nature & Matter

XEMI ROMANY / JAVIER HERNANDEZ / CARLOS PINAZO / VICENTE CARRASCO

Furnishing the Habitat

This presentation develops the design of an exhibition.

It was commissioned by AIDIMA. The Valencia Technological Institute of wood. Spain.

This exhibition aims to show the whole process of the project and also didactic concept of the exhibition.

GENERAL CONCEPTS

The exhibition is based on three fundamental concepts:

1- Wood as a material that has accompanied human evolution and development

2 - The future of materials

3- The importance of the furniture sector and the human environment.

CONCEPT OF EXPOSURE

A cycle tour of alliances man-nature:

1- Sustainable forest

2- Timber derivatives

3- Furniture and habitat.

NYM nature & matter We are a group of designer interested in projects focused on workspaces, living and advertising space, design management and communication. Xemi and Javier are Professors in the EASD: School of Arts and Design of Valencia. Carlos and Vicente are freelancer interior architecture and take part en Espacioideo.com. Vicente collaborates in the Course of Scenic and advertising Spaces at Polytechnic University from Valencia. Long-time interested in cultural development of societies, has directed several projects of investigation and spreading. At 2010 takes part in the founding of NYM, Nature and Matters Association. Which is dedicated to the study and promotion of culture, design in the habitat and the sustainability and environmental criteria www.naturalezaymateria.es

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

Notlar Notes

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

Notlar Notes

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

Notlar Notes

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

Notlar Notes

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

Notlar Notes

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

HOSTED BY SALT GALATA
SALT GALATA EV SAHİPLİĞİNDE

Sempozyumun gerçekleştirilmesine katkılarından dolayı Salt Galata'ya teşekkür ederiz.
We would like to thank the Salt Galata for its contribution in realizing this symposium.

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

Ana Sponsor

MIXER

PERA
MÜZESİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ